

உ
சிவபயம்.

திருக்கடவூர் புராணம்.

இஃது,

திருக்கடவூரிலிருக்கும் கும்பகோணம்
பிரம்மஸ்ரீ சர்க்குவெங்கட்டராம தீக்ஷதரவர்கள்

குமாரர்,

பாலகிருஷ்ண தீக்ஷதரவர்களால்,
மொழிபெயர்த்த தருனியதை

மேற்படியூர்,

பிரம்மஸ்ரீ முதலுதையரவர்களால்

தேரிந்து,

மேற்படியூர்,

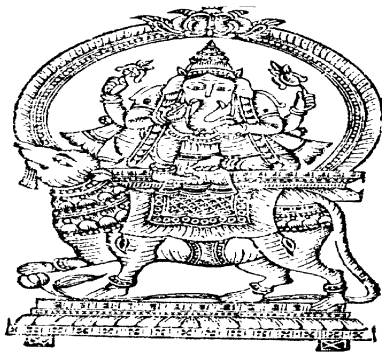
மிர்த்யுஞ்சைய தேசிகர்,

செய்தன,

பெருநா லக்ஷுமி விலாச அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

[Registered Copy right.]

அட்டவவண.

சருக்கம்.

பக்கம்.

விரமதேவன் சருக்கம்	...	...	...	11
யமுதலிங்கச் சருக்கம்	...	...	...	18
யபிராமியமன் சருக்கம்	...	...	...	22
முதுண்ட சருக்கம்	...	...	...	28
கவசர்மா சருக்கம்	...	...	...	38
கிரபூஷணன் சருக்கம்	...	...	...	42
கேலன் சருக்கம்	...	...	...	45
ருண்ய சருக்கம்	...	...	...	50
கண்ணி தவம்புரி சருக்கம்	...	...	...	52
காக்கண்டேயர் உரப்பத்திசருக்கம்	...	...	...	54
கஸ்தலவாச சருக்கம்	...	...	...	59
கபூசித்த சருக்கம்	...	...	...	64
காலனுடன் சமவாத சருக்கம்	...	...	...	68
காலசம்மார சருக்கம்	...	...	...	78
கங்கை சருக்கம்	...	...	...	84
கசில சருக்கம்	...	...	...	99
கே விரதன் சருக்கம்	...	...	...	96
மராசன் சருக்கம்	...	...	...	99
யாமதிராசன் சருக்கம்	...	...	...	111
கிரத்தினகரன் சருக்கம்	...	...	...	116
கிபிச்சாவர்த்தி சருக்கம்	...	...	...	122
ஞ்சரலிச் சருக்கம்	...	...	...	130
யாம்புரிச் சருக்கம்	...	...	...	137
சோமசர்மா சருக்கம்	...	...	...	140
சோமரா சருக்கம்	...	...	...	142
கேஹகிரீடன் சருக்கம்	...	...	...	144
வதுரக்கை சருக்கம்	...	...	...	146
கதினகடன் சருக்கம்	...	...	...	150
கதிதலதீர்த்த சருக்கம்	...	...	...	151

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	4	பங்	பாதங்
6	13	மருப்ப	மருமப்ப
8	10	ரைத்தா	ரைத்ததா
20	8	வில்வன	வில்வன
22	8	வெழுநா	பூவெழுநா
23	14	ருட்சை	ருவைவெ
25	2	பீரர	பிரா
26	11	ரேசமா	ரேசகமா
	20	பிராண	பிரண
30	10	நிற	நிறை
	21	வாயில்	வாயியில்
50	5	கூத	பகூத
52	14	ககண்	கண்
58	5	யற்றான்	யாற்றான்
64	2	மாத	மதா
77	19	ததுபி	ததும்பி
82	16	யோக	யோக
		சசன	சசன
	17	வநரி	நிவந்

உ

சிவமயம்.

உபயபாதம் தூணை

திருக்கடவுர் ஸ்தலப்புராண வசனா

கா ப் பு.

உலகெலா முணர்வா மபிராமியோ
லேவியுன் ஞாறாயும் மமுதீச்சுரன்
னிலவுவில்வ நெடுவன மான்மியஞ்
சொல விநாயகன் தூவடி யேற்றுவாம்.

வில்வாரண்யேசுவரீ துதி.

அன்பருக் கன்ப போற்றி
யடியவர்க் கெனியாய் போற்றி
யென்பிழை பொறுத்தான் போற்றி
மெங்குமாய் நிறைந்தாய் போற்றி
மின்பொலி குலபோற்றி
வில்லுவாரண்யா போற்றி
பொன்பொலி சடையாய் போற்றி
டோற்றி நின் சரணம் போற்றி.

திருக்கடவுர் புராணம்.

அழகீசர் துதி.

நீர்பூத்த தாமரையோ நேமியரி தேடரிய
நிகரிலாத
சீர்பூத்த நிறைவாகிக் குறைவின்றி
மறையகத்திற் சேர்ந்தென்னொளும்
பார்பூத்த பொய்ப்பொருளைப் பொய்த்தார்க்கு
வைப்பாய பலத்தை நல்கு
மேர்பூத்த வில்வனைத் தமுதக்கடத்துறை
பொருளை யேற்றி வாழ்வாம்.

அபிராம சுந்தரி துதி.

நிலவுகதிர்மண்டலத்தை நெருங்க வோங்கி நெட்டொன்றிற்ற
ளிர்முன்றா நெடுமிகானத், தலகடுவி லண்டர்களுக் கமுதமாகுத் தா
ணுவின் முனிடத்துதித்துச் சிழ்நோக்காயும், உலகெவையு முட் சி
யினில் வினக்கவன்பர் கொளிரமுத மூற்றவதன் மேல்பாற்றங்கி,
யிலகிவளர் குண்டலிடா மபிராமித்தா யினையடியை யெப்போதுமே
ற்றிவாழ்வாம். (சு)

காலசம்ஹாரமுதீந்தி துதி.

சீரான மார்க்கண்டன் செய்தபூசனைக்காகச் சினந்து கூற்றைப்
பாராரும் விரைவரும் பன்னகருங் காணவிடப்பாதத்தாலே, காரா
நங் களத்தரவி னுலகில்விழ வுதைத்தருளிக் கடனூர் வாழும் வாரா
ந முலைமடந்தையொருபாகனிநுதனை மனத்துன் வைப்பாம். (சு)

வாலாம்பிகை துதி.

பாலன்மாக்கண்டற் கன்பம பாலதகற் கருளாய்த் தேன்றிக்,
ரலனைக் காலான் மாங்கருங் கடவுடன் னுருவைக் காட்ட, நீலவே
கண்டத் தீதார்பால் நிறமிரு மலயேழாராத, வாலையாம் பசுட்பொற்
கோம்பை மனத்தினு ளை மத்து வாழ்வாம். (௧)

சபாபதி துதி.

அடல்காளி முடிநாண வடிவத் தமடிசாழ வயனோதி பனைதீரவே,
கடலேக பறைமோத கணநாதாதுதீடுபசு கலையாணி மறைமோதவே
வினா-யே வல் ஜனகாதி தவபோகி ரிஷிகாண வெளிமிதி லுமையா
ருடன், நடமாடி நடரு ஜ னிருதானை மறவாது நமனைக் நினைவா
மரோ. (௨)

தக்ஷிணமூர்த்தி துதி.

சீலமுனிநால்வர்தி சிவமேபற்றிச் சின்மய மும்மூலமதிற்
முநும்பி யென்றாய், எலவுயர் மால்வரையில் வலக்காற் றெங்க
விடக்கால மடக்கியதி லேற்றிநீண்ட, தாலவிரல் மேலுறவங்குட்டக்
தன்னத்தர்ச்சனியி னுனிதிண்ட மிச்சங் கூட்டிச், சாலவள ரால
மயிற் றுனேதானே, தக்ஷிணமூர்த்தி பதச் சலசம்போற்றி. (௩)

கோரவிநாயகர் துதி.

உண்ணும்பொழுது முறங்கும்பொழுது மொருதொழிலைப்
பண்ணும்பொழுதும் பகருபொழுது நின்றாதததிலே.

திருக்கடவுள் புராணம்.

ரண்ணுட்கரு துத த மியேனுக்கென்றைக்கு கல்குறையே
விண்ணும் டுகம கடவுள் வாழுகளளவிநாயகனே. (சு)

கப்பிரமணியர் துதி.

மந்ர விமுடி பீடாந்து மன்னுமேற்கடலிற்றேயப்
டதிலதேனருவிமெனறம பூநீமிரகதமரவோங்கும்
பொதினைகமாமுனிககு ஞானப்பூரணப்பொருளைக காட்டிக்
கதிதருங் கருத்தெனைக கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம். (ஐ)

திருமால் துதி.

அமலைநாதிமென நெண்ணி யவாபதம்
விமலராகத தொழுது விண்டேனருடன்
சமலநீங்கந தயிபமு துணடுவாழ
கமலைநாதன சுழலினை மேற்றுவாம்.

சுதுர்முகன் துதி.

அலைபுனல் மதுரை உணியு நாதனே
தலைவனென் நெணிகிகத தவமியற்றுகால்
மலைமக னொடுமரன் வழங்கி யவனம்வாழ்
கலைமகன் கொழுனனற்கழ லிறைஞ்சுவாம். (ஐ2)

நாமகள் துதி.

இலக்கண விலக்கியங்கனிமைப்பொழுதேனும் கல்லா
சலக்கணர் புலக்குறும்பு நைமுதமேயிலிங்கமாகுந்
தலத்துயர் மான்மீடத்தைச் சற்குருவருளா லோதக்
கலைக்குயர் வாணிப'தங் கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம். (௨௩)

திருநந்திதேவர் துதி.

சித்தர்களிருடிகட்குச் சிரேஷ்டமா யுகித்துநித்தம், சுத்தியஞ்
சாந்தமாதிக் தனிப்பதினாறுபேறும், அத்தனா லளிக்கப்பெற்றே
யனுதின மவர்முன்றங்கும், சுத்தனா நந்திதானைக் கருத்தினி லிருத்
திவாழ்வாம். (௨௪)

நால்வர் துதி.

கற்பனையுலகமெல்லங் கடந்தரன் பதத்தின்மேவி
விற்பனவடியாராக வினங்குசம்பந்த ரப்பர்
பற்பலயேவலாகப் பதம்புரி சுந்தரேசர்
நற்பொருள் வாடனார் நறுமலர்ப்பதங்கள் போற்றி. (௨௫)

மார்க்கண்டேயர் துதி.

ஈரெட்டை யபனாற் பெற்றேயென்றென்றுமீரெட்டாக, வீரட்
-த் தருதையேற்றி விதியினை மதியால் மாற்றி, மீரெட்டுப் பனிரெ
ண்டெட்டி லீரிரண் டழியா தொன்றாய்ச், சீரிட்டமுனி மார்க்கண்
-ன் செய்யசிறந்தியைத் தாழ்வாம். (௨௬)

அடியார்களே துதி.

திருமாலு மயன்வாணியிந்திரன் சசியும்பர் சித்த ரிஷிமுனிவர்
ரகசர், திக்குளோ ரிதுக்களும் பூதேவி தர்க்கையுஞ் சித்திரன் சப்
தகன்னி, குறுமுனி புலஸ்தியர் சாம்பவான் வாசுசி சூங்கிலியர் பஞ்
விரவி, கூத்தனும் பிரமதி யனுமா னிராமனுங் குணவதி தருட
சீலன், மிருகண்டு வாயசம் மார்க்கண்டன் காரியும் மின்னுமதி
சர்ம்ம சிலியும், மிருதனைகடவன் சந்திரபூஷணன் சிவமேலான
சர்ம்மாவடன்; தருமாத்நகரன் ஏமகீடன் பொனித்தண்டுறைவர்;
மாபாரதி, தமிழிலவலவென்றருவ்யவந்தான் முதற்றாள் மலாபணி
ந்து வாழ்வாம். (௮௭)

ஸ்ரீ லிருக்ஷத் துதி.

இத்தரியொளியே மும்மூன் நிலைகளாய்த் தழைந்து வாழோர்
வந்தனஞ் செய்ய நீண்டு வனசனுக் குயர்ஞானந்தான், றந்தர
பாற் றங்கித தனையடைந்தவர்கட் கெல்லாம், எந்தையா பதத்தை
நல்கு மெழில் வில்வ மிதறஞ்சி வாழ்வாம். (௮௮)

பிஞ்சிலல் துதி.

அலகி லுயிரெவையிடத்து மருப்பனடிகள் மார்க்கண்டயர்க்
காடிழைத்த ஞானநிலை, உலகெவையுந் தன்னகத்திலமைத்த வம்மை
யொன்றுமுதல் நவதவிராசு கொடிகளாகிச், சலசநிறை கங்கை
யுடன் நிருமயானந்தனிலுதித்துத் தனையடைந்தோர் பவத்தை
மற்றப், புலவர்தொழு மருதகெடமிடையிலோங்கும் பிஞ்சிலத்தை
யென்னோம் போற்றிவாழ்வாம். (௮௯)

திருக்கடவுள் புராணம்.

சிந்கர்கள் துதி.

முத்தியாகிய முழுமுத லமுதிடையனம்
சத்தியா மயிராமியின் றுட்டுணையிடுமென்
றித்தை வாகட மந்திர மிரசவாதமுந்
சித்தியாவுமாய்த் தெருட்டிப் சித்தனைப் பணிவாம்.

திருக்கடவுள் துதி.

தருக்கல யானினத் தருகண் மாபுவி
திருக்கடையாதுயர் தீருதனாட்டினில்
இருகாவனா தியோர்க்கனிமைநல்கிய
திருக்கடவுரினேத் தினமும் டோறறவாம்.

நாற்பயர்.

விண்டபனிந்திரன்முதலோர் வியந்து குழும்
வில்வனமான்மியததை விளக்குமுன்னூல்
கொண்டவாகணமண்டலங்கண்மூன் றுகூடிக்
கொண்டாடக் குவலயததி லென்றும்வாழ்த்தே
யண்டர்களுக் கரியசுதை யதன்மேலாகு
மந்தமிலா வதிற்படிந் தந்தகனைமாற்றிப்
புணடையமார்க்கண்டொனப் பதினாறாண்டாய்
பகலிவற்றருள்மயமாய்ப் பங்கு வாரே

திருக்கடவுள் புராணம்.

உ

நூல் வழி.

புண்ணியவியாதனோதும் புராண மூவாறு தம்முள்
எண்ணிய காந்த மேற்று மீச்சங்கிதையினோடு
நண்ணிய வரணயத்தொன்றும் நளிர்வில்வ வனத்தின்மேனமை
பன்னெழு நாலொன்றாய் படலமன்றிறைத்தார் சூசர். (26)

மொழி பெயர்த்தோர்.

நறைகமழும் வில்வவனத் தழுதமாக
நடந்துறையும் பெருங்கருணை நா தன்கீர்த்து
மறைபுகழந் திருக்குடந்தை பாலகிருஷ்ண
மறைமுனியா யுதித்தவுயர் மதிசூழ்மேகம்
நிறைதவறா வடமொழியாம் பரவைதன்னை
நிறையவுண்டு தமிழ்மூழாய் நிரைத்தாசை
கிறைபடு மெச்சீவனுளரு சென்றேபக்திச்
செழுப்பயிராய்ச் சித்திமுத்தி விளைக்குமன் ? 27. (27)

ஸ்ரீ ந ர வே ந ம:

சிவமயம்.

திருக்கடவூர் புராணம்.

திங்களும் கதிரும் திகழும் எவ்வுலகங்களிலும் இரவுபக
லாய்ப் பரந்து உணர்வு நல்கி அவ்வுணர்வால் பெருகும் அன்
பளவாய் அமுதனிக்கும் மர்தாபிநாவாய அபிராமசுந்தரி
யும் அமுதீசுவரனும் திருவுருக்கொண்டு விளங்கும் பிரம்மா
ந்திரமாகிற விஸ்வவனமான்மியத்தைக் கூறும்பொருட்டு சர்
வாசாரமூலமாகும் கள்ளவாரணமென்னும் பிள்ளைபாரது
உபபாதம் சொசிற் பொருந்த முன் பணிந்தேற்றுவாம்.

புராண வாலாறு.

ஆதியில் சர்வரிஷிசொருங்கும் வாசஸ்தானமாய் அனே
கம் பூங்கொத்துகளையுடைய கொடிகளும் உத்தமவிருக்ஷங்க
ளும் ஹம்சமமுதலிய பக்ஷிக்கூட்டங்களும் அமுதம் போன்ற
தீர்த்தங்களும் உடைய பரிசுத்தமான நைமிசாரண்யத்தில்
அனேகம் இருபூர்வ பாமசிவனைச் சிந்தித்து இஷ்டகாமியா
ர்த்தமாய் பணிபெண்டு வருட நியமத்தடன் செய்யக்கூடிய
ஒருயாகம் நடத்தினார்கள். அதை பார்க்கும்பொருட்டு மஹாத

போதனர்களாகிற காசிபர் அத்திரி பரமத்துவாசர் கௌதமர்
 காலவர் புலத்தியர் புகார் சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சன
 தருமார் குசீசர் குஸ்தவர் வாமதேவர் ஆங்கிரசர் வைசம்
 பாரீனர் வால்மீகிர் பிரகு அகஸ்சியர் சத்திரபூசர் வசிஷ்டர்
 விசுவாமிததிரர் ஜாபாலிகர் தேவவர் ததிசு சுபாலா நார்வா
 சர் பராசர் சூசர் முகஸ்ய நிஷாஸ் அருகுவந்து வசிக்குங்கா
 லததில் ஒருநவர் பிராதக்கூட அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்
 கொண்டு சூதபைநோக்கி பாணசபுக் திரமாயிப ஹே பிர
 புவே தங்கள் திருவாக்கினின்றம பெருகானின்ற அமுதம்
 போன்ற புராணங்களை எங்கள் கரணங்களாகிற வாக்காலுண்
 டும் வில்வனமான்மியத்தை சவிஸ்தாரமாய்க் கூறுததால் எ
 ங்கள் மனம்என்னும் வபிற்றில் அனபென்னும் அனல் ஒங்
 கித் தாவுகிறது இதற்குமுன் செஜாரண்யம் என்கிற மூலா
 தார மகிமைகளையும் வேதாரண்யம் என்கிற சுவாதிஷ்டான
 விசேஷங்களையும் ஸாமிசாரண்யம் என்கிற மணிபூரகத்தின்
 நிலையையும் தில்லைவனம் என்கிற அனாதத்தின் பெருமையும்
 உடாரண்யம் என்கிற விசத்திரின் செம்மையும் சுவேதாரண்
 என்கிற ஆக்ஷௌயின அருமையும் சவிஸ்தாரமாய் தெரிந்தப
 டியே வில்வாரண்யம் என்கிற பிரம்மரந்திரத்தின் இரகசிய
 உண்மையை அறியப்பெற்றால் எங்கள் மனமாகிற வயிறு
 பூணமாகும் ஆனதால் அதையும் சவிஸ்தாரமாய் உரைத்த
 ருள வேண்டிய என்று பற்றைய இருவரின் பிரார்த்தித்தார்
 கள்.

அம்மொழி கேட்ட சூதமுனிவர் உரோமர்சிலிர்ந்து ஆனந்தபரவசராய் ஒருமுகூர்த்தகாலம் வரையில் சிவத்தியானமுற்று தனது குருவாகிய வேதவிபாசா ஞானதார சோரணபதி வாக்கின் அதிஷ்டான சரஸ்வதியையும் ஐக்கப்பி மறதியென்கிற மிருத்புனில்லாத ஜீவனகருங்கு அமுதாய் விளங்கும் சுதாகடேசவரரையும் அருளை விடாது பறறும் ஜீவனகருக்கு அமுதின் சுவையாய் விளங்கும் அபிராமியம்பாளை ம் உள்ளத்தமைத்து இருஷிகளை நோக்கி நாதசூழமுப்ப ஷேரிஷிகளே நீங்கள் தபசிரேஷ்டர்களானதால் அதிரகசியமாய்ள்ள பிரம்மரந்திரத்தின் உண்மையைச் சிலனுதேரிந்திருப்பீர்கள் ஆயினும்என்குருவாகியவேதவிபாசரால் தெரிந்தசிலையுர்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்மனதை வேறுவிதத்தில்கிட

உடோட்டயாவர்க்கும் சகலபாபங்களும் நீங்கி புண்யம் கொடுக்கொனர்தோன் றிசித்திகள் வளர்ந்து முத்திவிளையும் ஞானமியாகிற பிரம்மரந்திரத்தின் மகிமையை அளவிடற்கு பிரம்மதேவராலும் அரிதாகும். ஞானசாதனமாயுள்ள அந்தசேஷதிரத்தின் உண்மையை ஞானசத்தியன்றி யாராலும் அறியமுடியாது. மிகப்பரிசுத்தமுள்ளது. தபசிரேஷ்டராகிய சர்வரிஷிகளாலும் தியானிக்கப்பட்டது. சகலகலைகளின் ஆசாரமாயுமுடியாயுமுள்ளது அகஸ்தியாதிமஹாரிஷிகள் ஞானசக்தியால் அத்தலத்தையடைந்து பூணமாய் விளங்குகிறார்கள். எனேகமிருஷிகள் அதன்மகிமையைத் தெரிந்து அனைக்கண்ணுங்கடையும்படி கொள்ளாய் முயல்கிறார்கள். அதன் அருகி

சென்றால் வேதாங்கராதங்களும் திரிகாலச்சுடர்களின் ஏகப் பிரகாசமும் நிமிர்ந்துதோன்றும். காமக்குரோதாதி நசித்து வீடும், சாந்தம் உதிக்கும், ஆனந்தம்பெருகும். சர்வசித்திகளும் சூழும் அந்நிலைவனமத்தியில் உள்ள ஞானமுதபுஷ்க்காணியின் விசேஷத்தையாரும் உரைப்பதருமை. அதன் முதல்துறைகளிலும் பகர்முகமாய்வீசும் அலைகளால் கருமமும் அந்தர்முகமாய் அடங்கும் அலைகளால் ஞானமும் உதிக்கும். சர்வஜீவஜடாதாரமாயுள்ள அத்தீர்த்தம் பகர்முகமாய்வீசும் அலைகளால் முற்றும் சுவறிவிடப்பெற்ற ஜீவனுக்கு உடல் உடனே நமுகி ஜனனம் கிடைக்கும். பரகுருவின் அருட்பெற்ற சிரேஷ்டர்கள் அதன் துறைகளினிடத்தில் அலைகள் சிதறாமல் படிந்து பக்தி ஞானம் ஆயுள் இவைகளை வளர்ப்பார்கள். அதன் மேல்பாகத்தில் ஞானமுதமருளும் வில்வநாத சுதாவாய் விளங்கும் சிவம் அன்பர்கட்கு அமுதருளும் ரத்திரம் அக்ஞாநிகட்குத்தோன்றுது. சிவஞானிகளுக்கும் கோடிசூரியப்பிரகாசத்துடன் ஆனந்தாமுதம்பெருகும் அப்தமபெருகத்தோன்றும். அந்தரந்தரத்தின் வழியாய் ஞானமுதைப்பூரணமாயடைந்தவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானியாவார்கள். அவர்கள் பெருமைபை பரமசிவனாற்றான் ஓதலாம்.

அமுதலிங்கத்தின் மகிமையை எக்காலத்திலும் பிரியாது வறிய அதன் முன்னம் இடமாயும் விளங்கும் அபிராமகந்நியென்னும் சக்தியாலேனும் சோரவிநாயகராலேனும் அறி

பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩

யலாகும். பிரம்மரந்திரம் என்கிற கைலையில் உமாசமேதராக விளங்கும் இவ்வமுதலிங்கத்தை அடைந்தால் சர்வப்பிரளயத் திலும் மரணம் உண்டாகாது. கிணேத்துத் துதித்தால் அபயி ருத்யு உண்டாகாது. தெரிசித்தால் சகலசௌபாக்கியங்களும் உண்டாகும். அபிஷேகித்தால் சகலபாபங்களும் ரோகங்களும் நீங்கும். அர்ச்சித்தால் பக்திசித்திமுக்திவிளையும். அவ்விவிங் கம்விளங்கும்தலம் சுவேதாரண்யத்தின் அருகு காவேரியின் ஐந்துகடிகைதூரம்தெற்கும் பிரம்மஸ்மசானத்தின் மேல் பக் கமும் மாயூரத்தின்பத்துகடிகைதூரம் கிழக்கும் திருநள்ளாற் றின் பத்துகடிகைதூரம் வடக்கும் பெருமுனையின் ஈசான்ய முமாக வில்வாரண்யம் என்று திரிலோகப்பிரசித்தியாய் வழங்குகிறதென்று சூதர் உரைத்தார்.

1 பிரம்மா ஞானஉபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரையோக்கி வில்வாரண்யப் என்ற, பெயர்உண்டான காணத்தைக்கூறவேணும் என்று மிக்கஅன்புடன் வினவினார்கள் அப்போது ஹேரிஷிகளே ஆதியில் சர்வதேவதைகளாலும் வணங்கப்படும் கைலையங்

ரியில் பிரம்மதேவன் ஈசுவரனை விதிமுறை பூஜித்து அடியேற்கு சிவஞானம் அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கினார். ஈசன் வேறுபிரம்மதேவரே சிவஞானம் தப்போ 'பூமியிற்சென்றுதபம்செய்தாலொழிய அமராது. சீக்கிரம் சித்தியாகும்படி ஒருபாயம்தெரிவிப்போம் கேண்மின்னன்று குமது சுவரூபமாகிற ஞானத்தை விதைரூபமாக ஸ்மரித்து பிரம்மாவின் கையிற்கொடுத்து மத்தியஉலகத்தில் உதிக்கும் காவேரி சமுத்திரத்தல்சங்கமாராம்வரையில் இருபுறத்தும் உள்ள தலங்களில் இவ்விதையை பயிராகும்வகை இடுவீர். இடுவதில் எவ்விடத்தில் ஒருமுகூர்த்தத்துள் முளைத்து விருகூடமாகிறதோ அங்குதங்கி எம்மைத்யானிக்கின் ஞானம்பெறாம். என்றருளிய பரமசிவனை பிரம்மதேவன் மும்முறைவலம்வந்து நமஸ்கரித்து உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பூவுலகம்வந்து காவேரிஎன்கிறதக்ஷணகங்கையின் உற்பத்திஸ்தானமாகிய சகியாமலகத்தில் நின்று கணபதியைத்துதித்து தினம்சிராதக்காலத்தில் காவேரியில் விசுமுறைபடிநது சிவனால் அளித்தவிதையை காவேரியின் இருபுறத்தும் உள்ள அனேக தலங்களில் இட்டு ஒவ்வொருநாள்கிரமித்து எடுத்துவருகையில் தக்ஷணகங்கை பூர்வசமுத்திரசங்கமம் ஆகும்அருகில் ஜக்ஞையின் எல்லையில் முளைக்கும் பருவமாய்க் கண்டு மறுபெனத்தெடுத்து இவ்விடத்தில் அருள் கிடைக்கும் என்று கிழந்து பொண்ணியின் ஐந்து கடிவை தூரம் தெற்கில் சிவத்தியானத்துடன் அவ்விதையை இட்டார் ஞானமயபிரம்மா

திரமாயு அத்தானத்திட்டலிதை உடனே விசரம்பித்து
 குருளன்கிற முனையாய்த் தோன்றி சிவம் என்கிற மரமாயும்
 சக்தி என்கிற பட்டையாயும் மாயை என்கிற கவையாயும்
 தத்துவ புவன வர்ண பத மந்திரங்களாகிற கொம்புசுளாயும்
 ஜீவன்களின் ஸ்தூல ரூக்கும் காரண சரீரங்களாகிற முகுள
 மாயும் வினைகளாகிய முட்டகளாயும் மனம் என்கிற கம்பில்
 அசைந்து போய்க்களையும் அசையாது சித்திமுத்திகளையும்
 அருளும் திரிசத்திசுவரூபமாய்விவங்கும் முத்தளமாயும் அ
 றிவுளவகிறகாம்பில் மேல்விரிபாக்கரணங்களாகிற அரும்டா
 யும் அன்பால்நிமிர்ந்து அந்தர்மூர்த்தில் ஞானததையும் பகிர்
 முகததில்நாழ்த்து கர்மத்தையும் வினைக்கும் கரணங்களாகிற
 உள்வெளுத்துவெளிபசத்துத்தேனூறும் நான்கிதழ்மலராயும்
 அன்பிற்கரையுங்கரணங்களாகிற தேனில் ஒட்டிச்சுருங்கும்
 இதனோடுபெருக்கும்காயாயும் சர்வாதாரப்பதியாகிற வித்து
 ம பற்றியதிப்பந்தப்படுத்தும் பாசமாகிற பசையும் நுண்ண
 றிவால்பசையையும் மந்த அறிவால்பாசத்தையும் பறறும் பசு
 வாகிறகோதம் உள்ளகணியாயும் ஞானவித்தின் அங்குரத்தி
 னின்றும் விளங்கி இடக்கொபொருத வலக்கையால் ஞானவி
 தையைப்பற்றி இட்ட பிரம்பாவின் கரம் உபருமபடி வளர்ந்
 தது. அதைக்கண்டபிரம்மதேவன் பேராணந்தமஅடைய ஞா
 னப்பிழம்பாகிறஅன்பெண்ணும்தீர்த்தம் பெருகிற்று. அத்தீர்
 ததத்தால் பரீயிருக்கமுலத்தில்சிவபூஜையெய்து அபிஷேகி
 த்து ஆபிரம்தேவவருஷம்வரையில் விதிமுறைபூஜித்து தபம்

௧௬ பிர்ம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சருக்தம்.

செய்தார். அதனால் சர்வஜீவதயாபரன் ஜடாமகுடதாரியா ய் திரிநேத்திரமும் புலித்தோலுடையும வரதாபயஸ்த மும் விளங்க அர்த்தநாரீசுவரராய் புன்சிரிப்புடன் சிவலிங்க ததில் தோன்றினார் பிர்ம்மதேவன் தேகம் புனகாங்குதம்மொ ண்டு கண்ணீர்சொரிய சிரமேற்கைகூப்பி ஆனந்தபரவசமு ற்று சற்றுகின்று உமாசமேதா தேவதேவா சங்கரா சந்திரஜ டாதரா பக்தப்பிரியா மாணிக்காபரண மேருதனுத்தாரண பாபநாசன பார்வதிபதே போற்றி போற்றி என்று துதித் துப் பணிந்தார். சிவபிரான் பிர்ம்மதேவரைநோக்கி உமது அன்பிற்கு இரங்கினும் விரும்பியதருள்வோம் கேண்மின் என்று திருவாய்மலர்ந்தார்.

பிர்ம்மதேவர் கோடி சூரியப்பிரகாச கங்காஜடாதரனைப் பணிந்து தயாகிதே சத்பலோகாதிபத்தியத்துடன் சிவஞான ம் அருளவேண்டும் என்று அஞ்சலியஸ்தராய் நிற்க நாரிபா கன் பிர்ம்மதேவரை ஒளியிருளற்ற ஞானம் யோகத்தின் முடி பாகும். யோகம் கிரியையால் அமரும், கிரியை சரிதையில் முதிர்ச்சி. சரிதையென்பது பதி உண்டென்றும் அதை அ டைய வேண்டும் என்றும் அடையும்வழியையும் உணர்த்தும் நற்றொழில். கிரிகையென்பது யோகநிலை அமா ஸ்தூலசரீரத் தால் சூக்குமம் பொருந்த இலிங்கததர்ச்சித்தல். யோகம் என் பது மும்மூலம் ஏகபாகும்படி சூக்கு மத்திடம் அடங்கி காரண தத்தில் கரையப்பழகல். ஞானம் என்பது ஏகபரிபூரணகாரண

பலன் ஒன்று கோடியாகவும் அருள்தர வேண்டுப் என்று பிரார்த்தித்தார். ஈசன் அளித்தோம் என்று அருளி இலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார் பிழம்பதேவர் சிலகாலம் கிரமித்து சந்திய உலகம்சென்று சிருஷ்டித்தெழிற்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருந்து சிவஞானத்திற் படிந்தார் வில்வநாதரின் சுன்னியாபாகத்தில் அமுதகடேசுவரர் அபிராமவல்லி என்னும் சர்வலோகமாதாபிதாவாய் விளங்கும் சுதானிலிகை தெரிசனம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்று சூதா புகன்றார்.

வில்வநாதச் சருக்கம்முற்றம்.

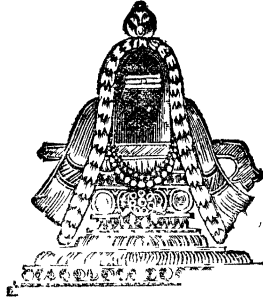
2 அமுதலிங்கச் சருக்கம்.

கைமிசாரண்யவாசிகள் சூதமரோக்கி அத்தலத்தில் ஈசன் அமுதலிங்கமாய் விளங்கும் காரணத்தை விளம்பவேண்டும் என்று வினவினார்கள். ஹேருஷிகளே மாதந்திரகல்பத்தில் சுராசுரர்கள் அமுதபானம்பண்ணவிரும்பியகாலவை குந்தநாதன் அவ்விருகூட்டங்களின் படைகளைத் ததீசிமஹாரிஷியிடம் ஒப்புவிக்கச்செய்து கூரோபதியில் மந்தரகிரியை அமைத்து வாசுகியைக் கயிறுய்ப்பூட்டி அண்டர்கள் வாழ்

புறத்தும் அசுரர்கள் தலைப்புறத்தும் பற்றி மதனம்பண்ணும்
 படிசெய்து தாம் மலையகியமத்தைப்பற்றி ஆயிரம்வருஷம்
 வரையில் கடைந்தபோது வாசுகி மெலிந்து விஷத்தைக்கக்கியது
 அதனால் அங்குள்ளபாவரும் கிறிந்துபயந்து பரமேசுவரா அப
 யம் அபயம் என்றார்கள். அப்போது சர்வஜீவஜீவனாகிய
 சிவபிரான் அவர்கள்முன் திருவுருக்கொண்டு தோன்றி அவ்
 விஷத்தைப் புஜித்து மறைந்தருளிநீர் பின்பு சர்வத்தி
 ராரும் கணபதியைதுதித்த முன்போல மதனம் பண்ணி
 னார்கள் பாற்கடலில் ஐராவதம் உச்சைச்சரவம் கற்பகவிரு
 கூடம் காமதேனு ஆமகோடி அபஸ்ரஸ்திரீகள் கொளஸ்து
 பம் இலக்குமியும் அமுதகடத்துடன் தன்வந்திரியும் தோ
 ன்ற ஐராவதம்முதலிய ஐந்தை இந்திரனும் கொளஸ்துபம்
 முதலிய இரண்டை விஷ்ணுவும் அடைந்து அமுதகடத்தை
 மஹாசந்தோஷத்துடன் மஹாவிஷ்ணு பற்றித்தாங்கினார்
 சுராசுரகுரவர் இருவரும் இந்திரனிடத்தும் யோஜித்து மூவ
 ருமாய்ப் பராவினிடம் சென்று மிகமியாசத்தால் உண்டாகிய
 அமுதை சர்வத்திராரும் வைரமின்றி சமமாயிருந்து புஜித்
 தற்கான இடமேண்டுமேயென்று கேட்டார்கள். பிரம்ம
 தேவன் தேவாகாரும் அசுரர்களும் நிரம்பு வரமாயிருந்து புஜிக்
 கும்படியான உத்தமஸ்தலம் ஒன்றிருக்கிறது அதில் சத்
 ருத் துஷத்தைக்கொள்ளும்படியான நர மிருக பக்ஷி ஊர்வன
 வும் மித்ருப துவமாய் விளையாடும். குளிர்ந்த சோலைகளுப்
 அமுதம்போன்ற நீர்த்தங்கனும் உள்ளது. யான் பாத்மகல்

பத்தில் ஈசனால் அதலத்தில் மேலான ஞானம் பெற்றிருக்க
 றேன். அத்தலத்திருநாடு தீரிலோகங்களிலும் இல்லை. அத்த
 லமும் பூதவீழில் காலோரி சங்கமசாட்புதகில் வில்வாறண்யமே
 ன்றுவிளங்குகிறது. என்று புகன் னுவிஷ்ணுவின் - தனும் கைக்
 கூப்பிக் கூறினார். உடனே மஹாவிஷ்ணு அமுதகடத்து
 டன் வில்வவனத்தை நோக்கிப்புகுப்பபடவே சர்வதிராஸும்
 திருமாலின் பின் எழுகடலும் ஒங்கியருவதுபோல சூர்தா
 லத்ததுடன் வந்தார்கள். சூர்தாமி நாதனானவர் வில்வவனத்தை
 உடைந்து சித்திரைமாதம் சித்திரை நகை, தாம பெளர்ணமி
 த்தியில் வில்வபாதரின் நிநுதிமுலையில் பெருதியாவததுடன்
 அமுதகடத்தை அமைத்தார். அத்தலத்தில் சரகாரங்குடப
 கத பத்னியுடன் வந்தார்கள் அப்சரகாமகள் ரிதக்கவ புத்திய
 வைகளும் வந்தமையால் தென்பல் முதலியங்குகள் விரிவா
 யுண்டாயிற்று. வைகுந்தநாதன் சர்வத்திராலையும் சண்னு
 றறுநீங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீநாமமுதலிடந்ததியகாம்மங்களை
 முடித்துக்கொண்டு அபுதபானம் பண்ண விரைவில் வாரூப
 கள் என்று ஆகஞாபித்து ஞானவாயியில் அறுபத்தாறாயிரம்
கோடி தீர்த்தங்களை ஆகருவிதது நித்தியகர்மங்களை முடித்த
னர். மந்த்ரெல்லோரும் மந்திரபலத்தால் தங்கள் வாசஸ்தா
 னங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களைவருவித்து ஸ்ரீநானுஷ்டானங்
 களை முடித்துக்கொண்டு அமுதகடத்தையும் மஹாவிஷ்ணு
 வையும் ஸோக்கியபடி உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது பார
 தாமன் அமுதை எடுத்து பரிமாறும்படி அமுதகடத்தருகில்

சென்றகாலையில் அமுதாடத்தினின்றும் வெண்ணையாய் உயரந்து இலிங்காகாரமாய் விளங்கிறது.

அமுதகடேசுவரர்

அவ்வதிசயத்தைகாண்டு வியந்து அமரர்களை நோக்கி அயர்ந்து சிவசசையலையாரறிவார்கள் அமுது இலிங்கமாயிற்று அவ்விலந்தத்தை அசைத்தால் சர்வாண்டபிண்டங்களுக்கும் அசைகிறது ஆகிலும் சிவஸ்துதி செய்தல் ஏதாவது வழியுண்டாகும் என்று எல்லோரையும் சிவஸ்துதி செய்யும்படி ஆக்ஞாபித்து சாகரத்துவனியுடன சங்கத்துவனியும் உண்டானதுபோல சிரத்தங்கைகூப்பி ஹரா ஓம் ஹரா வெ

ன்று ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய பரவசமாய் தேவதேவாபோ
ற்றி ருத்திரரூபாபோற்றி நீலகண்டாபோற்றி பிர்ம்மபதே
போற்றி அம்சிகாபதேபோற்றி தத்புருஷரூபாபோற்றி ஹே
மவர்ண்ணாபோற்றி பிதாம்பரோத்தரீயாபோற்றி கோடி
சூர்யப்பிரகாசாபோற்றி வில்வாரண்யேசுவராபோற்றி உமா
சமேதாபோற்றி பக்தாஷ்டகாபோற்றி போற்றி யென்று கீழ்
புறத்தினின் றும் தகமிணாமூர்த்திரூபா சர்வரூபா திரிநேத்திரா
பரசுகபாலஹஸ்தா பன்னகஷபூண உக்ரிரூபா சர்வஜீவஸ்வ
ரூபா ஞானகிருபாகராபோற்றிபோற்றி என்று தென்புறத்தி
ரின்றும் வாமதேவரூபா அர்த்தகாரீசுவரா ரக்தவஸ்திரா ரக்
தகெந்ததாரண சர்வசிருஷ்டிகரா க்ஷேத்திரபதே ஸ்தாப
ரபதே பூபதே வேதபதே வேதஸ்வரூபா வேதாந்தா சர்வதேவ
தாஸ்வரூபா போற்றி போற்றி என்று வடபால் நின்றும் ஸத்
யோஜாதரூபா சுவேதவர்ண்ண ஸ்படிகமாவிசாபரண வர்தா
பயஸ்தா சர்வசிரேஷ்டா நிர்பலசித்தவாஸா ஜனனமரண
துக்கரோசன தரளசத்ரா வேதாந்தஞானஸ்வரூபா ஸ்வயம்
பிரகாசா சதாகடேசுவரா போற்றி போற்றி என்றுமேல்பால்
நின்றும் வெகுதூரம் துதித்தார்கள் என்று சூதபுராணிகர்
கூறினார்.

அமுதம் கடைந்த சருக்கமுற்றும்.

3 அபிராமியம்மைச் சருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளே ஷேளுந்ரள். அவ்வாறு விஷ்ணுமுதலியதேவர்கள் துதித்தபோது ஓர் அசுரீரி உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டு மகிழ்நது மேல் இன்னதுசெய்யலாம்என்றுதோற்றமல் ஒருமுகுப்த்தகாலம் சிவமாயையிறகட்டுண்டு விஷ்ணுவானவர் பிர்மாமுதலியவர்களைநோக்கி அமுதகடத்தினின்றும் ஈசன்பிரசன்னமாகும்வரையில் நாம் எல்லோரும் ஒவ்வோர் ஆசிரமம் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு தினம் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து தபசுசெய்குவோம் என்றுரைத்தார். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட எல்லோரும் தனித்தனி பன்னகராலே உண்டுபண்ணிக்கொண்டு சிவதகியானமும் வேதாத்தியனமும் செய்தார்கள் பிர்ம்மா கிழ்புறத்தும் விஷ்ணு நிருதிபாகத்தும் ஆசிரமம் அமைத்து தினம் ஞானவாயியில் மூழ்கி அநேக முனிக்கூட்டங்கள் சூழ பிர்ம்மா சிவபூஜைக்கான சுகிருட்சை செய்ய விஷ்ணு மூன்றுகாலத்திலும் காமிசாகமவிதிப்படி பூலோக சுரலோக சத்திபலோக நவலோகங் களிலும் மேன்மையாய்உள்ள பூஜா நைவேத்திய சாமான்களை அபிரமிதமய் வருவித்து அபிஷேக அலங்கார நைவேத்திய ஆராதனங்களும் நவலோகந்தர கைலையினின்றும் ஈசனாற்றாரப்பட்ட சந்திரசூர்யாக்கினிஸ் வருபமாகிறவி

ல்வதளங்களால் சகஸ்திரநாமம் கூறி ஆர்ச்சனையும் அமுதலி
ங்கத்திற்குச் செய்து பூஜாகூடத்தில் சன்னிதியில் அமர்ந்து
சிவத்தியானமுற்று வருங்காலத்தில் ஆழிரம் வருஷம் சென்
றபின் அரக்கர்கள் சுக்கிராசாரியரிடம் சென்று நாங்கள் புர
சுத பத்னிகளைப்பிரிந்து நெடுநாளாய் மிகப் பிரயாசப்பட்டும்
எங்கட்கு அமுதம் கிடைக்காதென்று கோற்றுகிறது தேவர்
கள் அமுதத்துண்டான இலிங்கத்தை வெண்மைமென்று மா
றுபாடாய் உரைப்பதைப்போலவே மற்றவிசத்தும் எங்களை
வஞ்சித்து அவர்களேபுஜிக்குப்படி நாளோட்டுகிறார்கள் நங்
கள் எங்கள் உலகத்திற்குச் செல்கிறோம் என்று அயர்ந்து
உரைத்தார்கள். அதற்கு சுக்கிராசாரியர் மாயை யுள்ளாக
கு அமுதம் மாறாததோன்றும் நீங்கள் எல்லோரும் மிகப்
பிரயாசப்பட்டும் அமுதைப் பெறும் சமையத்தில் புரசுதப
த்னிகளை இச்சித்துச் செல்லவேண்டாம் சீக்கிரத்தில் அமுத
ம் கிடைக்கும்படி இன்னும் முயர்ச்சித்து ப்புஜித்து தத்தங்
கள் நகரை அடையலாம் என்று அமைத்து தேவகுருவாகிப
வியாழபகவானிடம் சென்று அரக்கர்கள் அரற்றிப்பதை வின
வி அவ்விருகுரவரும் பிரணவரிஷிபிடம் சென்று பணிந்
து அமுதகடம்இலிங்கஸ்வரூபமானதும் அவ்விலிங்கத்தை
மஹாவிஷ்ணு முதலானவர்கள் நெடுநாளாய்ப்புஜித்தும் ஈசன்
பிரசன்னமாகாததும் இன்னதினால் என்றும் ஈசன்பிரசன்ன
மாகும்படி விஷ்ணு முதலியவர்களால்செய்யவேண்டியது இன்
னதென்றும் திரிகாலமுணர்ந்த மஹரிஷியாகிய தாங்கள் எங்

கட்கு உணர்த்தி சர்வத்திராசும் அமுதுண்ணுர்படி கிருபை செய்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப் பிரணவரிஷி குரவர்களை நோக்கி நிர்வாகமான ஞானதலத்தில் பக்துகிரேஷ்டமான நாராயணன் சிவதத்யானத்துடன் அமுதை அமைத்தமையால் இலிகமாயிற்று. சர்வாகாரமாய் விளங்கும் சக்திபன்னிரில் சிவதத்யாபூதித்தல திருவருட்பிரகாசிகளாகு. சகச்சுபக கூட்டிப் போற்றினால் ஆனந்தாழ்வு பெருகும். சகசியே சிவ உருவமாவதால் சக்தியினருட்கொண்டே சிவத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும். என்றும் இவ்வாறு வைகுந்தநாதன் வழியாது பூஜித்தால் அமுதமகிடைக்கும் என்று முன்கூறுகிறார்.

அதைத்தேட்ட சுராசுரகுரவர்கள் இருவர்களும் சிவபூஜைசெய்து வெளிவந்தவிஷ்ணுவைப்பணிந்து பிரணவமுனி உரைத்த விஷயங்களைக் கூறினார்கள் உடனே ஸத்திகர்த்தன் மிகக்களித்து பிரணவரிஷியை திரிகாலம் உணர்ந்தவர் என்று புகழ்ந்து அவர் உரைத்தது முக்கியமான ஆதாரம் என்று கொண்டு சர்வலோசமாதாவாகிய தேவி மஹத்துவமான சிவத்தை வசப்படுத்தும் ஸ்வரூபமும் சிவம் என்கிற நாமமும் கிருபையும் உள்ளவள் என்று தேவம்புளகாங்கிதமாய்த்தொகுத்துத்தேவகுறிப்பிகளால் ஆலயம் அமைப்பித்து பெர்பெருக்கிரமத்தயில் அணுவிக்கணுவாகும் அம்பிகையை அமைத்துப் பிராணபாமம் கரநியாசம் அங்கநியாசம் ஸ்தூ

ஸபூதசத்திசெய்து ஈராறுதலத்தின் ஆதாரமாகும் ஷோட
சாக்ஷராதம் பேதித்து நான் கிழிந்து முன்னாங்காய்மாறி
நான் கையழித்து இருநான்காகி நான்கைக்கொன்று நான்காய
முந்தி முன்றைப்பெருக்கி இணங்கெட்டு முன்று ஐந்து
ஒன்பது நாற்பத்துமூன்று அன்பத்தொன்று ஏழு கோடி
சதகோடியாகி யலைக்கூறு மூலத்திற்கூட்டி ஆனந்தாதீதமும்
றுப் பின்னும் ஆனந்தமபராய் ஹிருதய குஹிய புருவில்
பூஜா ஹேராம சமாதியுற்று அகண்டமாய் பிரம்மம் என்பதற்
கூட்டி க்கூடும் ஞானமயமாய் சிவசீவகலையாய் பிரமரத்திராந்
தரத்தில் நிஷ்களமாயும் புருவில் சகளநிஷ்களமாயும் இருத
யத்தில் சக்ளமாயும் விளங்கும் சர்வகாரணி ரேசமார்க்கமாய்
வெளிவந்த சூரியசந்திராதி சர்வமும் பசந்து விளங்கும்படி
அமுதீசனோக்கம் ய் நிற்கக்கண்டு ஆனந்தபரவசமுற்று மிகக்
காருண்ய செளந்தர்யமாய் விளங்கிய அம்மையை அபிராம
சுந்தரி என்று துதித்து பேரன்புடன் காமிகாகமமாய்ப் பூஜி
த்த முன் அஞ்சலியஸ்சராய் நின்று தேவீ சர்வதேவகார
ணி கௌரி சர்வசேவருபி முத்தொழிற்கு ஆதாரகாரணி
பஞ்சபிரம்மஸ்வருபி மாபாஸ்வருபி கர்ம்மாதார அசைவுஸ்
வருபி பிரம்மஸ்வருபி ஞானாதார நிர்க்ஞஸ்வருபி ஆசார்யஸ்
வருபி பிராணவார்த்தஸ்வருபி ஞானத்தையும் சித்தவையுந்த
ரும் கருணாஸ்வருபி ஈசுவரப்பிரியருபி ஞானபூரணஸ்வருபி
போற்றி போற்றி என்று துதித்து மஹாதேவி அருள்செய்ய
வேண்டும் என்று கண்ணீர்சொரியப் பிரார்த்தித்தார்.

அபிராமசந்தரி.

மஹா விஷ்ணு.

அபிராமியம்பிகை கிருபாநேக்கமுற்று ஜீவன்களின் வினைப்படி போகம்ஊட்டிக்காற்கும் ஹேவிஷ்ணுவே நீர் சர்வத்திராளுடன் அமுதகடமாப்விளங்கும் சிவலிங்கத்தினிடம் சென்று எம்மைக்கூட்டிக்கட்டாய் செய்குவீராயின் சிவத்தோடும்பிரசன்னமாகி, அமுதனிப்பேயும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வமுதவசனத்தைக்கேட்ட னவகுந்தா

திபதி மஹாசந்தோஷத்துடன் மற்றையரிஷிகள் முசலியவர் சளிதம் அப்பிகையின் உத்தரவைப்புகன்று ஆனந்தித்தனர். என்று சூசபுராணிகர் புனறூ;

(3) ஐபிராமியம் பைச்சருக்கம் முற்றும்.

4 அமுதம் உண்டசருக்கம்

பைமிசாரணயவாசிகளை போக்கி ஹேரிஷிகளை நாராயணன் சர்வதேவதைகளுடன் அமுதலிங்கத்தினிடம்சென்று ஆஞ்சலிபஸ்தராய்சின்னு சூகதீசுவரா கிருபாகரா ஸூக்கசாகர ஹராஸசானதிசாவாஸா கெஜார்ம்மஉத்தரீயா கெங்காதரா சாதிரசூர்யாக்னிகேத்ரா சுதாதேசுவரா பக்சபவாசனா சிந்திதமனோரதவரதா திரிகுனரஹிதா திகம்பரா உமாசமேதா திக்தேசகாலரஹிதா தினரஷ்கா பக்தபயங்கரஹரா வேதாந்த ஞானகிருபாகரா லலாடகேத்ரா ஆபாசவஸ்திரா கபாலஹஸ்தா கும்பஸ்வருபா நித்தியகல்யாண சார்த்தாலசர்ம்மதாரண சந்திரஜடாதரா சுகதரூபா பக்தாபராதக்ஷமகா அபிராமிநாதா போற்றிப்போற்றி என்னுகித்து அனேகபுஷ்ப்பங்களால் அர்ச்சித்து இரண்டுபுகழ்ம் ஏகமாகத்தியானம்செய்ததும் பூர் அபிராமசந்தரியோடும் தயாமூர்த்தியாய் சித்திரைமாதம் சித்திரைநக்ஷத்திரம் கூடிய பெளர்ணமியில் அனேககணங்கள்புடை

போல சிற்றார்கள், கையாபதி ஹேதேவர்கள் குணமாய் பத்தில்லாது பூரணமாயுள்ள எம்மை யாரும் அறிவது அரிதாகும். ஜீவன்களை நிர்ம்மலமாக்கும்படி எம்மைப்பிரியாது யாவும் சேவசேவமாயுள்ள எமது சத்தியின் வியாபகத்தால் செய்யும்படுகிருத்யபடனத்தில் விளங்கும் பிரம்மாவின்சிருஷ்டிக்கு ஆதாரமாகியநினைப்பைத்தரும் மதியேழ்க்கரைந்து விஷ்ணுவின்தித்தொழிற்கு ஆதாரமாகிய விதிநீறிப்பொருந்திருத்திரசதாம்சத்தொன்றுபிரிந்துவிதிமுறைசங்கரித்தற்கு ஆதாரமாகிய மறப்பைத்தரும்முத்தொழிற்காரணகத்யூறியிற்று மேல்ஒருநெல்நாக்கின் கோடியில்ஒருபங்கின் நூற்றில்ஒருபங்கின் பத்தில்ஒருபங்கின் மூன்றில் ஒருபாகமாயுள்ள நாடியின் ரந்திரவழியாய் சப்தகோடிமந்திரங்களின் ஆதாரமுன்றகூடம் கூடியஒன்றால் விராட்சுவரூபத்தின்பிரம்மரந்திரமாயும் சுவராட்சின் புருமத்தியாயும் சம்விராட்சுலா தாரமாயும் உள்ளஇடத்துஅமர்ந்த நிர்ம்மலஆத்மாவிற்கு நித்தியானந்தஞானமுதம் ஊற்றும் சதாசிவகுருவாய் விளங்கி அளவிற்குஅடக்காப்பூரணம் கடாக்கிக்கும்எம்மை இவ்வில்வவனத்தில் மந்திரமயசர்வதேவாளுடன் சிருஷ்டித்ததிக்கர்த்தர்களாகிறீங்கள் இந்நவரும் ஒருமித்து கொக்கிரசிந்தமாய் பதினாயிரம்வருடம் பூஜித்தமையால் நீங்கள்விரும்பிய அமுதிலும் மிகவிசேஷமாயுள்ள ஞானமுதை ஞானவாயில் உண்டாகும்படி அருளிளேம் சர்வத்திரானும் புஜிக்கலாம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்.

அத்திருவாக்கைப்பெற்ற சுண்ணாடிகையேவர்கள் ஆன ந்தம்மேற்கொண்டு சிவஸ்மரணசெய்து அமுதீசாபோற்றி என்று நமஸ்கரித்து ஞானவாபியைச்சூழ்ந்தபோது அமுதம் தோன்றாமையால் பின்னும் சிவசன்னிதியை அடைந்து மஹாதேவாகமஸ்காரம் தாங்கள் அருளிய ஞானமுதம் எங்கள் அக் ஞானத்தில் தோன்றவில்லை தோன்றும்படி அனுக்ரஹிக்க வேண்டும் என்று பணிந்தார்கள், சிவபிரான் அன்பர்காள் முன் பாத்தமகல்பத்தில் ஞானத்தின்பொருட்டு சதர்முகன் ஸ்கந்த கணபதியுடன் எம்மைப் பூஜித்திருப்பதால் அது முதல் அவர்கள் யார்க்கும் விருப்பியதனிக்கும்படி இங்குவசிக்கிறார்கள் அவர்களில் கணபதியைச்சிந்தித்துத் தபட்செய்தால் அமுதம்தோன்றும் என்றமொழி டாக்ஷித்தார்.

• தேவாதிகள் ஈசன் அளித்தகட்டளைப்படியே நிருதிமூலையில் தங்கி உள்ளத்திற்குமந்தகணபதியைச்சிந்தித்துத் தபட்செய்தார்கள்.

சோரகணபதி.

அத்தபத்தால் மறைந்தகெணபதி பிரசன்னமாகி ஹரி
 அயனே நோக்கி எம்மைமறந்ததால் யாம்மறைந்தோம் அதனா
 ல் நான் உங்கட்கு அளித்த அமுதம் தோன்றவில்லை யாம்
 தோன்றியபடியே அமுதம் தோன்றும் சந்தோஷமாய்ப்புவி
 யுங்கள் என்று அருளிநா டடன் அனைவருமகணபதியைப்ப
 ணிநது ஐங்கரப்பிரபை தாங்கள் ரோகணபதி யென்ற நா
 ம்வழிசது அன்பர்களுள் மறையாது விவரித்தில் சாஸி
 த்தியமாய் விளங்கி இஷ்டசித்சிதை அருளவேண்டும் தாங்
 கள் அருளும் அமுதைத்தகையாள் அளித்தால் அம்முதுபுதி
 நாங்கள் இசித்திநுப்பதால் ஏனவாபின் பூவ எங்களாடெ
 ஐக்குறியிப்பத்தில் சாஸிநதயமாகவேண்டும் என அம் பிரா
 த்சித்தார்கள். சோகணபதி நீங்கள் விருப்பிய யாரும் தந்தோ
 ம என்றருளிநார். பின்பு பங்கயனாகயர் சனாபதிகள
 ணிநது சிவசன்னிதியில் அஞ்சலியஸ்தாய்கீன்று சிவபூ
 அனுக்கனுவெற்று ஞானவாபியின்மேலபால் கிமனெகளைப்ப
 திஷ்டைசெய்து புரிநது அமுதகணபதே என்று துதித
 ஞானவாபியில் ததும்பும் அமுதை கண்டுவிரக்கண்டு நீதவா
 கள் திக்குப்பாலகான் அங்க லகககள் ஸந்தா நுத்தககள்
 ஏகாதசருத்திராள் துவாதசஆசித்தியாள் அசனினிதேவதை
 கள் பிதிர்க்கள் கணங்கள் சித்தாள் சாத்திராள் அகஸ்கியா
 திரிஷிகள் நாரதாதிமுனிகள் ஆகியா திரவக்கிரகங்கள் நஷத
 திரககள் பாலகியாள் ஜனகாதியோகிகள் ரோமசர் செளன
 கர் முதலியதபசிகள் ரிதுக்கள் அப்சரசுக்கள் கின்னர்களும்

கூசுமாண்டன் லோஹிதாசுதன் சும்போதரன் மஹோதரன்
 மஹாகாயன் நமூசி குசுலிவக்கிரன் தந்தவக்கிரன் முதலிய அ
 ரக்கர்கள் பிரகஸ்பதி சுக்கிராசாரியர் முதலியசர்வத்திராளும்
 பந்திபந்தியாய் யேஜ்ணை நூரத்திப்புறத்தும் மஹாசுநதோ
 ஷத்துடன் உட்காரந்தார்கள், உடனே பொற்குடத்தில்
 அமுதை மெத்துவரும்படி பிர்ம்மதேவனுக்கு ஆக்ஞாபித்து
 தமது கரத்தால் சர்வத்திராளுக்கும் பரிமாறி பிர்ம்மாவிற்கும்
 சாப்பிடும்படி அளித்து சித்திரைமாதம் சித்திராபௌர்ணமி
 யில் மஹாவிஷ்ணு சிவாருகமாகப் புஜித்துப் பின்னும் சர்வ
 த்திராளுடன் சிவசன்னிதியில் சிவராமத்தைபுரைத்து அங்
 மைகொட்டி சிவானந்தக்கூத்தாடிப்பணிந்த பூரணனந்தமரு
 ளும் கிருபாசாகர சுதாகடேசுவரா போற்றி போற்றி என்று
 அனேக பிரதக்ஷண நமஸ்காஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தர்களாய்
 சர்வத்திராளும் கின்று கிருபையாகிற அலைகளை விசும் ஆன
 பதக்கடலே யாங்கள் தமதருளால் கிருதார்த்தராளோம் சர்வ
 ஜீவன்களும் அத்தியார்ப்புச் புத்தமுதைப்பெற்று சிவானந்த
 மாகும்படி சுதாலிங்கத்தில் சானித்தியமாயிருந்து தம்மை
 தரிசிக்கும்பக்கங்குட்புப் பேரானந்தஞானமுதம் சித்திமுத்தி
 களும் அருளவேண்டும் பந்தியாய் இத்தலத்தில் வசிப்பவர்க
 ளின் பாபநசித்துப் புண்யம்பெருகவும் அமுதம்பெருகும்
 ஞானவாபியிற்படிந்தார்கட்கு இஷ்டசித்திகளைத்தந்தருளவு
 ம் அத்தித்தத்தைப்பருகினோர்களின் ரோகங்களநீங்கவும் அ
 தங்கள் ராயில்திலநர்ப்பணம்செய்வோர்களின் இருபத்திரூப

லைமுறைவரையில் உள்ள வம்சபிதர்க்கள் திருப்தியடைய
வும் அதன்கரையில்லின்று தியானம் ஜபம் பூஜை செய்பவர்
கள் சர்வசித்திகளுடன் ஞானம்பெறவும் இதலம் சர்வரம்
ஹரகாலத்தும் அழியாமல் இருக்கவும் அருள்நாவேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்தார்கள், ஈசன் அவ்வாறு அளித்தோம்என்
று திருவாய்மலர்ந்து பூர்ணகுருபரநோக்கமாய் விஷ்ணுவைப்
பார்த்து ஹேவிஷ்ணு வேஞானவாபிதீர்த்தத்திற்கு அமுதாபிஷ்
க்கரணி என்ற நாமமும் தந்தீதாம்நமதிடமாயுதிக்கும் ஞானமு
தம் பூரணமாகக் கரணம்பிரியாது அன்பாயுண்டு சர்வஜீவ
ஸ்தூல சூக்தும் காரணமாயும் அவைகட்கு அநீதமாயும் சக்
திசகிதமாய் உள்ளூலவும் எம்மை அடைந்தவர்கள் நிகரிலாச்
சித்திகளுடன் அழியாத நித்யர்பெறுவார்கள் பக்தியிற்சிறந்து
நம்முன் இடமாயமர்ந்தவி ஷ்ணுவே உமக்கேயாரும் இல்லை
எமதருள் நும்மிடம் பூரணமாயிற்று என்று வலக்கரத்தாற்ற
றழவி தமதிடமாகும் ஞானஸ்திரத்தை அருட்சத்தியிபிந்து
ஆறுகோடிமாயாரூபம்காட்டி மறைக்காவண்ணம் ஒளியிரு
ளற்ற ஞானபூரணசக்கிரமாக்கி தாங்குவீரென்று அருளி இ
ச்சக்கரத்தால் மாயாவிருள்ஒடுங்கும் இராசுதப்பவைவர்கள்
வசமாவார்கள் என்றும் அருளியவுடன் விண்ணவர்கள் பூ
ணகுருபாகரனைப் பணிந்து தீனரகுகா சராசராதிய சர்வத்தி
ராளும் தமதருளால் ஞானமுதம் உண்ணப்பெற்றிருக்கிறார்
கள் அஹங்கார இராக்கதர்கள் அமுதுண்டபலத்தால் எங்
களை ஹிம்சியாவண்ணம் அவர்கலின்பலன் அழியும்படி அனு
க்கொஹிநகவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

சர்வாண்டங்காரும் உகதி பில்விளங்கும் அமுதம் 9 வ
 அபிராமிநாதன் அவர்களை நோக்கி வானுலகி உண்டாசருதாம்.
 பலம் கொள்வாராபிநாம உளருறு அகங்காரமென்பகான்
 டார்கட்கு அழியும் என்று திருவாப்மலர்ந்து தீயவ தெய்வ
 விபிஷிகட்குமடிகோஷ்டசான அஸ்திபமா முனிரைப அமுதாபி
 நோககிப் பாபமெய்து புண்ணிபரையெனது நான் தரிசித்த
 ற்து உரித்காலார் நீர் பாபவிமோசனவிங்குமம் புகழ்நெயர்
 புண்ணியவந்திதனவிந்தழம் பிரதிஷ்டைசெய்து அபிநவபி
 கககடவிற்குள் என்று அகநாபிநது அமுதகடத்துள் அமர்ந
 கார் என்று நுகர் கூமினி. உடன் சிலரிஷ்டை சிவன
 மானஸ்தலத்தில் அமுதநாடபலம் அரக்கர்கட்கு அழியவே
 ண்டிம என்று சத்தவதுததை வந்தவேண்டிய தேவா
 கள் பிரார்த்திக்க நசையும், அவ்வாறே அருளிப்பது உதிதமாரு
 மோ என்று வினவினாதுகள் அவர்களை நோக்கி பிரம்மபந்தபத்
 தலத்து அன்புள்ளாரும் சிர்வைரமாவர் என்பதற்கு ஐயம்
 வேண்டாம் அரக்கர்களை ஜபிததற்கு வீரும்பி அமுதகண்ண
 முபன்ற சிலவிண்ணுலகர் கூட வில்வவனததை அகனாபின்
 அமுதால் மிப்பலம்பெற்ற அரக்கர்கள் வதைப்பார்கலோ
 என்றபயத்தால் அவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டதானும் பின்
 னுட்கிலிர் தாம் என்னும் அகங்காரஇராக்கதர்க்காகி காமாதி
 களால் அலைத்தற்கியலும் மனமாதிக்கள் பிரிந்து அவ்வகை
 யுறையண்ணம் சர்வாதாரமாயும் அமுதபலத்தைக் கிபசுக்க,
 விருர்பிமதம் ஆகும், வித்யாலுதிக்கும் புத்தி இழந்து

விதியைவளர்த்து விரிந்து அழியாது அவ்விரண்டின் மூலநடு
 மேல்கரைந்து நாதபோதமாய் விருப்பு வெறுப்பு முதலிய
 இரண்டற்ற பேரறிவாளர்க்கு ஆனந்தாதீதமாயும் வெறுப்பு
 றும் விருப்பறத்தமதிடம்ஓங்கும் அன்பர்சட்கு அவ்வளவாய்
 களைபெருகப் பொங்கித் ததும்பும் அமுதஅருவி உதித்தற்கு
 இடமாகும் அமுதகடவுளாயும் மதியாலுதிக்கும்விதியுளும்
 விதியாலுதிக்கும்மதியுளும் கட்டுண்டு அவைகளேவிரித்து அ
 ழியும்ஜீவன்கள் முன்அறியாதுநினைந்ததையும் விரும்பி மற
 ந்ததையும் உணர்த்தி பற்றின் ஊட்டுவிக்கும் ஒளியுள்ஒளி
 யாய் அச்சுவன்கள் அறியாது எங்கும் உலவும் சிவபிரான் இ
 ல்லையென்னாது அளிப்பார். அவரளிப்பதில் திரணமும் தவறி
 ராது. இடுவான் பெறுவான் இவ்விரண்டில் இசைவானும்விரு
 ப்பியபடி நீதிபே அருளுவர். தான் என்னும் அஹங்காரங்
 கொண்டவர்களே அரக்கர்களாவர் அவர்கள் அழுதுண்ணப்
 பெறார் முன் உண்டிருந்தாலும் பலம் குறைவுபடும் ஆதலால்
 வானோர் விரும்பியபடி ஈசன் அருளியதாகும் என்றும் முன
 னொருகாலத்தில் மார்க்கண்டேயர்என்னும் முனிவர் அமுதநீ
 ங்கத்தைப்பூஜித்துநித்தயத்துவம்பெற்று சிவத்தோடு ஒன்றிவி
 ளங்கினார். அவர் அனேகபிரளயங்கள்வரையில் இருந்தும் சிம
 ஷ்டியின் விதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாததால் ஒருசர்வப்பிர
 ளயகாலத்தின்முன் ஈசுவரனைப்பணிந்து லயஉற்பத்தியின்வி
 தத்தை அடியேன் அறியும்படி கடாசுஷிக்கவேண்டும் என்று
 பிரார்த்தித்தார் அதற்கு ஈசன் பத்தியிற்சிந்தமாரக்கண்டே

யரைநோக்கி எந்தப்பிரளயங்களிலும் அழியாத நித்யத்வத்
தை நம்மால் பெற்றிருப்பதால், யார்க்கும் அறிய அரிதென்ப
தான அதை நீயே ஆகிந்துகொள்ளலாம் என்று கடாசுபித்தா
ர், பின்பு, சர்வமும் அழியும்படி பிரளயம் உண்டானபோது
மார்க்கண்டேயர் லயவுற்பத்தியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி
சிஸ்ருர் அக்காலத்தில் ஜலம் அனல் காற்றுகள் விரிந்து
அலைத்ததால் களைத்து சற்று நிர்ச்சிந்தையை அடைந்தவு
டன் பிரளயமாகி பின்புரர்வமும் கிருஷ்டிக்கப்பட்டு இருப்ப
தைக்கண்டு சிவாகசியத்தையும் அறிந்துகொள்வது அரு
மையென்று சிவசிந்தையாயிருந்தார் ஆனதால் முற்கூறிய
விஷயங்கள் எவ்வாறுளதோ அஃது அன்பளவாய் விளங்கும்
சிவாகசியத்தை நாம் அறியத்தக்கதன்று பிர்ம்மரந்திரதலத்
தில் பிர்ம்மதேவர்க்கு ஈசனாற்றப்பட்ட ஞானவித்தினின்று
ம விளங்கிய ஸ்ரீ விருக்ஷத்தின் மகிசாசுர நான்முடினும்
உரைத்தற்கரிதாகும் என்றும் சூகரோதினார்.

அமுதுண்டச ருக்கம் முற்றும்.

5. தேவசர்மா சநூக்கம்.

நைமிராண்பவாசிகளே தேனாங்கர் இந்தவில்வவாஸி
தேஷங்களை கோடி வருஷம் கேட்டாலும் பின்னும் கேட்க
வே அன்பர்கள் இயசெப்பார்கள். எங்ருநவாகிய வியாசராம்
மெரிந்தவரையிற் சொல்கிறேன் என்று நதிராஸிக்கங் கையா
மடதிரங்காரிப் பஞ்சாஷ்டமமும் மயிதர்சுரில் பிராம்மஞ்ஞம்
பகலிகளிலகருடனும் மிருநங்கனில்பகலும் தானங்கனிலபுன்
னதானமும் ஸ்மிருதிகளிலமறுஸ்மிருதியும் உலகங்களிலாத
தியுலகமும் சுகபதவியிலவைகுந்தாதவியும் பெண்களில் அ
ருந்திரமும் மணிகளில்ருத்திராக்ஷமும் புத்சனில் குசமுடவ்
ருட்சங்கனில் அரகம்மாசங்கனில் அரவமேதமும் தீதாத்திரங்
களில்சுருத்திரமும் பத்தர்கனில்நாராயணமும் வேதநாயில்
ஜானமரணமும் அபுஷதத்தில்அவவேதநாயமும் உபுப
மும் தலங்களில்அவ்வமுதேஇலிங்கமானதலமும் அர்ச்சனை
யில்விவாச்சனையும் சுகந்தபுஷ்பததிஜாதியும் சிபேஷ்ட
மாகும். அணுவிற்கணுவும் அண்டங்கட்கண் - முகாசவிளங்
கும் சுதாவ்லிங்கமகிமையை அளவிடமகரிதாகும். அதை
பக்திபுடன் சிந்தித்தால் தபத்திற்குஇடமும் சர்வசித்திகளும்
உதிக்கும். மாணிடலிங்கங்களில் பிராணைம் உத்தமம். அதி
லும் இராக்கதர்களால் பூஜித்தது உத்தமம். தேவர்களால்

பூலித்தது அதிலும்பேன்னையாகும். அதிலும்சிரேஷ்டம் சுவயம்புலிங்கம். அதிலும்உயர்வு விவ்வனத்தில் விளங்கும் சுதாசுவயம்புலிங்கமாகும். அனதால் அதன்மகிமையையும் அறிவது அருமை என்று யார்க்கும்விளங்கும். அஸ்வி லிங்கவாடையால் சுற்றிலும் உள்ள ஓடு கல் மணல் எல்லாம் இலிங்கமயமாய் அன்பர்களுக்கு விளங்கும். அந்தசேஷநி ரத்தை அடையவேண்டும் என்று மூன்றடி தளராது எழுந்து நடந்தால் எமவாதை நீங்கும். அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்கா னம்செய்து அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்தவர்கள் பூர்வத்தில் தூறுஜன்மம்வரையில் புண்யபோஆவார்கள் பின் ஏழுஜன்மத் தில்பத்தியளவாய்ச்சிவகடாக்ஷம் பெறுவார்கள். அபிராமி யம்மனைத்தெரிசித்தால் நிறைகலைப்பேறு பெறுவர்கள், சோ ரகணபதி தியானத்தால் எக்கார்பங்களிலும் விக்னம் உண டாகாது. ஸ்கந்ததரிசனத்தால் அறிவேகுருவாகும். வில்வ நாத தெரிசனத்தால் ஞானம் உதிக்கும். பாபவிமோரன புண்யவர்த்தன தரிசனத்தால் பாபம்நீங்கிப் புண்ணியம் வள ரும். அத்தலத்தில் சிவனால்அளித்த ஞானவித்திறோன்றிய பிரகாசஞான ஸ்ரீவீருக்ஷஸ்பரிசக்காற்று எட்டியவரையில் உள்ளவர்களின் சர்வரோகங்களும் நீங்கும். சிவத்துரோகத் தால் உண்டானரோகமாயின் விமோசனகாலத்தில் அக்காற்று அவர்கள்மேல் ஸ்பரிசமாகித்தீரும். அதேனெனில் குருது ரோக சிவத்துரோகுகளின் உடலில் நெகாற்று அமராது. அவ்விருக்ஷசாயல்பட்டால் பஞ்சமரபாதகங்களும் நீங்கும்.

அவ்விடத்தில் லோகபாலாள் சனகாதியோகிகள் அஸ்தியா திரிஷிகள் காலாங்குமுதலியசித்தர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்கிருந் தேனும் மரணகாலத்தில் அத்தலத்தை ஏறநோக்கி மிருத்யு ஞ்ஜயமஹாமந்திரத்தை ஜபித்தால் காலபாசம் கண்டத்திற்பி க்கி வருத்தாது, அவ்வில்வமூலத்திற்றங்கி ஜபம்செய்தால் ஒன்று கோடியானபலனைத்தரும், சமாதிகூடும், அங்குநீர்த் தம்பானம்பண்ணத் தானம்செய்தால் பக்திவளரும், இந்த வில்வவனத்தைப்பற்றிய ஒருகதை சொல்கிறேன் கேளுங்கள் முற்காலத்தில் சந்திரபூஷணன் என்கிற கோளாதேசத்தரசனிடத்தில் தீர்த்தயாத்திரையாகப்புறப்பட்ட தேவசர்மாவென் னும் ஒரு பிராமணன் அன்னம்கேட்க அரசன் இன்றையத்தி னைம் எம்மனையில் பிதர்கிராத்தம் செய்வதால் காலதாமசமா கும் விரைவிற்புஜிக்கும்படி, எனதுகுருவின்இரகத்தில் நியம னம் கெய்கிறேன் நித்யவிதிமுடித்து வாறும் என்று உரைத் தார், பிராமணன் உமதுஇரகத்தில் எனைக்கு அன்னமிட வேண்டும் என்றார், அதற்கு அரசன் கிராத்தபக்ஷத்தில் த ன்தேகத்தினின்றும் உரோமம் இரத்தம் முதலியதும் பிரியப் படாது கிராத்ததினத்தில் அதற்குமுன் அக்இரகத்தில் இரு த புல் சாம்பல் விறகு வராட்டி முதலியதும் கொடுக்கப்ப ாது தவறிச்செய்யின் கிராத்தம் நஷ்டமாவதுடன் பிதிர்க் ன் சாபம்இவோர்கள் என்று ஸ்மிருதிவசனம் கூறுகின்றது, அல்லது பிராம்ணர்த்தத்தில் வரிக்கலாமென்னிலோ கிராத் விதிப்படி நேற்றையத்தினமே வரித்துவிட்டேன், எனது

கிரகத்தில் உமதுபசிமீருவண்ணம் அன்னம் இடும் ஏது என
 க்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை என்றார். அனைக்கேட்டபிரா
 மணன் அரசனை அபஸ்மாரியாகக் கடவதென்று சபித்தார்
 நியாயங்களை உரைத்தும் கேளாத பிராமணனை அரச
 ன்யக்ஷசாகும்படி தட்டினார். அவ்விருவரும் உடனே
 சாபப்படி ரூபம் அடைந்து அனைக்காமுகளில் செய்தத்
 தகா. இழிதொழிற் புரிந்து பெருநாள்திரிந்து பூர்வபுண்யவ
 சத்தால்சீர்காழியில் ரோமசரிஷி ஆச்ரமவாசவிலேரோமசர்
 வைசுவதேவத்தை முடித்துக் காசுபலியிட வெளியில்லா நம்ச
 மையத்தில் அவ்வன்னத்தைக்கண்டு பற்றும்படி அவ்விருவ
 ரும் நெருங்கினார்கள். அவர்களை ரோமசர் கண்ணுற்றார்.
 அப்புண்யவசத்தால் அவ்விருவர்களும் நற்சிந்தையுற்று ரோம
 சனீர வணங்கினார்கள். இருவி காசுபலியிட்டு அவ்விருவரை
 யும்நோக்கி உங்கள் சாபம் நீங்கும்படி ஒருபாயம் உரைப்பே
 ன் கேண்மின்கள், இதன் தென்பால் வில்வாரண்யம் என்
 றொரு தலம் இருக்கிறது. அதில் பிர்ம்மா ஞானம்பெறும்படி
 உதித்த ஸ்ரீ விருக்ஷம் ஒன்றிருக்கிறது. அதன்காற்று உட
 லில் அமர்ந்தால் சர்வரோகங்களும் பாபங்களும் நீங்கும் அ
 தன்மகிமை மிகவிசேஷமாகும். அங்கு ஏகுவீர்கள் என்று
 இரக்கமாய்க் கூறினார். கூறிய மஹாரிஷியைப் பணிந்து வில்
 வனத்தை நோக்கிப்புறப்பட்டுக் காவேரியின்பென்கரையில்
 வருகையில் ஸ்ரீ விருக்ஷத்தின் காற்று தென்னலாய் அவர்கள்
 உடலில் உலவுவதைக்கண்டு உட்கொண்டமாத்நிரத்தில் அவ்

சுஉ

சந்திரபூஷணன் சருக்கம்.

ர்களைப்பற்றிய அபஸ்மாரமும் யக்ஷசும் நீங்கி அறிவொடுமெசு
ழுவோங்க வில்வவனம் அடைந்து பரிசுத்தமாகிய ஞானவாபி
யிற்பாடி நது நித்தியசர்மங்களைமுடித்து அங்குதபமசெய்யும்
பெரியோர்களைப்பணிந்து வில்வவிருக்ஷத்தை நிதினாறு பிரத
க்ஷணம் செயது சந்தி சிவததை தர்சித்து பிராமணன் ஐ
து தினமவரையில் திரிகாலஸ்நான பஞ்சாக்ஷர ஜபமும் விதி
வழுவாதூய், னையுந் தூயபிரதக்ஷணஐந்தாமஸ்காரமும் தின
மசெய்து திவ்விபஜிநகத்துடன விவபதம் அடைந்தார். அ
சன் தனது பாபிப புசக்ஷரங்களை வரவழைத்து தீர்த்தாக
ரையில் சிராதசங்களை முடித்து அநேக தானநிகளும் ஆல
யத்திருப்பணிகளும் செய்து வந்தானென்று சூதர் கூறினார்.

தேவசர்ம மா முத்தபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

6. சந்திரபூஷணன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சந்திரபூஷணன் சரித்திரத்தை
முற்றும்புகலவேண்டும் என்று சூதரைவினவ ரிஷிகளே அவ்
புரவசன் அமுசலிங்கபூஜைக்காகவேண்டிய திரவியங்கள் உண்
டாகும்படியான பூமிகளும் நந்தவனங்களும் ஏற்படுத்திவிசே

தேவலோகத்தை அடையும். முக்தியைவிடும்பி இத்தலத்தில் மரணகாலம்வரையில் வசிக்கின் முந்நிகும். அத்தலத்தில் அன்னதானஞ்செய்யின் சக்கரவர்த்தியாய்ப்பிறந்து விசேஷ தானாதிகளைச் செய்யும் ஏதுவுடன் நற்சிறந்தயடைவர். ஆண் ஆடி மாதத்தில் தீர்த்ததானமும் மார்கழியில் விறகும் ஆவ-- புரட்டாசியில் வஸ்திரமும் கார்த்திகையில் தாபபூலமதலம்கள் பளம்இரும்புப்பாத்திரமும் அத்தீர்த்தக்கரையில் தானஞ் செய்வின் மஹாபாபங்களும் நீங்கும். ஞானவாபியின் வடபா உள்ளவில்வவிரசுத்தின்கீழ் சிவபூஜைசெய்யின் ஒன்றுகேடியானபலன்வீரையும் என்றுசூதர்ஓதனார்.

சந்திரபூஷணன் முத்திபெற்றசருக்கம் முற்றும்.

தருமசீலன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைநோக்கி மசகம்முதலி. சுவல்பஜந்துக்களும் அத்தலத்தில் இறக்கின் முத்திபெறு என்பதைப்பற்றிய ஒரு பூர்வசரித்திரம் எங்கட்கு உரை வேண்டும் என்று வினவினார்கள். அதற்கு அமுதபுஷ்கர யின் விசேஷங்களைத் தெரிந்துணைக்க யாரானும்முடியாது உதேவாதிகளும் அதன்கரையில் சந்தியாவேணியில் தபம்மெ

கிழார்கள். சத்திரனாகிய அமுதபுஷ்கராணி நூரினாகிய சண்டபுஷ்கராணி ஆகனியாகிய ஞானபுஷ்கராணி என்னும் முத்தியையுடைய சர்வாதாரதீர்சதம் ஆணைக ஐன்ம சத்திரியாவான்கட்கு பாத்திரம் உத்திருஷ்டமாயும் பஹாபாபிகட்கு நிதிர்ஷ்டமாயும் விளங்கும். உருத்திராக்ஷம் பூண்டு அதன் உரையில் பஞ்சாக்ஷரம் ஒபித்தின் மேலானபலன் தந்தரும். ஸ்ரீமதம் முத்து குசமுடி சுசு ருத்திராக்ஷம் பவளம் இவைகளின் ஸ்ரீமதின் மாலையால் எண்ணி நூறு ஆவர்த்தி பஞ்சாக்ஷரம் ஒபித்தின் நான்குலேத பாராயணபலனும் அசுவ கஜ கபில கன்னிசாதான பலன்களும் அடைவார்கள் விராஜேஸ்வரமம் அக்னிஹோத்திரம் தாபதிரீஷயக்ஞியரீருவது சிவசன்னிதி குருவினிடத்திற் பெற்றநீருவது விதமுதையுட்டேனும் அல்லது கலாசத்திசெய்தநீருவது அதன் கரையில் நின்று பெற்றியில் அணியின் அகவமேதபலனும் சிவஞானமும் அடைவார்கள் - தானம் தயை சாரதம் அஹிம்சை இரத்திரியநிகிரஹம் பக்தி பரோபகாரம் பரதிரவியநிகிரஹம் பாஸ்திரநிகிரஹம் மாதாபிதாருருவாக்கியபரிபாலனம் சதயம் மஹாமந்திரஜபம் ஆனந்தம் என்னும் தீர்த்தங்களின் ஸ்ரீநாதத்தின் பின்னரன் அமுதபுஷ்கராணி ஸ்ரீநானம் கிடைக்கும். ஞானமுதபுஷ்கராணியில் தோபபெற்றோர் பெருமையை அளவிடற்கரிதாகும். நதிஸ்நானத்திலும் நதிஸ்நானம் விசேஷம் நதத்தில் தக்ஷணவாகினியும் நதியில் உத்தரவாகினியும் விசேஷம். அவைகளில் சமுத்திரவாகினி விசேஷம். நதம் நதி தடாகம் கூபம்

ஷாபுராணங்கள் செய்விதகட்டு வேதாத்தியயன பிராமணாருக்குப் பரிசாரகர்சட்டியும ஐயநாறு பிராமங்கள் தானும் செய்து பன்னிராயம் சம்பளம் வைவகனின் ஜீவனாந்தம் வடபால் புல்லாபண்புறம் விட்டு கிகயத்திருப்பலிசகான நியமனமும் செய்து கித்திபைமாதமித்திரபெளர்ணமி அமுதபுஷ்க்ஷரணியில் புதுசம் பெருகிய அநதினதசில் மககாஜித்தம் பாரும்படி பதினெட்டு பாபாய பிரம்மோதஸவமும் அவ்வுதஸவகாலகனில் தினம் ஸ்வாபிரம் பிராமணாருக்கு ஷாபுராணன்ன திருபதிபோஜனமும் உதஸவதரிசனிடகு அன்ன வஸ்திர கெத புஷ்பபதமபுலகசுமம் கூன் சருதி நொண்டிச் சருத்தக்பலநீனன் பால்கட்டு அன்னம் பசுணவகைகள் பார்பமும் ராக்கரை முதலிய விருமபும் பசாத்தங்களை அங்குரென்று உபஜரித்து அளிக்குப்படி ஏற்படுத்தி அனேககிராமபாளை தசதம்செய்து தனது மூத்தமகனாகிய மத்தனபூஷணனுக்கு அரசன்தருந் தான் பத்னிபுடன் விவவனத்தில் வசித்து தினம் அமுதபுஷ்க்ஷரணியில் முக்காலம்படிந்து சத்திசிவந்தைப் பரிபாலதேவதைகளுடன் விதிப்படி பூஜித்து ஸ்வதனத்தால் அர்ச்சித்து ஒவ்வொருதினமும் ஹராசம்டேமஹாதேவா பார்வதிபதயே சங்கரா கைலாசவாசா கருணாரா சூலகபாலஹஸ்தா காமதஹனா கௌமாரிந்தேசா பக்தவஸலா கிரம்மஸ்வரூபா பாபநாசா போற்றிபோன்றி அடிபூர் அனேக அபராதிபாபினும் மாதாபிதாவாகிய தாங்கள் கூழிது கிருபைசெய்யவேண்டும் என்று துதித்து வருங்காலத்தி

நெரோனின் பின் வைகாசிமாதம் விசாகபௌர்ணமிமாத்தியா
 னவேளையில் இராஜா துதிக்கும்போது ஸ்பதிகவரண்ணமாகி
 ய சுதாலிங்கத்தில் உபையோடு சிவந்தோன்றி மகதஹாசமா
 ய் அரசனே உனது மகதிமையெசகினேம் உனக்குவேண்டிய
 து அருள்வோம் என்றிதுருவாய்மலர்ச்சார் அரசனும் இராஜப
 த்னியும் ஐந்துபிரதக்ஷணம் மல்காரஞ்செய்துகி நுபைக்கலே
 எங்கள்வம்சவிர்ததியுமளங்குடகுனனவாய்தழுத்திடும்சுட
 த்ஷிக்கவேண்டுமென்முபிரார்த்திததாரகன் ரசன் அளித்தோ
 ம் என்று அருளிசிவலங்கத்துவ அமர்தார் பின்பு இருவரும்
 இலிங்கத்துசுத்த கோடிநாயபபிரகாசனே சிலகாமத்யானி
 த்திருந்து சிவபதம் அடைந்தாராசன்.

வைசாகபௌர்ணமியில் இன்னும் அனேரர்கதாலிங்கத்
 ததப்பூஜித்து முகசியடைந்திருக்கிறார்கள் அத்தலத்துள்ள
 அமுதபூஷக்கரணியில் மார்க்குநடையினசேரம்பரிகாரமிதித்தம்
 ஸ்நானம் செய்தாலும் சர்வபாபங்களுமரீங்கும்பகபக்ஷிமிரு
 தங்களும் அததீர்த்த ஸ்பரிசமாயின் முக்தியடையும் அத்
 தலத்தில் ஜலம் ஆபுதம் வீஷம் தர்வியாதிதீ சத்துரு
 முதலியதால் பூர்வகோடக்கின்படி தூர்ம்மரணம் ஏறப
 ட்டாலும் அர்காலத்தில் அமுதீசனது அன்பர்களைத்தியானித்
 தால் பிசாசத்துவம் அடையாமல் மறுஜனனகாலம்வரையில்
 ரகாசசருத்திரர்களால் காக்கப்படுவார்கள். எழுதலிய சுவ
 ப்ஜந்துக்கும் அத்தலத்தில் இறக்கின் திவ்யசரீரமாய்

துங்கவேளையில் மூழ்கும் புண்யவிசேஷத்தை பிர்ம்மதேவனு
ற்றான் உரைக்கலாம் மாசி சிவராத்திரியிலும் பங்குனி பெளர
ணமியிலும் மூழ்கின் சௌபாக்க்ய முக்தியடைவார்கள்;

கலிங்கதேசத்தில் தருமசீலன் என்ற ஒருபிராமணன்
பொருளிச்சையால் பிறர்நக்க ருத்திரஜபம்செய்தம் பொரு
வெற்றுவேதம் ஒதுவித்தும் பரான்னம்புஜித்தும் திரணமே
னுந்தர்ம்மமில்லாமல்சிரார்த்தபோஜனத்தையேவிருப்பிப்புஜி
த்துவரும் ஓர்தினத்தில் வில்வவனஸ்தலபாத்திரியாய்வந்த
ஒருபிராமணன் புஜித்த சேஷான்னத்தைச் சாப்பிட்டு அதி
சாரமுண்டாகி மாணவேதுவடைய காலதுவர்கள் பயங்க
ரவுருவத்துடன் தோன்றி மிகவருத்தி எயலோங்குகொண்டு
போய கும்பிபாகம்முதலிய நரசங்களில் நெடுகாரிருத்தி கோ
டிசண்டாளஜன்மங்களும் அனேசகாயஜன்மங்களும் ஓநகாக
ஜன்மமும் அளிக்க அந்நகாஜன்மத்துடன் ஆயிரவருஷம்
பலவித துக்கத்தாலும் பசியாலும் வருந்தி ஒருகால் பெருங்
காற்றில் அடிபட்டு இரவில் ஓவனதுள்ள கோட்டால்க
ளால் கொத்தித்துரத்தப்பட்டிருந்தவுதையத்தல் பறங்கார
பட்டாமல் பூர்வஜன்மத்தல் ஸ்தலபாத்திரினை சேஷான்னத்
தைப் புஜித்த புண்ணியவசத்தால் சூரியதந்திரில்நிழந்து
உயிராவிடுமபோது தேவமுனத்திலிருந்து சிவதூதர்கள் வி
மாணங்கொணடுவந்து அவர்ணக்காக்காரபாசம் மடிசெய்து இ
ரத்தத்தில் ஏறுகென் றுரைத்தார்கள், பாசை நான் மஹா

பாபி எனக்கு இந்ததீர்த்தத்தால் பாபம்போய் புண்யதேகம் கிடைத்தது சமந்தருவகள் வருகிறேன் என்று தீர்த்தத்தால் பிதிர்தர்பபணஞ்செய்து புகிருத்திராக்ஷம்பூண்டு தேவதூதர் களுடன் சிவதரிசனஞ்செய்து விமானதேழி தேவவுலகம் சென்றது. என்று சூதபுராணிகா மொழிந்தனர்.

தருமசீலன் முத்திபெற்றசருக்கம்முற்றும்.

8வது காலநிர்ணயச்சருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைசேரக்கி பிரளயகாலங் களி லும் அழியாதிருங்கனரென்று முன்னுரைத்த மார்குதண்டேயமுனிவரது சரித்திரத்தை யாங்கள் அறியும்படி புகல வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஹேரிஷிகளே கண்ணிமைமிரண்டு கைநொடி, கைநொடிஇரண்டு மாத்திரை. மாத்திரையிரண்டு குரு. குருவிரண்டு லகு. லகுவிரண்டு துரிதம், துரிதமிரண்டு காஷ்டை. காஷ்டையிரண்டு வீனாடி. வீனாடிஅறுபது கடிகை. கடிகையிரண்டை முகூர்த்தம். முகூர்த்தம்இருபத்தினன்கு நாள். நாள்ஏழு வாரம். வாரமிரண்டு பக்ஷம் பக்ஷமிரண்டு மாதம். மாதமிரண்டு ரிசு. ரிசுமூன்று அயனம், அயனமிரண்டு வருஷம். இவ்வருஷம் ஹனுசென்றால் மானி

கனிலும் ஈசுவராருகமாம்படி தேவாதிகளாலாக்கியது உத்தமம். அதிலும் ஈசனாற்றரப்பட்டது உத்தமம். ஆனதால் ஞானப்பிழம்பாய் ஈசனாலருளிய தீர்த்தம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து ஒவ்வொரு மாதப்பிரவேசத்திலும் அமுதபுஷ்கரணியில் நின்முக சிரசில் அறுகும்பூவம் கூட்டி பதினாறு பன்னிரெண்டு எட்டெனும் ஒரேஆவர்த்தியாக அமுதலிங்க விமானரோக்கமாய் அலைகள்சிறுது மூழ்கின் பிரம்மஹத்திமுதலிய பாதகங்களும் மித்ருத்துரோகதோஷமும் நீங்கி முத்திபெறுவார்கள். சித்திரைமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் முன்சொன்ன விதிப்படி மூழ்கிச் சிவதரிசனம் செப்தால் சர்வபாபமும் நீங்கும் வைகாசிமாதம் முன்போல் மூழ்கித் தர்ப்பணங்கள்செய்தால் பிதிர்க்கள் எல்லோரும் திருப்தி அடைவார்கள். அதன் கரையினின்றும் அம்மாதத்தில் தயிரன்னமும் ஜலத்துடன்பாத்திரமும் தானம்செய்யின் மரணகாலத்தும் ஐபெருங் நாளிற்குன்றது. ஆஷிமாதம் பெளர்ணமியில் விஷ்ணுக்கிராந்திமசு சிரசில்வைத்துக்கொண்டு அசுவக்கிராந்தி எனனும் ருகதிர்மாவது பஞ்சாஷ்டாமாவது ஜபித்து ஸ்ரானஞ்செய்து வில்வநாதரைத் தரிசித்தால் பன்னிரெண்டு தலைமுறைவரையில் சந்தோஷசந்தானவீருத்தியை அடைவார்கள். ஆடிப்பெளர்ணமியில் ஸ்ரானஞ்செய்து வில்வநாதருக்கு பெய் பாலுடன் அபிஷேகித்து சர்க்கரைப்பொங்கல் நிவேதித்து தாமரைபாலம்சுசித்துக் காராவின் நெய்விளக்கிடின குண்மப் நீங்கும். ஆவணிமாதம் ஸ்தி

வாரம் படிந்து அபிராமியம்மனுக்கும் அமுதீசர்க்கும் அபி
 ஷேகித்து காலகாலாசன்னிதியில் கம்பளம் அல்லது கறுப்பு
 வஸ்திரம் இருப்புப்பாத்திரம் தானஞ்செய்தால் சனீசுவர
 தோஷம்நீங்கி சுகமபெறுவர். ஆவணிஞாயிற்றுக்கிழமையி
 ல் அருணோதயஸ்நானம்பண்ண பாபிகட்டுக்கிட்டாது. புர
 ட்டாசிமாதம் அஷ்டமியில் தோய்ந்து அமுதலிங்கத்திற்கு
 அபிஷேகித்துத் திலான்னம் நிவேதித்து நான்கு அல்லது மூ
 ன்று பிராமணாளுக்கு இடுபவர்களின் வம்சபிதர்க்கள் அமு
 தபானம்பண்ணின திருப்தி அடைவர்கள். அற்பசிமாதம்
 முழுதும் துலாத்தில் சூர்யனுக்கும்வேளையில் மூழ்கி தர்ப்ப
 ணககள் செய்யின் காவிரிஉற்பத்திமுதல் சங்கமம்வரையில்
 தினம் மூழ்கி தர்ப்பணஞ்செய்தபலனை அடைவர்கள். கார்
 த்திகைமாதல் திங்கள் ஞாயிற்றில் படிந்து சக்திசிவதரிசனம்
 செய்யின் சாரூப்பியத்தை அடைவர்கள், சிவத்தை பஜித்து
 ஸ்ஷிளாகுட்டு மூன்றுபிரதக்ஷணம்செய்து முன்பணிபவர்
 சாயுச்சியத்தை அடைவர்கள். கார்த்திகைமாதம் ஞாயிறு தி
 ஸ்களில் அமுதபுஷ்க்ரணியைத்தியானித்து எந்ததீர்த்தத்தி
 ல் படிந்தாலும் தன தான்ய புத்திர பெளத்திராதிகளைப் பெ
 றுவர். அந்தத்தலத்தில் அன்று பாலகிய திர்த்தங்களி
 ல் எதில்மூழ்கினாலும் மகிழ்வோங்கும். மார்கழிமாதம்பெளர
 ணியில் சுதாதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அமுதீசர்க்கு நெய் பால
 முதலிய அபிஷேகித்து தேன்கலந்த சர்க்கரைப்பொங்கல் நி
 வேதித்தால் மஹாதனவான்களாவார்கள். தைமாதம் பிரஹு

டர்க்கு ஆயுள் முடிவாகும். மேற்கூறிய அயனம் இரண்டு
கொண்டது தேவர்கட்கு ஒருநாள். அப்படியாகிய என் முன்
னுற்றமபத்தைந்து சென்றல் ஒருவருஷம் அவ்வருஷம்
நூறுசென்றல் தேவாகாரின் ஆயுள் முடிவாகும். இந்த தேவ
வருஷம் பன்னிராயிதம் சென்றல் பிர்ம்மதேவனுக்கு ஒருபக
ல், பிர்ம்மாவின்னுடைய ஒருநாட்கில் பதிநான்கு இந்தியர்கள் (இ)
றக்கொருர்கள். அவர்கள் இறக்கும்போதெல்லாம் ஸ்வவொருபி
ளையம் உண்டாகும். அதற்குநைந்தயப்பிரளயம் என்று பெ
யர், பிர்ம்மாவின் பகலமுடிவில் நடக்கும் பிரளயத்திற்கு நித
தியப்பிரளயம் என்று பெயர். உபபடிப்பட்ட நாள் முப்பது
கொண்டது பிர்ம்மாவிற்கு ஒருமாதம். மாதம்பனிரெண்டு வ
ருஷம். இவ்வருஷம் நூறு சென்றல் பிர்ம்மாவின் ஆயுள்மு
டிவாகும். அக்காலத்துண்டாகும் பிரளயத்திற்குப் பிர்ம்மப
பிரளயம் என்றுபெயர். பிர்ம்மாவின்முடிவுகாலம் விஷ்ணுவி
ற்குஒப்பகல். இவ்விதம், நாள் முந்துற்றமபத்தைதுசெ
ன்றல் ஒருவருஷம். அவ்வருஷம் நூறுசென்றல் விஷ்ணுவி
ன் ஆயுள் முடிவாகும் விஷ்ணுவின் முடிவுகாலம் ருத்திரனு
க்கு ஒருபகல். இம்மாதிரியாகிய நாளின்படி. நூறுவருஷம்
சென்றல் சர்வசங்கராஞ்செய்து லயமாவர். எவ்வளவுகாலம்
உலகப்பெருநது விளங்குமற்றோ அவ்வளவுகாலம் குனயமாயிரு
ந்து நித்யவஸ்துவினிடத்தில் அபின்னமாயுள்ள சத்தியின்வீ
யாபகத்தால் பின்னும் ஒடுங்கியதுபோல் சர்வமுடி உண்டாகு
ம். அப்படி உண்டாவதில் விஷ்ணுவின் ஒருபகலில் ஒருபிர்ம்ம

௫௨.

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்.

கல்பம்முடிந்து மறுபதலின் உதையத்தில் கீவ்ணுவின் உந்தி
ரில் பின்னும் பிர்ம்மா உதிப்பார். பிர்ம்மாஉதிக்கும் கல்பத்
திற்கு பாத்மகல்பம் என்று பெயர். பின் ஜலத்தில் அமிழ்த்த
பூமியை விஷ்ணு வராகரூபமாய்த் தாங்குவதற்கு வராககல்ப
ம் என்றுபெயர். இவ்விதமாகும ஒரு வராககல்பத்தில் ஆ
திருதையுதத்தில் ரிசிமருங்குரென்றவரின் குமாரர் மிருகண்
டேயர். அவர்குமாரர் மார்க்கண்டேயர் என்பவர் முன்சொல்
லிய பிரளயகாலங்களிலும் அழியாத நிகழ்வுத்துவம் அடைந்
திருக்கிறார். மாஹான்கள் சர்வஉபாதிசனையும் அந்தம் என்
பதையும் இராப்பகல் என்னும் காலங்களையும் தான்என்ப
தையும் லபமாக்கி நித்தியமாவார்கள். அவர்களின் மகிமைமை
யாராலும் அளவிடமுடியாது. அவர்களுத்திரப்பிரளயத
திலும்அழியார்கள். என்றுசூதமுனிவர் உரைத்தார்.

8 வது காலமிருண யச்சருக்கம் முற்றும்

9 மிருகண்டு தவம்புரிசருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளே மார்க்ககண்டேயரென்னும் பக்
தசரித்திரர் உள்ளம்என்னும் தலத்தில் மதியென்னும் வித்
தாய்த்தங்கி சித்தியென்னும் பபிராய்வளர்ந்து முக்தியென்னு

ம் கதிராய் விளையு. சாவதானமாய் க்கேருங்கள், மிருக
 ண்டுவென்டவர் தன்பிதாவாகிய ரிசியசுருங்கரென்டவரின் ம
 ரணநதத்தில் வேகம் தப்படி உத்தரக்கிரமிகளை முடித்து
 தனக்குப்பதநான் இல்லையென்ற கல்லைமேற்கொண்டு ஆவே
 கவிதங்களை அறுஷ்டித்து பித்திரகாமேஷ்டி செய்தும் பு
 திரன் உண்டாகாததால் பிகவிமாகுலமுற்றக் காசியில் வி
 க்குக்காலத்தில் நாரதமஹா ரி மவரிடமவந்து ஹேமீருக
 ண்டுவே நீர்புத்திரன் இல்லையென்ற வீசனம் உடையவேண்
 டாம் மூவுலகும் வியசுதுமாடி சுலக்ஷணநானபுத்திரன் செய்
 வாநீனததால் உண்டாவான நீர் பத்நியிடல் வில்வவனஞ்
 ரென்று சிவபிராணைக்குறித்து தபம்செய்யும் என்று புகன
 டு சென்றார். பின்பு இருவரும் மாரதர் உரைத்த வண்ணம்
 வில்வவனத்துள்ள மணமேட்டில் தபம் செய்யும்போது உமா
 ஸநகசரமேதராய் மரன் விடைமேற்றோன்றி மிருகண்டு வே
 உமாது பத்நியோடும் செய்யும் தபத்தால் மகிழ்வுற்றோம் உம
 க்கு வேண்டியதருங்கின்றும் என்று அருளியவுடன் மிருகண்
 டுவும் மருக்துவதியும் சிரமீமற்கைகூப்பி தேவதேவா ஜந
 நாதா பிருநருதிஸ்வரூபா கல்யாணஸ்வரூபா மாயாஸ்வரூபா
 சுவர்ணமாலிகாபரண ஜநன்மாதா ஜகத்பிதா ஜகத்குரு ஜ
 கத்ஸ்வரூபா விராட்சுவரூபா சுவராட்சொரூபா சம்விராட்ச
 வரூபா திரிஸ்வரூபா திரிமூர்த்திஸ்வரூபா உற்பத்திலபா
 தாரா பஞ்சகிருத்பகவரூபா பஞ்சகிருத்பகாக்ஷிணீ பஞ்சகி

௫௪

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்.

ருத்யநுடனா உமாஸ்கந்தசமேதா போற்றிபோற்றி என்-
துதித்து இருபாநிதே உமது திவ்யதேஜோன்மயஸ்வரூப,
தைத்தரிசித்துப் பேரானந்த முற்ற எங்களுக்குப் புத்திரம்
அனுக்கரகிக்கவேண்டும் என்று பணிந்தார்கள். சிவபிரா-
மிருகண்டுவே சற்குண்ணாய்ப் பதினாறுவயதன் லவனாகவே
பக்தியினமாய் நூறுவயதன் விலோ உமதபேஷகூயா தென்-
றார்.

பக்தப்பிரியா உம்மைபக்திபண்ணுப்படி யான சத்புத்-
திரனே சுடாசுஷிக்கவேண்டும் என்று இருவரும் பிரார்த்தி-
தார்கள். சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி சுரெட்டுவயதளராய் உள்-
ள புத்திரன் தந்தேதாம் என்று திருவாய்மலர்ந்து கணங்-
ளோடும் மறைத்தருளினார். மிருகண்டுவும் மருத்வதியும் அ-
பிராமிமேத அமுதலிங்கத்தை மூன்றுதினம் விதிப்படி ஸ்-
சேஷபூஜைசெய்து எங்களுக்கு நல்வரம் அளித்த மகாபெள-
ர்ணமியில் உம்மைப்பூஜித்துத் தெரிசிப்பவர்கள் கபுத்திரனை
விரும்பின் அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததப் பூண-
சந்தோஷத்துடன் அங்குள்ள ரிஷிக்கூட்டங்களையும் வில்வ-
விருகூதப் பூளையும் பணிந்து கங்காதீரம்சென்று வாழ்ந்தார்க-
ள். என்று சூதபுராணிகர் மொழிந்தனர்.

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயர் உர்ப்பத்திச்

• ச ரு க் க ம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே மிருகண்டு பத்னியுடன் தன் னுச்சிரமமடைந்து சிலநாள் வசித்துவருங்காலத்தில் பங்குனி மாதம் சதையநக்ஷத்திரம் கும்பலக்கினத்தில் குருபகவான்கே ந்திரிக்கிரஹமாலிகாபோகத்தில் மருத்துவதிரியின்கருப்பத்தி னின்றும் மார்க்கண்டேயர் உதித்தார் உலகில்உள்ள சர்வஜன ங்களுக்கும் அகஸ்மாத்தாய் மகிழ்வோங்கிற்று மிருகண்டு வி ரைதானம்முதலிய புத்ரோத்ஸவமகொண்டாடி வேதவியாசரா ல் குழந்தையின் ஜாதகத்தை வரைந்திடப்பெற்று எல்லோரு ள்ளததும் சுருணம் இலக்ஷணம் முதலியதால் மகிழ்வோங்க ச்செய்யும் மார்க்கண்டேயரை நலுங்கு போனகமுதலியநால் வளர்த்து வேதவிதிப்படி மற்றும்உடத்திவித்தியாப்பியாசம செய்விக்கும்போது தெளிந்து அசையாத நீரின் பூணசந்தி ரப்பிரதிபிம்பம்போல குருமுன்னால் மார்க்கண்டேயருள்ளத் தில் வேதம்முதலிய அமர்ந்து வேதவிதிப்படி அறம் பொருள் இன்பம் அன்பு மதிப்பு பொறுமை முதலிய நல்லொழுக்கம் வாய்ந்து அமர்ந்துவருங்காலத்தில் திரிகாலமுமுணர்ந்த நார நமஹாமுனி வீணாதத்தோடு சிவஸ்மரணைசெய்துகொண்டு

மிருகண்டுவிண் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அம்மஹாமுனியை மிருகண்டு மருத்வதி மார்க்கண்டேயர் மூவரும்பணிந்து ஆசனம் அளித்தல் முதலியபதினாறுபசாரமும் செய்து பாத பிரக்ஷாளனம்செய்த நீர்த்தகுதை சிரசிப்புரோக்ஷித்து ஆசமனம்பண்ணி நாரதர்முன்னின்று மார்க்கண்டேயரின் மாதாபிதாஇருவரும் கிருபைரிதைந்தமஹாமுனியே பாபியாகிய எங்களுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படி மிகஇரகவியமான உண்மையை உரைத்ததால் புத்திரன்கிடைத்தான் வயதுபதினாறள வாய் ஈசன் அளித்திருக்கிறார் என்றார்கள். நாரதர் மார்க்கண்டேயரின் சாமுத்திரிகாலக்ஷணங்களைப் பார்த்து பூர்ணாயுள் உண்டாகும் என்றுரைத்து மார்க்கண்டேயரைத் தமதுகரத்தாற் சிரமுதற்ற--வி மார்க்கண்டசத்குண பிரம்மமந்திரத்தில் ஞானஜோதிமயமாய் விளங்கும் சுவாவை நயனஜோதியினிடை அழியாதேறறி அடைந்த மஹான்களின் அருள்பெற்று அங்குற்றால் பூர்ணயுளைப்பெறலாம் என்று திருவாய் மலர்ந்தவுடன் மார்க்கண்டேயர் நாரதரின் பாடித்தில் பணிந்தார் நாரதர்நீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசீர்வதித்த த்திருநீறிட்டு சப்தரிஷிகளையும்பணியும்வித்தையுரைத்துத் தமதாச்சிரமம்சென்றார். மார்க்கண்டேயர் நாரதமஹாமுனியருளியபடி சித்தாதிகளைக்கண்டு பணியச்செல்லும்பொருட்டு மாதாபிதாவினிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பிராம்மணனையும் தபசிகளையும் பணிந்து ஆசிபெற்று சப்தரிஷிக்ம் சேர்ந்திருக்கும் சபையிற்சென்று சாஷ்டாங்கமாய்ப்ப

ணிந்தார். வசிஷ்டர்தவிர மற்றைய ஆறுநிஷிகளும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசிமொழிந்தார்கள். வசிஷ்டர் மௌனமாயிருந்து ஆசியளித்த நிஷிகளே நோக்கி இம்மிருகண்டு சநனுக்கு ஈசன் பதினாறு வயதளித்திருக்க பூர்ணாயுள் அடைவாயென்று உரைத்தீர்களே இனிமிதற் கீகனசெய்வது ஆயினும் இம்முனிசநனுக்கு பாதுகாசித்தி ஆகாசகமனம் குளிகாசித்தி முத்தலியவை அளித்துர சத்யவிலகம் செல்வேம் என்று அவைகளைத்தெரிவித்து மார்க்கண்டேயரை அழைத்துக்கொண்டு மற்றைய ஆறுநிஷிகளுடன் சத்தியவிலகம்சென்று சபதப்பிரகாரங்களிலுமுள்ள ரிஷிகூட்டங்களைப்பணிந்து அவர்களால் ஆகிபெறுமபடிசெய்து அழைத்துக்கொண்டு பீர்மம தேவரை சபதரிஷிகளும் நமஸ்கரித்தார்கள். அவர்களுடன மார்க்கண்டேயரும் சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்தார். பணிந்த மார்க்கண்டேயரின் சீலம் நறகுணம் பிவசகின்னம் முத்தலியவைகளைக்கண்ட அம்புயனும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசீர்வதித்தார். வசிஷ்டர் அருசலியஸ்தராய் நின்று சத்பலோகாதிபதி ஓர்விண்ணப்பம் மிருகண்டு புதலவனாகிய இம் மார்க்கண்டேயருக்குச் சிவபிரான் பதினாறுவயது அளித்திருக்கத் தாங்களும் பூர்ணாயுள் அடைவாயென்றீர்கள், சர்வரிஷிகளும் அவ்வாறே உரைத்திருக்கிறார்கள் என்றார். சதுர்முகன் இதற்கென் செய்வதுமக்குச்சமானமானவயதை பரமசிவனற்றான் தரலாம் என்றெண்ணி மார்க்கண்டேயரின் கிரகித் தன்வலக்கரம் வைத்து நான்வசிப்பது சத்யலோகமாயும் என்

வார்த்தை சத்யமாயும் நீசவரணை பக்திபண்ணி நித்யம்முதலிய வேண்டியதைப்பெறலாம் என்பதும் சத்யமாயின் இந்த மார்க்கண்டேயன் பூர்ணாயுள் அடைவன் என்று பிரதிக்கினை செய்து நானசிவனை மறவாசவனாயின் நான்சொல்வது பொய்க்காது ஹேகுமுந்தாய் மார்க்கண்டா மந்திரசக்தியற்றான் சிவத்தை அடையலாம் அபஸ்தியாதி மஹாரிஷிகளும் மந்திரசக்திபைக்கொண்டே சர்வசித்திகளையும் நித்யத்துவத்தையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இத்தமந்திரசக்தியால் காலமகடக்கலாம் உன்னிடம்கொள்ளென்றுபதேசித்துஅத்தத்திரியாக்ஷரங்களின் சந்தி ஆரோகண அவரோகண பலன்களைக் காட்டி. ஜம்பூதீபிபீல் காவேரியின்தெனமுறத்துள்ள வில்வாரண்யம் என்கிற நிவ்யகேஷத்திரததில் பாத்தமகல்பத்தில் கானசிவனால்ஞானம்பெற்ற அதிரகசியமாயுள்ள பிரம்மரந்திரத்திலுள்ளங்கும் அபிராமிசக்திரியையும் அமுதீசரையும் பூஜித்து நீவேண்டிக்கொள்ளும்பதியளவாய் நின்வயது வளரப்பெறுவாய். என்று உரைத்து ஏழுஆவர்த்தி தீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசீர்வதித்தார்.

மார்க்கண்டேயர் நன்மதியருளிய நான்முனை ஏழுபிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ் செய்து அங்குள்ள சர்வரிஷிகளையும் பணிந்து பிரம்மதேவரிடம் உத்தரவுபெற்றார்.

சந்திரிஷிகளும் நான்முனைப்பணிந்து அவ்வாற்தங்க ள்தங்களாச்சிரமம்செல்லும்படிவிடைபெற்று மார்க்கண்டே

இடையறுது ஏற்றம் அன்பர்களை அறிவர்கள் இவைநிற்க அமுதமிருத்யுஞ்செயமென்கிற மஹாமந்திரத்தை மார்க்கண்டேயர் ஏற்றி உள்ளத்தமைத்து இரவு பகல் சந்தி என்கிற முக்காலமும் தோற்றறுது சதாதியானமாய் வருகையில் ஜனனித்துப் பதினைந்தாண்டாயிற்றே கர்லன்வநம்பகாள்நெருங்கிற்றே என்று எண்ணி மாதாபிதாக்கள் மார்க்கண்டேயரைத் தங்கள்மடியீதமர்ச்சி முத்தமிட்டு புத்திரன் இல்லையென்று ஆறுபதாண்டின்பின் அரியதவம்செய்த எங்கட்கு ஈசன் அளித்த நல்லருந்தவமணியே நாங்கள் பாபியாகின்றோமோ புத்திரனில்லாவிடில் சர்வசுகமும் அழிந்துவிடுமே புத்திரனில்லாவிடில் துக்கம் அதிலும் தவ்ஃபுத்திரனால் பெருந்துக்கம் அதிலும் சுபுத்திரனாகிய உன்னை இழந்திருப்பது அபாமானதுக்கமாகுமே எங்கட்கு ஈசன்வரமளிக்கும்போது பூர்ணயுளாய் கேட்கத் தவறினோமே பதினாண்டில் உன்னை இழக்கும்படி வரங்கேட்டும் ஈனபுத்தி அடைந்தற்கான என்னபாதம் செய்தோமோ சிவாபராதம்செய்தோமோ சிவதனங்கவர்ந்தோமோ பிராம்மணாபராதம்செய்தோமோ பரபொருள்கவர்ந்தோமோ ஏழைகளிடத்தில் துர்க்கஷிபேசினோமோ தீர்த்தயாத்திரிகள் பசித்திருக்கப்படுகித்தோமோ அதிதிகளைகித்தித்தோமோ இரவில் அன்னங்கேட்ட பசியாளர்க்கில்லைவென்றோமோ குழந்தைபால்குடிக்கும்போது தடுத்தோமோ நர்புத்திரனைப்போல் பாபுத்திரனைப்பாராமற்போனோமோ தன்னியரையும்புத்திரர்களுள்ளவர்களைபுங்கண்டு பொறுமையற்றோமோ குழந்

தைகளை உங்காரத்துடன் அதட்டினோமோ அங்கயீனர் பழித்
 தியக்காரரை நிச்சித்தோமோ யதிகள சிவயோகுகளை அலக்கிய
 ஞ்செய்தோமோ உத்தமர்களை வசை சொன்னோமோ அன்றன்
 றுசெய்யுந்தவத்தையிசையாற்பரன்னம்புஜித்த இழந்தோ
 மோ கன்றுக்குப்பால்விடாமற் கறந்தோமோ மாதாபிதா குரு
 வின் முன்னாங்கள் மாத் திரமபாலைக்குடித்தோமோ கறக்கப்பா
 லகொடாப்பசுவின் கன்றைக்கட்டிப்பசவைத்துரத்தினோமோ
 பால்மாறாப்பசவைமாவது கன்றையாவது பிரித்துவிற்று அ
 ல்லது வரங்கிவிட்கலாங்குத்து தாவாதானோமோ கருப்பத்தை
 அழித்தவர்வம்சம் அழியுமுன் அககுலத்தின்புஜித்தோமோ
 மிருகபசுக்களின் குஞ்சைத் தாய்ப்பாதவிக்கும்படி பிடித்தோ
 மோ பசுநீர் அருந்தற்கு இடர்செய்தோமோ போஜனவேளையி
 லும் பூஜாஜபதபகாலத்திலும் ராஜதண்டினமுதலிய துக்கசமா
 சாரம் சொன்னோமோ தீர்த்தயாத்திரி ஸ்நானதலவாசிகளின்
 சிவவிஷ்ணுதரிசனத்திற்கு இடர் செய்து அவர்களால் வசைபெ
 ற்றோமோ உத்தமதர்மத்தைத்தடுத்தோமோ நாகத்தைக்கொ
 ன்று அல்லது தடைக்கட்டினோமோ முன்னம்மத்தில் இப்பேர்ப
 பட்ட பாதகங்களில் ஒன்றாவது செய்திருந்தாற்றான் புத்திர
 நாசம் உண்டாகும் என்று கண்ணீர்தாரைதாரையாய்ப்பெருந்
 புத்திரனில்லாவிட்டாலும் அவ்வளவில்லை சத்குணவானாகிய
 உன்னைப் பதினாறுவயதில் இழப்பதற்கு என்ன கொடியபாதக
 ஞ்செய்தோமோ அடா கண்மணி குழந்தாய் சத்புத்திர மார்த
 கண்டா உன்னை இழந்து என்செய்வோமடா கண்ணே யென்

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சநுக்கம். ௫௯

உரையழைத்துக்கொண்டு காசிசேஷத்திரத்தில் மிருகண்டினிடம்வந்து சத்யவலகத்தின் நடந்த விசேஷங்களை உரைத்து மகிழ்ந்தார்கள். என்னுளுதபுராணிகர் கூறினார்.

மார்க்கண்டேயர் உற்பத்தி சநுக்கமுற்றும்.

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சநுக்கம்.

நைமிசாரண்யாவாசிகளே மார்க்கண்டேயசரித்திரத்தை மிகச்சுவனமாய்க்கேளுங்கள். பக்தியாய்க்கேட்டவர்கள் புத்திரபாக்கியத்துடன் ஆயுள்விருத்தி யடைவார்கள். மார்க்கண்டேயர்க்குப்பிரம்ம உபதேசித்து ஆசியளித்ததைக் கூறிய சப்தரிஷிகளையும் மிருகண்டு பிரதக்ஷிணநமஸ்காரம்செய்து கந்தஞ்ஞலபலவர்க்கங்களால் உபசரித்து எங்கள் புத்திரன் பூர்ணயுள். அடையுப்படி கடாஷித்த பூரணகிருபாஸ்வரூபிகளே போற்றிபோற்றி என்று துசித்தார்கள். சப்தரிஷிகளும் மார்க்கண்டேயர் அடைப்போகிற வைபவத்தை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு தங்கள் தங்களாச்சிரமம் சென்றார்கள். ஹேரிஷிகளே பிரம்மதேவரால் மார்க்கண்டேயர்க்குபதேசி

கூய்

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலபாத்திரை சருக்கம்.

த்த மூன்றெழுத்தாகிற மந்திரவிசேஷத்தைச் சொல்கிறேன்
கேளுங்கள். மூன்றெருகாலத்தில் பார்வதி ஈசுவரனைப்பணி
ந்து ஜீவன் உள் மிருத்யுவை ஜயிப்பதற்கான ஏதுவுண்டோ
என் று வேண்டியபோது கீதமகல்மாணி நீகெட்டவிஷயம் மிக
வும் இரகசியம் அநுமையில் அநுமை. அழிநும் சுலபமாய்
ஜயிக்கும்படியான மிருத்யுஞ்ஜயம் என்று பதினெட்டுவகையு
ள்ளது அதில் ஒன்றேனும் தெரிந்தவுடன் சர்வபாபங்களும்
ரோகங்களும் நசிகடும். சர்வலோகங்களிலும் ஜயமுண்டா
கும். சாந்தம் ரொளக்கியம் செளபாக்கியம் வளமு
நனர்களுக்கு உரைக்கலாகாது நனர்களுக்கு உரைப்
போரும் ஈனரேயாவர். மஹாமிருதயஞ்செய்யம்என்னும்ம
ந்திரத்திற்கு நந்திகேசுவரர் ரீஷி காபத்திரி சந்தசு பிரண
வம் பீஜம் சும் சகதி: ஸஹ சீலகம் கோடி சந்திரசீதள அர்த்
தசந்திரதாரண பொற்குன்றவண்ண செஞ்சடாமகுட அமு
தம் வரம் அக்ஷராலிகை பத்திரமுத்திரை தாங்கிய சதுஷ்க
கர வெண்கோவண புலித்தோல்வஸ்திர ஸர்வலோகாந்தரஸி
ரப்பாத பிரம்மரந்திரவாஸ திரிநீத்திர மஹாமிருத்யுஞ்ஜயம்
அதிதேவகை. இதைதிபாணிப்பவர்கள் களங்கமற்றுத் தியா
னிக்கவேண்டும். களங்கமற முன்னம்தியானிப்பது காரண
பஞ்சாக்ஷரமென்னும் இருதலைமாணிக்கமாகும். என்றும்
இதபேரல் இன்னும் பதினெழுவகை மிருத்யுஞ்செய்ததையு
ம் விவரமாயுரைத்து இப்பதினெட்டும் காலங்கடத்தற்கு ஏது
வென்று உமைக்கரன் உரைத்திருக்கிறார். அதன்மகிமையை

மார்க்கண்டேயர் ஸதஸ்யாததுரை சருககம்.

று கலங்கி அழுதார்கள். அப்போது மார்க்கண்டேயர் மாதாபிகாவை நமஸ்கரித்தது என்னை அன்பாய் நன்று அரனடி, க்கானக்கும் கலைகளைப் புகட்டி யதாய்தந்தைகளை விசனப்பட வேண்டாம் நான் சர்வ ஜீவன்களிடம் ஞானசூர் யாக்கனியாயும் உள்ள கடவுளின் அருளை என்னிடமிமிதத்துக்கொள்ளும்படி பிர்ம்மதேவரால் உபதேசித்த திரியாக்ஷரத்தை வழுவாதேற் றி நுரை துறைமூப்பிலாநின்பனாகிறேன் காருண்யராகிய சிவன் மூன்றுகண்ணுள்ளவர் விருப்பியது அளிப்பவர் காலபாசத் தில் கட்டுண்ட சுவேதகேதுவை விடுவித்தும் திருந்திதேவ ர்க்குத் தன்பதத்தைத் தந்தும் மிருத்யுவடைந்ததட்டுவையது ள்ள சிலாபுத்திரனை உயிர்பெற்றெழுச்செய்தம் க்ஷீராப்தியி ல்வாகுயபாலகங்கியவிஷத்தை நப்புதித்தும் சலந்தராகுரனைக் காலவிரலால் இளந்தும் விஷ்ணுவிற்குச் சக்கரமளித்தும் திரி புரதகனம் செய்தும் அந்தகாகுரனைச் சூலத்திற்குத் திபகினியி ரம்வருஷம் சூரியனாலவெதுப்பித்த கித்தும் மன்மதனைத் தகித் துப்பின் னுமதிரிவேண்ட உண்டாகியும் இன்னும் அனேகவி தமாய் ஜீவகோடினை யிரக்ஷித்தும் பக்தர்களுக்கு அனேகவ ரங்களைக்கொடுத்தவர் எனக்கும் அருள் செய்வார் என்று சொ ல்வியதைக்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தமாதாபிதாவைப்பணிந்து பிர் ம்மதேவனருளியபடி வில்வாரண்மடைய விடைபெற்றுக் கொண்டு அகஸ்தியாச்சிரமஞ்சென்று பணிந்து சிவபூஜாவ் தியைத்தெரிந்து கங்கையிற்படிந்து துண்டிவியேகர் வீசாலா ச்ஷிர்மமால் சமேரவிசுவாதர் ஆலயம் சென்று பூஜித்து அ

ப்பதியில் உள்ள தபசிகளைப் பணிந்து தெற்குநோக்கிப்புகுந்
பட்டு கோதாவரி நர்மாதா கிருஷ்ண முதலிய நதிகளிற்படிந்
து மஹாகாளரைப்பூஜித்து ஜகந்நாதம் விருத்தாஜலம் காள
கதி சுச்சி அருணை சிதம்பரம் பஞ்சாதம் சும்பகோணம் மாபூ
ரம் திராமேச்சுவரம் வேதாரண்யம் ஆரூர சீரோழி சுவேதா
ரண்யம் முதலியதலங்களைப் பூஜித்துத் தினம்அபரான்னகால
த்தில் உத்தமபிராமணவீதியிற் சென்று மௌனத்தியானமா
ப் பிசைக்கவாங்கி அவ்வன்னகதைத்தீர்த்தத்தால் அலம்பி பூதி
கூட்டிப்பூஜித்துத் தலபாத்திரியாய்கவேதாரணபத்தில் இரு
ந்துவில்வாரண்யத்திற்குப்புகுந்படும்போது ககிபவளன்று அ
சரீரிடண்டாடிற்று அவ்வமுதம்போன்றவார்த்தையைக்கே
ட்டு திருவருளைவியந்து ஆனந்தபரவசராய் அதிசீக்கிரமாக
வில்வாரண்யம்வந்தானென்று சூசனோதிஷர்,

11. மார்க்கண்டேயர் உர்ப்புத்தி சருக்கம் முற்றும்.

12. மார்க்கண்டேயர் பூஜித்த சருக்கம்,

ஹேரிஷிகளே உந்தியின் அளவளாவும் முந்நூலை வலக்
கஅங்குஷ்டையிற்றாங்கி மிடறுவரையில்தொங்காமல் வல
செவியிற்சுற்றி உஷாகாலத்தின்முன் இருவிழியும் நாகிதுனி

கடுமேல் நாட்டமுற மலமோசித்தல். பதினாறு நாழிகைய
ளவாம் இரவில் சாக்கிரம்குன்றாது துயிலல் மாத்தியானத்
தில் ஏழு உத்தமப்பிராமணமனைமுன்னின்று மௌனபிசுஷ்ட
பெற்று உண்ணல். என்னுமமுன்றைமட்டும் விடாது மற்
றைய உடல்பற்றற்று வில்வவனமஅடைந்தமார்க்கண்டே
யர் இராப்பகல் முன் பின் என்றும் தோற்றமல் சதாபூஜிக்
கும் அன்பின் பெருக்கு உரைக்கடங்காது ஆயினும் அவர்
பூஜித்தவிதத்தைக் கூறுவேன் சேன்மின்கள். மேகமண்ட
லம்வரையில் வியாபிதது பூகொத்துகளுடன் தழைந்த வில்
வ்விருகூத்தின்கீழ் பிரம்மாவினால் பூஜித்த இலிங்கத்தைச்
சூழ அனேகரிஷிகள் தபம்செய்வதையும் அதன்நிருதியில்
உள்ளசுதாலிங்கம் அதன்நிருதியில் சோரகணபதி அதன்நிரு
தியில் அபிராமிசுத்தரி அமுதலிங்கத்தின் கீழ்பால் ஞானவா
பியையும் கண்டு ஆனந்தமேற்கொண்டு நானாவிதபூங்கொத்து
களையும் மதுரங்களிகளையும் தாங்கித்தழைந்த விருகூங்க
பூஜின். கீழ் தபஞ்செய்வர்களைநமஸ்கரித்து சிவஸ்மரணபு
டன் அமுத புஷ்கரணியில் தேய்கது பூதிருத்திராகூதம்பூ
ண்டு நித்திபகர்ம்மம்முடித்து த்கிருப்பூங்குடலைபைத்தாங்கி
ஆகாசமனமாய்ச்சாசியிற்சென்று கங்கையும் அபிஷேகதிர
வியங்களும் வனங்களில்சென்று புஷ்பம் முதலிய பூஜாந
வேத்தியசாமான்களும் கொண்டுவிந்து பஞ்சசுத்திகள்செய்து
கலைகளைக்கூட்டி துவாரபூஜைசெய்து ஆனந்தமய அமுதலிங்
கத்தைபுடைந்து காமிகாகமவிதியால் இருக்காதநான்கையும்

வழுவாதேற்றி கங்கையாதிய அபிஷேகதிரவியங்களை கோசி
 ருங்கம் சங்கம்சகஸ்திரதாரசத்தார பொற்பாத்திரங்களாலும்
 அபிஷேகித்து வஸ்திர கந்த புஷ்பாஸ்திரா அறுகும் அனேக
 நவரத்தினபரணங்களும் சூட்டி அர்க்கியதுபதீபம்முதலிய
 பஞ்சஉபசாரத்துடன் ஷட்ரஸஸங்கிதபதார்த்தங்களையும்சித்தி
 ரான்னங்களையும் நிவேதித்து ஷோடசஉபசாரம்செய்து முன்
 விஷ்ணுவாலாக்கியசகஸ்திரநாமம்ஓதி திரிதளவில்வங்களை
 அர்ச்சித்து மனோரம்மியமான கனிசஞ்ஞடன்வாசனாதாமபூல
 மும், நிவேதித்து சுற்பூரஜூத்திசெய்து நிரோதார்க்கியம்
 தந்து அபிராமசுநதரியையும் அதுவிதமேபூஜித்துச் சிவசன்
 நிதியில் சிரமேலிருகையுங்கூப்பி ஹர ஹராபோற்றி சம்
 போ மஹாதேவாபார்வதிநாயகா நீலகண்டா திரிதேத்திரா
 மலரஹிதா ஆனந்தரூபா தேவதேவாஜகந்தா விருஷபத்து
 வஜா மாயாதீதா குணாதீதா மாயாரூபா பூணா அனந்த
 குணா அனந்தரூபா ஏகரூபா சூன்னியரூபா சச்சிதானந்தா
 லலாடநேத்ரா சல்பாதீதா பாவனாதீதா மனாதீதா பத்ததுக்
 கஸாகாஹரா திரிபூர்த்திஸ்வரூபா திரிகிர்த்தியசாக்ஷிகவ
 ரூபா பஞ்சகிருத்யடனா காலாத்மஸ்வரூபா குணாதா
 பசுபதே கோரரூபா பராபரா அகோரரூபா சாந்தரூபா
 வேந்தர்தா வேதரூபா திரிபுரசம்ஹாரா திவ்யதேஹா நித்யா
 நித்யரூபா நுகரரூபா கங்காஜடாதா காக்ஷாயணிபதே ஆத்
 ம்பதே ஆத்மரூபா சர்வரூபா சர்வவியாபகா அகாரரூபா ஒங்
 காரரூபா அர்த்தநாரீசுவரா வீரவீரா திரிகர்த்தசஹிதா

வேதஸ்வரூபா திரிசந்திஸ்வரூபா திரிசந்திவாசா திரிகாஸஸ்வ
ரூபா லிந்துஸ்வரூபா நாதஸ்வரூபா சுஷுமநாஸ்வரூபா அமு
தஸ்வரூபா சர்ப்பாபயணா சர்ப்பகுண்டலா சர்ப்பகங்கணாதிரி
குலா போற்றி போற்றி என்று துதித்து ஐந்துதினமவரை
யிலும் வேதவிதிவழுவாமல் மூன்றுகாலம் இராப்பகல் ஏகத்
தியானமாய் பிர்ம்மாவினால் உபதேசித்த மந்திரஉருவேற்றிக்
கொண்டு அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து ஆரூரன் பூஜையின்
பொருட்டு உதையத்தின்புன் ஐந்துநாழிகையளவில் திருப்பூ
ங்குடலையுடன் ஆகாசகமனமாய்க் காசியில் சென்று கங்கையி
ல்படிந்து கங்கைதிரட்டிக்கொண்டு நந்தவனம் அடைந்து மக
தாரம் மல்லிகை வெள்ளெருக்கு தாமரை தும்பை புன்னா
கம் சண்பகம் சுருஷ்ணத்தை முதலிய அஷ்டபுஷ்பங்களுட
ன் பின்னும் அனேக புஷ்பங்களும் சொய்து சுதாலிங்கத்தை
அர்ச்சிக்கும்படி வில்வம்எடுக்கும் சமையத்தில் காலதுதுவா
கள் வந்தார்கள் என்று சூதர்மோழித்தார்.

12. மார்க்கண்டேயர் பூசித்தச் சருக்கம்முற்றுப் -மதந்

புலித்தண்டையர்.

நமீமராஜர்.

ஸ். த்ருமராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே திரிநேத்திரமாகிற வில்வதளங்களை க்கீழ்
நின் றுவனைத்தும் அதன்களையில்தங்கியும் தாழ்த்தாமல் அந்
தாமாய்நின்று எடுத்து அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிக்கும் மார்க்

கண்டேயர்க்கும் அவரைப்பிடிக்கவந்த தர்மராஜனுக்கும் நடந்ததும் வாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், கால தூதர்கள் மார்க்கண்டேயர்முன் தோன்றி சிவச்சின்னங்க ளுடன் விளங்கி வில்வம் எடுக்கும் மார்க்கண்டேயரின் தபோ மஹிமையால் சமீபத்தில் நெருங்கமாட்டாமல் நடுநடுங்கி ஒரு வர்க்கொருவர் தோழர்களே இந்தமார்க்கண்டன் தனதுசரீரத் தில் பூதிருத்திராக்ஷங்களைக் கவசம்போல்தரித்து ஹரஹர வென்று இடையறாது ஏற்றுக்கின்றமையால் இவன்பூர்ணயுள் அடையவான் இவனை நாம் பிடிக்க நெருங்குவோமாயின் அவ ளுடைய தபாகனி கம்மைத் தகித்துவிடும் நமது தர்மமராஜா வினாலும் இவனைப் பிடிக்கமுடியாது என்று பேசிக்கொண்டு திரும்பி எமலோகம் சென்றார்கள். அந்தச்சமையத்தில் சர்வரி ஷிகளுடன் பிரம்மதேவன் கைலைகஞ்ச்சென்று நதிகேசுவர ரைப்பணிந்து விடைபெற்று உட்சென்று உமாசுமேதனைப் பணிந்து சுவாமி மார்க்கண்டேயர்க்குப் பதினாறுவயதளித்த தை அறியாமல் பூர்ணயுளடையும்படி ஆசியளித்து பின்பு தமதாக்கை மதியளவென்று வசிஷ்டரால் தெரிந்து தமதரு னைப்பூரணமாகத்தியானித்து பூரணயுள் பெறுவாய் என்று ஏழுதடவை பின்னும் உரைத்திருக்கிறேன் மற்றையரிஷிகள் முதலியரும் தீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசியளித்தார்கள் விசேஷபக்தியுடைய மார்க்கண்டேயர்க்கு அருள்செய்யவே ண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். சந்திரசூடன் பிரம்மதேவரை நோக்கி மிருகங்ங்விரும்பிய மதியளவளித்தோம் விதிமையா

எய்

தர்மராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

நற்கொள்ளுதல் நுண்மதி அளவேயாகும் ஆனதால் இடையறாது எம்மைப்பூஜிக்கும் மார்க்கண்டன் அவ்வாறே ஆவன் என்று சிவபிரான் பத்தியிற்கட்டுணை முன்வித்தவிதியைக் கூடமாற்றியருளினார்.

பூவுலகத்தில் மார்க்கண்டேயரைப் பிடிக்கும்படி வந்த காலத்து அவர்கள் எவ்வகைவதம் ஆடையுடன் தர்மராஜனைப் பணிந்து மார்க்கண்டேயரின் வரலாற்றை உரைத்து அவனைத் தங்களாலும் பிடிப்பதருமை யெனும் கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட தருமராஜன் மிகக் கவலைகொண்டு சித்திரகுப்தரை அழைத்து மார்க்கண்டேயரின் ஆயுட்கணக்கைக் கூறுமென்று விசாரித்தார். அதற்கு அவர் மார்க்கண்டேயர்கணக்கில் இன்றோடே ஆயுள் முடிந்ததாய் வரைந்திருக்கிறது தர்மராசனது பிடியேதமக்கு நமஸ்காரம் என்றுரைத்தார்தடனே காலன் நாலாயிரத்தாறு நூற்றுநாற்பத்தைட்டுப் படைகளுடன் சதகோடிகிண்கரர்கள் புடைசூழ மகிஷம் ஏறி வில்வவனம் ஆடைந்தார். பிராதக் காலபூஜை முடித்துத் தோத்திரம் செய்யப்புகும் மார்க்கண்டேயர் பூதிருத்திராஷ்டாரணாராய்ச்சிற்கும் தர்மராஜனை நமஸ்கரித்தார். காலன் சீக்கிரம் எமதுலகம் வந்து பின்புகைலையிற் சென்று சிவகணங்களோடு வசப்பாய் என்று ஆசீர்வதித்தார். மார்க்கண்டேயர் அவ்வாற்தையை அங்கிகரிக்காமல் அமுதலிங்கத்தை அணுகி அஞ்சலியஸ்தத்தாய் நின்று தோத்திரம் செய்தார். தர்மராஜன் ஹே

முனிசுதா உன்னுல்செய்யப்படும் பூஜையை விட்டு சீக்கிரம்
 என்னுடன் வைவசுவதபட்டணம் போவதற்குப்புறப்படு
 வாய் என்றுரைக்க அதைக்கவனிக்காமல் தோத்திரம்பண்ணு
 கிற பாலனுடைய பக்திப்பெருக்கைகண்டு இவனை எப்படிப்
 பிடிக்கிறதென்றசஞ்சலம்அடைந்து சிவத்தை அடைந்தவர்க
 ட்குஒருகுறையும்வாறுஇந்தமஹாதபசியைநமதுது துவர்கள்
 நெருங்கமுடியாமல் திரும்பினார்கள் நாய்புறப்படும்போதும்
 அபசகுனமாய இருந்ததுஇப்போதும் இடக்கண்துடிக்கிறது
 ஆயினும் கடவுள் அனுகிரஹப்படிநடக்கும் என்று சஞ்ச
 லம்நீங்கி சிவாதவைதமார்க்கண்டனைப்பாசத்தால்கட்டினால்
 ன்றிப் பிடிக்கமுடியா தென்றும் மோஜித்துக் கோலாகலத்துட
 ன் கெம்பிரமாக ஹேமார்க்கண்டமஹாப்பிராக்ஞா உன்கால
 ம்முடிந்துவிட்டது என்உலகத்திற்குச்சீக்கிரம்புறப்படுவாய்
 என்ற சண்டனை மார்க்கண்டேயர் பார்த்து ஹே தர்மராஜ
 னே நீர் தர்மம்சுவரூபியாயிருந்தும் சிவபூஜைசெய்வதைவிட்
 டிச் சீக்கிரம் புறப்படுன்கிறீரே பூஜையின்மத்தியில் வேறெ
 தையுங் கெவனிக்கலாமா பூஜை ஜபம் துதி செய்வதைத்தடுக்
 கலாமா என்றஉடன் காலன் ஹே முனிபுத்திராயாரும் அவ
 ரவர்களின் ஆயுள்முடிவில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுவார்
 ள் நீயோ உன்னாயுள்முடிவில் சர்வசுதந்தரமாய்ச் சிவபூஜை
 செய்துகொண்டு மத்தியில்தடுக்கவேண்டாம்என்றும்உரைக்கி
 ருப் பிரஜைகளினுடையபிராணனை ஒருநிமிஷங்கூட தாமசி
 க்காட்டல்பிடிக்கும்திற்றம் எனக்குஉண்டு ரோகங்களைத்திற அப

மிருத்யுவை மணி மந்திர அவுஷதங்களால் மாற்றலாம் காலமிருத்யுவாகிற என்னை ஜயித்தற்சு யாராலும் முடியாது மழைக்குக்குடைபிடிக்கலாம் இடிக்குக்குடைபிடிக்கலாமா எந்தக்காலத்தில் எதையடையலாமோ அதைத்தான் ஈசன் அளிப்பார்பலவிதமாய்விரும்பும் குறைமதியாளர்கள்முன் தோன்றார் பிர்ம்மாவின் ஒர்பகலில் பதினான்குநூற்றார்களும் விஷ்ணுவின் தினத்தில் பிர்ம்மாவும் ருத்திரனுடையதினத்தில்விஷ்ணுவும் லயமடைகிறார்கள் என்பதை நீயறிந்திலையோ ருத்திரனுக்கு ம்லயமுண்டு நானும் அவருடன் ஒடுங்குவேன் குவிசத்தாலும் பிளக்கமுடியாததைஊசியால்பிளக்கமுடியுமா ஈசுவர திகளாலும்காலங்கடக்கமுடியாதே ஜடம் அனித்தியம் காலபாசங்கண்டத்திலிருக்கும்போது உலகவிவஹாரம் ஏதுக்கென்று யாரும்சொல்லுவார்களே ஹேமிருகண்டுபுதல்வா சாவகாசம்இல்லை சரீரமாகிற சட்டையைநீக்கி என்னுடன்வருவாய நீ ஜனனித்துப்பதினாண்டாகிற இன்றிரவுடன் ஆயுள்முடிந்துவிட்டதாய் எனக்கு எனதுகணக்கன் உரைத்தான். அவன் உரைக்கும்கணக்கில்திரணமேனும் தவறிராது சூரியஉதையத்திற்குள்வந்துவிடு இல்லாவிடில் என்பாசத்தால் நெருங்கக்கூட்டி அக்னிமயதண்டத்தால் நசுக்கிப் பிடிப்பேன். நீ எல்லாநெதிரித்தும்மூடன்போலுரைக்கின்றாய், என்வார்த்தையைத் தள்ளாதென்னுடன்புறப்படுவாயென்று கூறினார். கூறியசண்டனை மார்க்கண்டேயர் ஹே தர்மராஜனே பிர்ம்மரந்திரமாகிற இத்தலத்தில் விளங்கும் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்தபல

னாகிற நான்குவிதபதவிக்களைத்திரும் பொருட்டன்றோ நசன்
கைலையில் உமாசமேதராய் விளங்குகிறார். கருப்புப்பிரிவி
வோர் குருத்து இவங்கரும்பைப்பிடிக்கித்தின்பார்களா வலி
யோர் முதுங்கரும்பையும் தின்று ஆழிக்காது முக்தைக்கிர
ஹிப்பர்கள், நான் எத்தனையோகோடிஜன்மமாய் செய்த
ன்கால் அமுதலிங்கத்தை அடையப்பெற்றேன். சாலோக
சாமீபத்தை அனுபவித்து பின்னும் இருவினைக்காளாகாது
சாந்நியாதித சாயுஜ்யத்தைக் கடாக்கிக் கும்படி எம்பெருமா
னை பூஜிக்கிறேன். அனாதிதோட்டி எடுத்தஜன்மங்கள்தோ
றும் ஒவ்வொருமின்னேரத்தாள் அம்மின்னொளிவியாபிக்கும்
ஏல்லை அனேக ஆவர்த்தி விரிந்தெழுந்த ஆகாமயத்தால் ஜன்ம
த்தது அணுவளவும் பிராரத்துவமாய் அனுபவித்ததுபோல
சஞ்சிதமாய் இன்னும் ஜனனத்தைத்தரும்படி தங்கியிருப்
பது அனேக அண்டஅளவாயும் இருக்கிறது. அச்சஞ்சித்
தை தகிக்கும்படியான லலாடநேத்திர அமுதலிங்கத்தை அ
டையும்படி கிருபைவாய்ந்த நாரதாதிமஹாமுனி *ளாலும் பி
ர்ம்மதேவராலும் துண்மதியருளப்பெற்ற இந்தஜன்மத்தைநீ
ட்டுப் பின்னும்ஜன்மித்த முன்போல் சஞ்சிதத்துடன் சஞ்சி
தத்தைப்பெருக்கிக்கூட்டுர்ப்படி முன்கூறியவகை ஆகாமயத்
தைவிளைப்பதோடு பிராரத்துவகர்மங்களையனுபவிக்கவும் மா
ணப்படுந்தோறும்சர்வசஞ்சித அனுபவகால அளவுவளையில்
உம்மால்விதிக்கும் வேதனையுறவும்வித்யானந்தம் அளிக்கும்
அமுதலிங்கத்தைப்பிரிடவும் இணக்கி உம்மோடுவரமாத்டே

ன்; என்றதபசியை ஏமன் ஹே முனிசதா காலன்கண்டத்தி
ருக்கிறான் முடிவிலு புல்லுனியால் இறககவரும் முடிவில்லாவி
டிவ் அனேகபாணங்களா லுமஇறவார்கள் என ஹேலகோர்சொ
லவதையுங்கேட்டகூல்லையா அடாபித்தா எததனையோகோடி
இந்திரர்களை ஒருசூழ்நங்குடத தவக்கமன்னியில் பிடித்தயா
ன் மிகச்சிறுவனாகிய உன்னைப்பிடிப்பது அரிதன்று ஆயினு
ம் மிகச்சிறுவயதில் பகடியிலிழந்தவனென்பதைப்பற்றிமா
ததிரம் யோஜிக்கிறேன். உனனை விட்டுப்போகேன என்ப
தைத் தின்னமாய் அறிநதுகொள் பிரதிவுபாசததில் கட்டு
ண்ட ஆத்மாக்கள் அநதியததில் சிவத்தைமறப்பார்கள் ளாய்
ன் இரும்புமுதலிய உலோகங்களையும் சிமைப்பொழுதில் நீரா
யுருகித் தன்மரமாக்கும் விஷத்தைக்கக்கும்படியானை முன்
வளைவாயுள்ள அனேகமுட்களையுடைய மூன்றரைக்கோடிபு
முக்கள் அவர்களுடைய மாமிசத்தில் மிகவேகமாய் உலவுவ
தோடு அனேகவிததுன்பங்களை விளைவிக்கும் ஜில்ப சமிட்
டேனும் பின்னும் மூன்றுலகங்களையும் வறட்டுப், விஷத்தை
ஒருமபிரின் நுனியால் கக்கும்படியான முன்வீனையும் வலுவு
முள்ள ரோமங்களையுடைய ஏழுக்கோடிவட்ட ப்புமுக்கள் வீற்ற
ர்றென்று தொனித்துச்சுழலும்பம்பாத்தினும் வேகமாய்
ஒன்றுவிட்டொன்று இடமவலமாய் அவர்களுடைய நரம்பெ
ன்புகளின் புழையுள் சுழன்று ஹிமசீப்பதுடன் அனேகவித
கஷ்டங்களை விளைவிக்கும் அக்னிபாசமிட்டேனும். ஒரு வி
யின் இழியும் விஷச்சுவாலைபால் உலகங்களையாழைய

ஜீரணப்படுத்தும் முன்றைக்கோடி வகடுவசிகள் நெருங்கிய எழுகோடி வசிக்கொதுதுகள் பிறைபோல்வளைந்த நூறு கோடிதண்டங்கள் மிகத்தூரிதமாய் மூர்த்தாவில் மோதிமோதிச்சுழல்வதுடன் இன்னும் அனேகவித வதம்செய்விக்கும் வாயுபாசமிட்டேனும். அவர்களைப்பற்றி மனம் என்னும் எனது தோட்டிகைப்படுத்தி வலச்செவிசண் வாய் குறிவழி செல்லச்செய்குவேன். சதயம்தவறி இச்சையின்வழி சிவாபராதம் பராபராதங்கள் செய்தவர்களுக்கு யான் உதிக்கும் தண்டனைகளைத் தெரிந்தபிசுனைகள் உடனே நிலை அபமிருத்புவை அடையும். பூதாபராதிகட்கு அச்சென்ம அந்தியத்திலும் ஜீவாபராதிகட்கு அங்கியம் முதல் பின் பலஜன்மத்துள்ளும் சிவாபராதகட்கு அச்சென்மத்தினுள் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளாதவரையில் பிரளயம்வரையிலும். மிகவருத்தம் கொடுந்தண்டனைகளை விதிப்போன். சிவாபராதிகளைப் பிரளயகாலவரையில் மாற்றிமாற்றிக்கருநாகிலும். ஜீவாபராதிகளைப் பலதடவை கருநாகிலும். பூதாபராதிகளைச் சிலகாலம் கருநாகிலும். அமிழ்த்தச்செய்குவேன். இச்சையால் சிவாபராதம்முதலிய செய்யு எண்ணியவர்களை முன்சொல்லியவனும்இம்சித்துப் புன்பு அவர்கள் முன்பு இச்சித்தவண்ணம் சிலது அடையும்படி. எழுவிதராகின் ஐந்தமடுக்கனில் ஆழ்ந்த ஜன்மித்து அஹங்காரராஜாவாகும்படிசெய்து மனமாகிற என்னுடைய புத்தியாகிறதுதுவர்கள் சித்தமாகிறகணத்த

ஸ் முதலானவர்கள் மந்திரிமுதலியவர்களாய் முன் இச்சித்தத்தில் சிலவகை காட்டவும் அதில் அடைதற்கான சில ஏதுவைக்கூட்டவும் செய்குவேன். அவர்கள் இதசத்ருவாய் அமர்ந்து அலைக்குங்காலத்திற்சிரேஷ்டரகையடைந்தபோது அவ்வபராதங்களை செய்ய எண்ணிய அச்சென்மத்திலேயே குருலிங்கசங்கமம் என்பதில் ஒன்றையேனும் வீரும்பி அவ்வபராதமன்னிப்புக்கேட்டிருந்தால் கேட்டஅளவாய் நல்லறிவு தோன்றும்படி மனம்முதலியவர்கள் இசைவார்கள். உடன் அவ்வழிபற்றி அச்சமும்பக்தியும் வீளைந்தால் அவர்கட்கு மரணாவஸ்தை ஜாஸ்தியின்றியும்ம மஜன்மங்களில் அன்புடன்க் கவும் மனம்முதலியவர்களால் கூட்டுவிப்பேன். சத்கர்மங்களைப்பற்றாராயின் மேலும்மேலும் அபராதமாகும்படி உபகாணங்களைக்கூட்டி முடிவில் எண்ணெனாவதம் செய்விப்பேன். ஹேமர்க்கண்டா நீ சிவாபராதம்முதலியசெய்மாததால் உன்னை பாசத்தால் கட்டப்படாது என்று பரிதாபப்படுகிறேன். நான்சொல்லும்புத்தியைக்கேட்டு என்னுடன்வா. ௪ என்று சாந்தசித்தமாய் உரைத்தார்.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டமார்க்கண்டேயர் சஞ்சலம் அடைந்து நான்ஜனனித்தபின் வேதவிதியைத்தவிர்த்து நிஷித்தகாரியங்களைச்செய்யவில்லை சிவாபராதம் ஜீவாபராதங்களைச் செய்யவில்லை. தபசில் அலக்ஷியமா யிருக்கவில்லை சிவபூஜையில் தவறவில்லை சிவபக்தர்களுக்கு அடிமையாகி

ஆவர்களால் ஆசிபெற்றிருந்தும் எனக்குக் காலபயம் உண்டாயிற்றே. என்று கலங்கி மனதுஷ்டிங்கிப் பின்னும்தீ பிர்ம் மாஉபதேசித்த அக்ஷரசக்தியைப் பூரணப்படுத்தி அமுதலிங்கத்தை யடைந்தால் காலஜயம் பெறலாம் என்று தைரியங்கொண்டு கெம்பிரததுடன் ஹே காலா சிவபக்தாகளுக்குவிசின்ம்செய்பவர்கள் சீக்கிரம்செய்துவிடுவார்கள்என்பதை நீ அறிந்திலையோ. சிவபக்தர்களைநின்பாசத்தால்கட்டுவது மதயானையைத் தாமதாநூலால்கட்டுவதையொக்கும். பற்கடலில் விஷ்ணுவாதியசேவர்களால் கடைந்தெடுத்த அமுதிலான்றிய சுயஞ்சதாலிங்கபூஜைக்கு விசின்ம்செய்து சிவபக்தம் பெறாமல் சீக்கிரம் உன்புரம் செல்லென்று தூங்கும் அபும்பாம்பைத் தட்டிஎழுப்புவதுபோல் சொன்னார்.

சொல்லும்வார்த்தை முடியுமுன் காலன் அத்யுக்கிரகோபத்துடன் கருமலேபோன்ற ரூபங்கொண்டுசொகிலகாலாக்கினியும கண்காதுவாய்முக்கில்ஆதாக்கினியும் ஓங்கிவிந்ந்து சிதறலாகுகளில் சூலம் பாசம் கட்டும் தண்டமும் நவலோகமலைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு ஆவர்சதிக்கொடுக்கால்ஜீண்டிநீராளமாய் உருக்கும் சேள்மாலையெனும். ஒருபலவின்வழிநீதுபிச்சிந்தும் விஷத்தால் நவலோகம்வரையில் கறுக்கச்செய்யும் பாம்புகளும் மார்பில்விளங்க. ஒருகண்ணிமையள்வில் சர்வவுலங்களையும் பஸ்மீகரமாக்கும் பிரளயாக்கினிபோல் கோரூபம் அடைந்தார். என்று சூதபூரணிகர்புகன்றார்.

காலசம் ஹாரச்சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே நீதியில் தவறின் மெய்யென்னும மயிர்க்
 காம்பில் ஒட்டித்தொங்கும் பெரியமலை உடனே சிரசில்
 விழுந்து அனலாழியுள் அமிழ்த்தப்பொருந்தும் சிம்ஹாச
 னாதிபதியாகிய காலனை ஈசன் மார்க்கண்டனாள் மாய்த்த வித
 ததைக்கூறுவேன்கேளுங்கள். மஹாகோபத்தையடைந்த தர்
 ம்மராஜன் மார்க்கண்டனோக்கி அடாமிருகண்டு புதல்வா
 நீ சிவனைப் பூஜித்தால் சாலததை மாற்றிவிடலாம் என்ற
 துர்புத்தியை அடைந்த எனைக் கேவலமாய் எண்ணினாய்
 பூமியிலுள்ள மணலை எண்ணி முடிந்தாலும என்னால் பிடித்த
 இந்திரன்களை எண்ணிமுடியுமா அளவற்ற பிரமன்களும்,
 அனேகம் விஷ்ணுவும் என்மூலமாய் வயமடைந்திருக்கிறார்
 கள். என்பராக்கிரமத்தைப்பார்க்கிறாயா தமது அடியிடத்
 தன்பு ஊறிய எளியார்க்குள் விளங்கும் சிவனால் உன்னை இர
 க்ஷிக்க முடியுமா உருத்திரனுடைய நூற்றொருகலைகளிலொ
 ண்றாய்ப் பிசிந்து ஜீவதண்டனையளிகரும் நான் என்றும்பிரி
 யாது ஒன்றாகில் பூரணமாக விளங்கி உனக்கு அருள்தர வது
 னாகும் நீபக்தியில் சிறந்தவன் என்று இரங்கினேன் சிவன்
 உனக்குள் வசப்படுவாரென்று எண்ணி என்னையும் அச்
 சிவனைப்போல் கேவலமாய் எண்ணிப் பூஜசெய்தின்ற

அரற்றி சிரமேற்கைகூப்பி ஒருமுகூர்த்தகாலம் சிவரக்தியை
 பார்த்தபடி சித்திரப்பிரதமைபோல் நின்று பின்பு சரீரப்
 பிரக்ஞையுண்டாகி பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் செய்து திருமுன்
 னின்று திரிபுரம் எரித்தத் தேவர்களைக்கார்த்தசந்திரசேகரா
 போற்றி பத்மா தாதாபோற்றி லலாட்நேத்திர காமதக்ஷ
 பஸ்மோத்தாளிததேகா துக்ககாகரஹரா ஏகநாதா டெஜசந்
 ம்மதாரண பிர்ம்மபூஜிதபாதா விஷ்ணுதேத்திரார்ச்சிதபாதா
 கெக்காதர நாககுண்டலா நிஷ்பவாகனா காரதாதிமுனிஸே
 விதபாதா புவனேசுவரா அந்தகாகுரஸம்ஹாரா ஆசிரோக்ஷ
 கா குபேரேசோ ஸர்வவாண்டதேதிரா இந்நிநாசு ஸஹஸ்
 ராக்ஷன் என்றநாமம் அளிகததயாபராபாகாபரண சண்டிகே
 சுவரபூஜிதபாதா நீலகண்டா மான்மமுஹஸ்தா துக்கசம்ஸார
 ஸாகரேராக நாசனா சர்வாபத் நாசனா தக்ஷயக்ரு நா
 சனாதிரிகுணாதமஸ்வரூபா பந்தி சித்தி முக்தி யனுக்கிரகா
 ஸ்வசத்ருநாசனா பக்தானுக்கிரஹா முகுந்தார்ச் சிதபாதா
 ஸாநிக்கிரஹா ஆகாசவஸ்தா பூதநாதா பராபரா அந்திய
 க்ரஹா வேதப்பிரக்ஞாதீதா சந்திர சூர்யாக்கிமிண்ட
 ல மத்தியவாசா சிருஷ்டித்திசம்ஹாராகிருத்திபா சர்வலோ
 கவாசா மாயாஸ்வரூபா மாயாஹிதா ஸ்கந்தகணபதிடாகா
 தேவதேவா நசுவராபரமேசுவரா கிருபாகரா ஜகந்நாதா ஆன
 ந்தரூபா பரிபூரண அனந்தரூபா அனந்தருத்திரரூபா அனந்த
 சந்திரூபா ஆத்மதத்வானுக்கிரகா வித்தியாதத்தவஸ்வரூபா
 சிவதத்துவஸ்வரூபா திரிதத்துவபதே அஷ்டகலாசகித அரீகா

ரூபா பஞ்சக்லாசகித ஈசனரூபா சதுஷ்க்லாசகிததத்புரு
ஷரூபா ஷ்டக்லாசகித சத்திமோஜாதரூபா திரயோதசக்லாசகி
தவாமதேவஸ்ரூபா பஞ்சாஷ்டாசரீரா சதுஷ்டஷ்டிப்பிரகார
அகாரரூபா துவாத்திரிம்சதத்துவஸகித உகாரரூபா ஷோ
டசதத்துவஸஹிதமகாரரூபா அஷ்டதத்துவஸஹித ஏகரூபா
ஒங்கராஸ்வரூபா பிரணவார்த்தஸ்வரூபா அஷ்டப்பிரகாரஷோ
டசமூர்த்தி ஸ்வரூபா பஞ்சவிம்சதிதத்துவஸ்வரூபா அஷ்ட
குணனுக்கிரகா ஷாட்குணம்ஸ்வரூபா நாசரஹிதஸ்தானவா
சா சூர்மமண்டலவாசா கண்டஸ்தானவாசா புருமகதியவாசா
சூலஹஸ்தா சம்ஹிராட்கு ஹிஸ்தானவாசா நாதமத்தியவா
சா சந்திரபிம்பவாசா சர்வமங்கலானுக்கிரஹா சிவஸ்வரூபா
சூண்டலிஸ்வரூபா திரிசக்திஸ்வரூபா திரியாக்னிஸ்வரூபா
சதாசிவஸ்வரூபா சாந்தா மஹேசுவரா பிளுகதரா அனந்தாஸ
னாதிபதே ஸிபஹாஸனாதிபதே பத்மாஸனாதிபதே ஆகாச ஆ
ஸனாதிபதே மலரஹிதா ஆத்மஸ்வரூபா யோகிஹிருதயகமல
வாஸாபோகத்தால் அறியும்ஸ்வரூபா தாரணயோகதர்சகனகிரு
பாகரா அனந்தபாதா அனந்தமூர்த்திஸ்வரூபாதேவாஷ்டரிடாச
னா பந்த நிஷ்டாநாசனா காலசா ஹாரா அகண்டரூபாபோற்
ற்போற்றி என்று துத்தனர். காலசரீரத்தைப்பிளந்து எர்
வத்தையும்தரும் தூஷஸ்தூல ரூக்குமருக்கும சித்யக்ல்பாணர
னசிவபிரான் ஹே முனிசுதா நீவ்ருஜ்ஜனம் சிவபூஜை வபூவா
துஷெப்தும் பிரம்மதேவனால் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று
ஏழு ஆவர்த்தி ஆசீர்வதித்து உபதேசிக்கப்பெற்று அவ்வுப

உன்னை இனிவிடேன், என்று அண்டங்கள் ஆதிர்க்கர்ச்
 சித்து ஆனல்சிதறும்படியான வட்டமான கண்களை நிமை
 யாது விழித்து சந்திரனைப் போன்றவளை வாயுள்ள கோரதந்
 தங்களை நறநறவென்று கடித்து அக்னிபைப்போல் சிவந்த
 நாக்ளை மடித்துமுன் காட்டி மலைபோன்றபகிஷத்திருந்து
 விரைவாய் மார்க்கண்டேயர் முன் நெருங்கியவுடன் மார்க்க
 ண்டேயர் அதிவிரைவாயோடி, அமுதலிங்கத்துடன் ஒன்று
 ய்ப்பிடிந்து தயாநிதே அடைக்கலம் என்று நிர்ச்சிந்தையா
 யினார். அதுபுகிரகோபங்கொண்ட சண்டன், அமுதீசன்
 விளங்கும் கெர்ப்பக்கிரகத்தினுள் செல்லமாட்டாமல், புரு
 எல்லையாகிய நந்திவிளங்கும் தலத்தில் நின்றபடி சற்றேனும்
 சஞ்சலமடைந்தமையால் என்னால் தண்டிக்கப் படுவாயெ
 ன்று மார்க்கண்டேயருடன் சிவலிங்கத்திலும் பாசத்தை
 சர்வப்பிராணிகளும் மூச்சித்துச் சகல உலகங்களும் நடு
 ன்கும்படி வீசினார். வீசும்போதே ஸ்தூலகுக்குமம் என்
 னும் இருபுரியும் கரிய காரணம் என்னும் ஓருபுரிமட்டும் உட்
 ள்சென்றது. சர்வஜீவன்கட்கும் போகமோக்ஷங்கட்கும் சர்வா
 ண்டாங்கட்கும் சிவத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ள அபிராமசந்தரி
 யென்னும் சக்தி நமதன்பன் மார்க்கண்டேயர் பிடிக்கும்படி
 காலன், நம்பேரினும் பாசத்தைவீசிய ஸ்ற்றத்தைமுன்னிட்டு
 காலனை லயமாக்கி மார்க்கண்டேயனுக்கு அருள்தரும் தரு
 ணம் இடுத்து அமுதீசர்க்கு உணர்த்த அக்ஷணமே ஈசன்
 காளமேகம்போன்ற சரீரமும் எரிசுறத்திப்போற்கேசக்களும்

அசு

காலசம் ஹாரச் சருக்கம்.

தோஷமடைந்து கற்பகத்தைச்சார்ந்தார்க்கு எதுகிடைக்க, து சிவத்தைப்பூஜித்தால் சகலமும். கிடைக்கும் சிவபூஜாட லத்தினால் பிர்மமா சத்தியலோகாதிபத்தியத்தையும் விஷ்ணு வைகுந்தாதிபத்யத்தையும் அஷ்டபாலாள் அஷ்டதிசாதிபத் தியத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அசுஸ்தியர் சாகரபாஸ ம் வீந்தியகெர்வாசனம்முதலிய அலோக அருஞ்செய்யை செய்து பொதிகாசலத்தில் ரும்பமுனியென்று ஸர்வவியாட கந்துடன் நித்தியமாயிருக்கிறார். அஷ்டவக்கிரமணி சிரஞ் சீவத்துவம் பெற்றிருக்கிறார். சிவப்பிரஸாதம் எதைத்தரா து எல்லாம்சரும். சிவபூஜாபலனை யாரால அறியமுடியும் யோகிகள் தான்என்பதை சிவாயக்கியமாக ஸதா ஏற்றி சா லாதீதமாக இருக்கிறார்கள். பாஞ்ானிகள் சராசரம் எல்லா ம் சிவமாய்க்கண்டு அதை யடைந்திருக்கிறார்கள். ஞானம் சிவபூஜையால் கிடைக்கும். ஞானஞானியர் சிவபூஜைசெய்ய ப் பெறார்கள். சிவபூஜையால் சர்வசுகமும் கிடைக்கும். சி வபூஜையின் பக்தியளவாய் விரும்பிப்பெறாதனவும் அஃதன் றி விரும்பிப் பெறுவனவும் இல்லை. என்றுசிவபூஜாமகிமை யையும் பிராம்மணசீர்வாத விசேஷத்தையும் சிவத்தையும்ப லவாராய் ச்சிந்தித்துத் தமது புத்திரனைப் புரந்த்ரு அருத் தலிங்கத்தையும் அபிராமியம்பாணையும் தெரிசிக்கும்படி அத் தியந்தப்பிரியத்துடன் வில்வவனத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள் என்றுசூசமுனிவர்சாற்றினார்.

கால சம்ஹாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

15 கங்கை சரூகம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே கங்கை யமுனை ஸாஸ்வதி எ
ன்று பிரிந்துகாணப் பதும் தீர்த்தத்தை த்தினம் காசியில் செ
ன்று கொணர்ந்து ஆட்டும் மார்க்கண்டேயரிஷிமுன் ஈசன்
தோன்றி அவைகளின் ஆகியாயுள்ள கங்கையைக் காணும்
படி அருளிய பரசிவாக்கனையால் கங்கை வந்தவிதத்தைச்
சாற்றுகிறேன் கேளுங்கள்.

ஈசனால் காலன் மடிந்து சன்னிதியில் முப்பது விற்கடை
தூரம் பதிந்து ஓடிந்தகுலமும் அறுந்தபாசத்துடன் மலை
போல்பிரேதமாய்க்கிடப்பதை யும காலையுதைத்த அதிர்ச்சி
யால்பாதாளத்திருந்து பெருகுஞ்ஜலத்துடன் பிணத்தில்பெரு
தும் உதிரம் பேராறாய்ச் செல்வனாயுந் மார்க்கண்டேயர் கண்
திரும்மராஜனே நான் சிவகடாக்ஷம்பெறும்படி ஈசன்பாதத்தி
ல் மடிந்திரேளன்று சிந்தித்தது அமுதலிங்க பூஜையின்பொரு
ட்டி அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து அமுதபுஷ்க்ரணியில் மூ
ழ்கித் தினம் உஷக்காலத்தில் புஷ்பங்களும் பூதாநவவேத்திய
சாமான்களும் சேகரித்துக் காமிகாமவிதிப்படி ஆறுகாலபூ
ஜை செய்துவருவையில் சிலகாலம் சென்றபின் அமுதலிங்க
தரிசனார்த்தமாய் மூன்று வருஷத்திற்குமுன் புறப்பட்ட ம

ருத்துவதியும் மிருகண்டுவும் எத்திரிதூள் எதிர்த்தங்காரில்
 மூழ்கிச் சிவதரிசனம் செய்துகொண்டு வில்வவனம் வந்து
 சேர்ந்தார்கள். மார்க்கண்டேயர் ஆத்மபிதாமாதாவாகிய அமு
 தீசுவா அபிராமியம்பாளையும் மாத்தியானபூஜையெய்த சண்
 டிகேசவரபூஜை செய்யுமுன் ஸ்தூல மாதாபிதாவாகிய மருத்
 துவதியையும் மிருகண்டேயரையும் கண்டிவணங்கி மிக்க அ
 ன்புடன் சிவதேரிசனம்செய்வீர்க அழைத்துவரும்போது
 அகஸ்தியர்புலஸ்தியர் மிருகண்டைவைப் பத்தியுடன்நோக்கி ப
 க்தியிச்சிறந்த உங்கள்புத்திரனால் திரிலோகப்பிரஸித்தியும் மா
 ருமகிழ்வும் பெற்றீர்கள், ஈசன் அமுதலிங்கத்தில் திருவுரு
 க்கொண்டு அருளியபோது தமது ஸ்வரூபமாகிய அமுதலிங்
 கத்தைப் பாபம்நீங்கப் புண்யம்ஒங்கித் தரிசித்தல் முறைபா
 தலால் அகஸ்தியர்புலஸ்தியர் பாபவிமோசன புண்யவர்த
 தன லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து இங்கு வசிக்கவென்று ஆக்
 ஞாபித்தபடி நடத்தியிருக்கிறோம் அவைகளை முன்பு தெரிசி
 த்ததினமேல் அங்கு செல்லுங்கள். என்று உரைத்தார்கள்.,
 அம்முனிவர்களைத் தம்பதி அன்போடுபணித்து அவ்விரு இ
 லிங்கத்தையும் முன்பு தெரிசித்து அமுதலிங்கத்தைப் பரிவா
 ரதேவதைகளுடன் விதிமுறை தெரிசித்துப் பணிந்த போ
 ற்றி தங்கள் புத்திரன் சண்டிகேச பூஜையெய்த தாங்கவ
 றாரிசித்துப் புத்திரனை யழைத்துக்கொண்டு சன்னிதியில் மூ
 வரும் பணிந்து புத்திரனை மிக அன்புடன் தழுவி முத்தமி
 ட்டு அனாகுழந்தாய் கண்மணி நீ எட்டாக்கணியை எட்டி.

யுண்டு இனித்தாய். நாங்கள் உன்னால் இருதார்த்தராஜே
மென்று புகழ்ந்து மணமேட்டில் முன்னமேயுள்ள தமதாச்சி-
ரமம் சென்று ஆத்மார்த்தபூஜையாகிய மாகதாம்பாள்சமேத
மிருகண்டேசுவரரை அங்கு ஸ்தாபித்து விதிமுறை பூஜித்த
ப்புத்திரனுடன் பூஜித்து வசித்து வருகையில் மார்க்கண்டே-
யர் அபிராமியம்பாளையும் அமுதவிங்கத்தையும் தினம் மூன்-
றுகாலபூசைசெய்து சதா சிவத்தியானமாய் இருந்தார். ஒரு
நாள் பிரதோஷகால பூஜாந்தரத்தில் அன்பில்கட்டுறும் ஈசன்
அமுதவிங்கத்தில் உமையோடு நேரன்றி மார்க்கண்டேயமு-
னியே உனதுபக்தியை மெச்சீரீனும் உனக்குவேண்டியது அ-
ருளுவோம் என்று மந்தஹாசத்தடன் திருவாய்மலர்ந்தனர்.
மார்க்கண்டேயர் உடனே நமஸ்கரித்துச் சிரமேற்சைகூப்பி
சுவாமிதமது பூரணகிருபை என்னிடத்துள்ளதால் சம்பூர்ண
மர்ணேன் லோகோபகாரார்த்தமான சிலவரம் அருளவேண்-
டும் என்னால் ஏமன் தமது உருளிலும் பாசம்விசிப குற்றத்-
தை மன்னிக்க வேண்டும். இத்தலம் தபசித்தி சீக்கிரந்தரு-
வதாயும் புண்யம் வளர்வதாயும் இருக்கவேண்டும், இங்கு
வசிக்கும் ஜந்துக்கள் இருபத்தொரு ஜன்மத்திற்குள் முக்தி
படையவேண்டும். சுதாமயமான உம்மை வில்வம் அறுகு ப-
ஷ்பம் அக்ஷதைமால் அர்ச்சிப்பவர்களின் ரோகம் நீங்கிப் பூ-
ரணயுளாகவேண்டும். உமது அருள்மயமாகிற மிருத்பிஞ்-
செய கஹாமந்திர மூன்றக்ஷரத்தை உள்ளத்தில் கூட்டுவோர்
கள் தீர்க்காயுளும் ஞானமும் எளிதாய் அடையவேண்டும்.

வாயுவேககுளிகையால் தினம் கொண்டுவரும் கெங்கையை அன்பர்கள் யாரும் சுலபமாய்ப்பெற்று உமக்காட்டும்படி அருள்செய்யவேண்டும். என்று பிரார்த்தித்தார். பார்வதிசுமேதன் இதன்பூர்வம் இருகூப்பிடுதூரத்திலுமது அபிஷேக கெங்கை ஜாதிக் கொடியுடன்திக்கும் உதையகாலத்தில் தெரி சிக்கலாம் நீ விரும்பிய யாவும் தந்தோம் என்று அருளி இலங்கத்தமர்ந்தனர். உதையகாலகதின மார்க்கண்டேயர் மிருகண்டேயர் முதலிய அனேகமிருவிக்கூட்டங்களோடென் பூரணன் குறித்த இடத்தடைந்து சிவத்தியானம் செய்தார்.

தேவரிஷிகளே ராதந்திரகல்பம் திரேதாயுகம் பவவருஷம் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதிசுஷத்திரஉதையத்தில் சர்வகணங்களுடன் விருஷபாருடாய் இடத்தமர்ந்த மாதுவிளங்கப் பரமன் உதித்தார். பாதாளத்தில் இருந்து கெங்கையும் அம்பேறும்எல்ல உயர்ந்து தோன்றி ஜாதிக் கொடியுடன் கூபமயமாய் பரிமளவாசனேகமழ விளங்கிற்று. தேவர்கள் அஷ்டாதசவாத்தியகோஷம்செய்து பூமிமுழுதும் மறைபும்படி பூமாரிபெய்தார்கள். பிரஜைகளெல்லாம் பேராணந்தம் அடைந்தார்கள். சர்வரிஷிகள் முனிசுரர் பூசுரர் சந்தபசிகள் சித்தாதிகளும் அங்கு-ஹி ஆனந்தித்தார்கள் மார்க்கண்டேயர் அத்தியார்ப்புதத்தையும் விடையுடையானையும் உண்டி ஏகாக்ஷிரசித்தமாய் நின்றார். என்று குதபுராணிகர் கூறினார்.

கங்கைச் சருக்கமுற்றம்.

16 பஞ்சிலச் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே முற்கூறிய கெங்கையின் விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன கேளுங்கள். பீர்ம்மா முதலான தேவர் கடனும் சனகாதிமுனிவர்களும் விபாசிதிரிஷிகளும் விசுவதேவர் வசுக்கள் பிதிர்க்கள் மருத்துக்கள் ரிதுக்கள் கணங்கள் தும்புரு நாரதர் பிரணவர் முதலியவர்களும் கங்கையின் பிரவாகத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து மாதகூறுடையாரீனப் போற்றி நின்றார்கள் கைலாசபதி மார்க்கண்டேபரையும் மறைபரிஷிஷ்டமுசலானவர்களையும் அருட்கண்ணுற்று அண்டங்களின் உள்ளும் புறம்புமாகும் எமது ஜடையிலும் இடைபிலுமுள்ள சக்தியே அபுதமயமாகிய கெங்கையும் ஜாதிக் கொடியுமாய் எமது அன்பர்கள் யாரும் சுலாமாய்ப்பெற்று எமக்காட்டி அர்ச்சிக்குமாட்டி வருகிறார்களது இவைகளின் தெரிசனத்தால் தர்ம்மார்த்தகம்பமோக்ஷாபொறலாம் என அமுதுதும் தன் திருக்கரத்தால் அறுபத்தாறுபிரக்கோடி தீர்த்தங்களையும் ஆகர்ஷித்து அக்கூபத்தில் ஸ்தாபித்து அப்யுக்தலக்ஷெய்து இத்தீர்த்தம் மிககிஷ்டமுள்ளது புண்வத்தையும் தபத்தையும் வளர்க்கும் இதில் அறுபத்தாறுபிரம்சோடி தீர்த்தத்தையும் எமதுகரத்தால் கூட்டித் தந்திருக்கிறோம் ஆனதால் அத்தீர்த்தங்களின் பலனையும் அமுதபல

னையும் தரும் மார்க்கண்டேயபக்தசிரோஷ்டன் இதுமுதல் உத்தரகாசிக்குப் போகவேண்டுவதில்லை இக்கங்கையால் அபிஷேகிக்கலாம் இந்த ஜாதிக் கொடியை என் கன்னிபாகத்தில் ஸ்தாபித்து அதன்புஷ்ப்பததால் எம்மை அர்ச்சிக்கலாம். இக் கொடி எப்போதும் எம்பிடித்துள்ளது. இந்ததீர்த்தத்தை எம்மது சொருபமாகிற அமுதலிங்கத்திற்கும் அதன் முன்னும் இடமாயும் உள்ள அபிராமகந்தரிக்கும் அபிஷேகிக்கலாம். வேறு உபபோகம் செய்யில் ஆயுளைகருறைக்கும். இத்தீர்த்தம் மார்க்கண்டேயர் கேட்டுக்கொண்டபடி எம்மால் அசுபதிதினத்தில் வந்தமையால் இதற்கு மார்க்கண்டேயதீர்த்தம் என்றும் மிருத்யுஞ்செய்தீர்த்தம் என்றும் அசுபதிதீர்த்தம் என்றும் பெயர் விளங்கும். நித்யம் அடைந்த மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்தில் பக்தியோடு படிந்த ஜாதிக் கொடியைத் தெரிசித்து எம்மைச்சிந்தித்து ப்பணிபவர்க்கு நிததியமுதல் வேண்டிய எல்லாவற்றையும் தருவோம். பங்குனிமாதம் அசுபதிநஷத்திரம், கூடிய அத்தினஉதைபத்தில் சர்வஜனங்களும் ஸ்ரீமான் பண்ணலாம் அன்று இத்தீர்த்தகால எந்தத்தலத்திலுள்ள இலிங்கங்களுக்கேனும் ஆத்மார்த்தபூஜைக்கேனும் அபிஷேகத்தால் ஆத்மலாபமும் ஆயுள்விர்த்தியும் அடைவார்கள். இத்தீர்த்தத்தில் விளாயிச்சம்வேர் ஏலத்தூள் சந்தணம் சந்தம் கலந்து அமுதலிங்கத்திற்கு ஆட்டினால் அஷ்டைகவரியுத்திர போகபோக்கியமும் ஞானமும் பெறுவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதிதினத்தில் அருணோதயகாலஸ்ரீமான் செய்தால்

டவர்கள் ஐந்தில் ஒன்றாய் எண்ணுவார்கள். பூர்வஜன்மங்களில் சொற்பபுண்யமும் இல்லாத மஹாபாபிகள் இதில் படிந்து பருகினோர்களை தெரிவிக்கப்பெறவும் மாட்டார்கள். இத்தீர்த்தக்ஷரையில் தபம் யக்யம் தானம் சிவபூஜை முதலியசெய்யின் பலன் ஒன்றாகோடியாகும். இதன்ஊறலாய பக்கத்திலுள்ள பனிமெண்டுதீர்த்தத்தில் இத்தீர்த்தம் வருஷாகாலத்தில் ஏறிப்பொருந்துமாயின் நான்கு இதோடொத்த அமுதமாக நிமிர்ந்தும் எட்டுகோன்றது ஏகநிரதசரமாகும். என்றும் கிருபையோடும் மார்க்கண்டேயர் அறியுமபடி அருளிய சிவபிரானை மார்க்கண்டேயர் பணிந்து கவாமிஇத்தீர்த்தத்தில் ஆயிரம்உரு மிருத்யுஞ் செயம்ஜெபித்துக் கலசத்தில் நிரப்பி உமசுரு அபிஷேகப்பவர் நித்தியானந்தம்பெறவேண்டும், அந்தநிர்மலாயத்தைப்புஜிப்போர் அபமிருத்யுஇல்லாதிருக்கவேண்டும். ஜன்மவருடம் மாதம் வாரம் நக்ஷத்திரதினங்களில் உமது உருவாகிற அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்தால் நவக்கரகதோஷம் நீங்கவேண்டும். சங்கராந்தி அபனம் விஷு கிரஹணம் பித்தினம் முதலிய காலங்களில் அபிஷேகப்பவர் நித்தியசந்துஷ்டியடையவேண்டும். தினம் உமக்கு அபிஷேகித்து நிர்மலாயத்தைச் சாப்பிட்டால் கூடியம் குன்மம் குஷ்டம் ஜ்வரம் முதலிய ரோகங்கள் உறுது ஞானம் அடையவேண்டும். இத்தீர்த்த ஸ்சாபிதமாயுள்ள இத்தலத்தில் உதவனம் நீலோத்பலம் செங்கழுநீர் அம்புயத்தடாகங்கள் அமைத்து அப்புஷ்பங்கள் உமது அர்ச்சனைக்காயின்

அவர்கட்குவாதபித்தசிலேத்துமநாடி முறைபிசகாதாடிச்சகத்
தைவினைவிக்கவேண்டும் அன்னியதீர்த்தததால் உமக்கு அபி
ஷேகப்பவர் சர்வபலன்களையும் இழந்து அபராதிபாகவே
ண்டும். பங்குனிமாதம் அசுபதிதவிர் மற்றையகாலத்தில்
உமக்கபிஷேகிக்காது உபபோகப்படுத்துவோர் கண்கள்
மூளை சூடல்கள் வீறி அல்பஜ்யுளராகி மறுஜன்மத்தில் முய
லகண்டன் குமரகண்டன் முதலியவலிப்புனை யடையவே
ண்டும். தங்கனிடத்திருந்தவந்த இந்த ஜாதிக் கொடியில்
உண்டாகும் புஷ்பப்பங்கனால் உமக்கு அர்ச்சிப்போர்கள் சர்
வசித்திகளையும் அடையவேண்டும். இந்தஜாதிக் கொடியின்
ஒருபுஷ்பபார்ச்சனையினால் மற்றைய புஷ்ப சகஸ்திரார்ச்ச
னை பலன்கள் அடையவேண்டும். சர்வபதியாகும் உமக்கு
அன்பிலா மஹாபாபிகள் உமக்கு அர்ச்சிக்காது வேறு உப
யோகித்தாலும் இக்கொடியின் மகிமை அறியாது அழித்தற்
கு எண்ணி முயன்றாலும் அனைக ரோகங்களை அடையவே
ண்டும். அதன் வேரில் உள்ள மண்ணைக்கண்டல் அதைத்த
சர்த்தல் அதன் அருகில்தியுண்டாக்கல் முதலிய ஹிம்சைசெ
வோர்களின் வம்சம் நாசமாகவேண்டும்.

வினிகாவிலிவ்யுபாதுவூகாருகோ நவாயஜிதவ்யு
யவ்யுவிழிநகாருவ்யுபாதுவூகாருகோ

அர்த்தஜாமத்தில்இதன்ஒருபுஷ்பபார்ச்சனைக்குக் கொடி
ம்புயார்ச்சனையின்பலன் தரவேண்டும். மற்றபாலங்களில்

ஆபிரம்கோதான பலனும் நூறு அசுவமேதபலனும் பெறுவார்கள். அத்தினம் அருளேதயத்தில் இதன்சார்புள்ள தடாகத்தில் படிந்து கணநாதரையும் பைரவரையும் தியானித்து ஆந்தத்தீர்த்தத்தைக் கலாத்தெடுத்தது திரிமங்கம் பஞ்சப்பிரம்மம் ஷடங்கம் காயத்திரி ருத்திரம் இவைகளில் ஒன்றேனும் அபிமந்திரித்து ஸ்நானம் செய்தால் பிரம்மஹத்தி முதலிய மஹாபாபங்கள் நீங்கும். இதில் ஸ்நானம்பண்ணக்கிடைக்காவிட்டாலும் இதை ஒர்மையாய் தியானித்தால் அதுவரையில் ஆகாமயியம் உதிசகாமல் மஹாதபோபலனை அடைவார்கள். பங்குனிமுதல் சொல்லிய காலத்தைத்தெரிந்து அக்காலத்தில் இதைப்பானம்பண்ணினால் ஆயுள்வளரும். ஞானம்கூடும் சகலசௌபாகியங்களுர் உண்டாகும் மந்தையகாலம் புஜித்தால் மண்டைவெடித்துக் கண்கள் பிதுங்கி குடல்வீறி சண்டம்பிளக்கும். இந்தத்தீர்த்தபானம்பண்ணுங்காலம் மீனவாசியாகும். இடம் எமதுசன்னிதியாகும். கொள்வதுமஹான்களால் ஆகும். பெறும்முறைவலக்கால் முன்னின்றிழ் இடக்கால் முன்னையமரநிற்பதும் கைவிரல்கள் ஐந்தாய் விரியாது கோகரணமாக வலப்பின்னடியை இ-முன்னுனிதாங்கி குருமுன்றியிடுத்து நீட்டி தீர்த்ததானாசிந்தாது தாரையையும் குருவையும்தம்மையும் பார்த்தபடி தாங்குதலுமாகும் மனம் ஒன்றிநாடுவதாகும். மனம்கரைய அன்புநுகர்க்குடுவதாகும் கங்காதேவியைப்போற்றுவதாகும். மஹாமிருத்யுஞ்செயமத்திரம் ஜபித்து ஏற்றுவதாகும். இத்தீர்த்தத்தைப் பருகும்காலம்.

இடம் கொளல் பெறும்முறையாகும்புறத்திலகுவாய் இணங்கும் முன்னுன்கைக்கட்டி அகப்பின்னுன்கையும் வழுவாறு அமர்த்தும் திறமற்று பங்குனி அசுபதிதீர்த்தமாயும் மார்க்கண்டேயதீர்த்தமாயும் மிருத்யுஞ்சேயதீர்த்தமாயும் முன்றுகிற தீர்த்தத்தைச் சிந்தம் மதிகேடற்கு இலகுவாகும் முன்னுன்கும் இணங்க ஆசமனப்பண்ணும்படி தீர்த்தத்தை அலக்ஷியமாயெண்ணி அளிப்போர் இடர் உறவார்கள். இத்தீர்த்தத்தை வலக்கையில்தாங்கி உண்ணாது தாகநிமித்தமேனும் இடக்கையால் உண்போர் மிக அபராதியாவார்கள். இத்தீர்த்தம் காசியில் கெங்கையமுனை ஸரஸ்வதி யென்று பிரிந்து ஓடினாப்பட்டு ஒன்றாய் ஊரும். பிரம்மரந்திரமாகிய இத்தலத்தில்த் திவ்ய அநாமசெய்குபமாய் விளங்குகிறது. இத்தீர்த்தத்தை அசுபதிதினத்தில் பெறும்படி மனது அன்பர்களுக்கு அளித்தே அவர்கள் அன்போடு எமக்கு அபிஷேகப்பர்களாரின் ஆவர்களுக்கு உண்டாகும் பலன் தீர்த்தம் அளித்தோர்க்கும் விகிடைக்கும் தீர்த்தத்தைப்பெற்றுச் சிவதுதல்முதலான அபசாரம்செய்பவர்களுக்கு இடின் அவர்கள் அதனால் அடையுட்பதண்டனைகளை அளித்தவர்களும் அடையும் தரமாவார்கள். மாயால் பூரண ஆனந்தம்பெற்றோர் ஈனர்கட்கு ஒருசமயம் அளிக்கின் ஈனத்துவம் நீங்கும் அசுபதிதினத்தில் தாகநிமித்தம் பாசனம்பண்ணினாலும் ஆயிரம் சாந்திராயணபலன் அடையவர்கள். இத்தீர்த்தத்தைத் தர்ப்பணம்பண்ணுவோர் பூசுப்பாந்தம்வரையில் திருப்தியடைவார்கள். பாசபந்தப்பட்ட

அர்ச்சிப்போர் கோடிநீலோல்பலார்ச்சணியின்பலன் அடைய வேண்டும். கர்ம்மசண்டாளர்தவிர மிக்கஅன்புள்ளயாவரும் ஒப்புவால் இரவில் அர்ச்சித்துத் தீர்க்காயுள் அடையவேண்டும். இதன்வழியாய் இன்னும் பூவுலகத்திலுண்டாகும் ஜாதிப்புஷ்பப்பங்களால் சிவஸகஸ்திராமம் மிருதயுஞ்செய்திரிச தராமம் அஷ்டோத்தராமம் அஷ்டாதசநாமம் இவைகள் உரைத்து அர்ச்சிப்போர்கள் ரோகம் தரித்திரம் கிலேசம் அபமிருத்யு காலபாசஇம்சைகளை ஒருபோதும் அடையாமல் தர்ம்மார்த்தஞானமோக்ஷத்தை அடையவேண்டும். என்றவரங்களைக் கீகட்டார். மதிச்சடையார் தந்தோம் என்று அருளி மறைந்தார். அப்போது கணங்கள் சங்கத்துவனி செய்து தந்தனர். தேவர்கள் துந்துபிமுதலியவாத்தியபோஷம்செய்து உலர்ந்தாற்றினார்கள். நாரதாதிமுனிவர்களும் மார்க்கண்டேபரும் சிவநாமத்தைக்கூறி கரங்களைச்சிரமேல்கூப்பி நடிக் கார்கள். தர்ம்மதேவதைகள் ஜயஜயவென்று ஒலித்ததுகள். என்றுசூதர் கூறினார்.

(16) பிஞ்சிலச்சருக்கம் முற்றம்

17சித்திரவிதன் சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளேஷன் றுமுதல் நவசத்திசுவரூபமாகிற தனி
ர்களையுடைய பிஞ்சிலத்தையும் பொற்குடத்தில் நிரப்பியதீர்
த்தத்தையும் தாங்கி அமுதீசரையடைந்து ஸ்தாபித்துப் பூஜி
த்தவிதத்தைச் சொல்லேன் கேண்மின்கள். தேவர்கள்முத
லிய எல்லோரும் தீர்த்தத்தைவடுத்து மிருத்யுஞ்செயத்தைச்
செபித்து ஸ்நாஃபண்ணினார்கள். மார்க்கண்டேயர் மாதா
பிதாவிற்கு ஸ்நாநம்செய்வித்துத் தானும்ஸ்நானுஷ்டானந
ர்ப்பணம்செய்து அமுதகங்கையை அஞ்சலிசெய்து செளக்கி
யத்தைத்தரும்கங்காபோற்றி சிவப்பிரியீ சர்தேவதாசுவரூபி
சர்வரோக அதாவுஷதரூபி தாபந்தரியநாசனி அமுதஸ்வரூபி
பக்திமுக்திமங்களம்சரும் சுவரூபி சர்வாரிஷ்ட்டநாசனி சர்
வபோகா னுக்கிரகி சுவர்க்கத்தரும்மந்தாகினி திரிலோகாத்மச
ுவரூபி ஜகத்ஆதி ரி ரேவதிசுவரூபி ஜீவபாசநாசனி சாந்தரூபி
ஞானகிருபாகரி ஜகன்மாதா துக்ஷநாசனி மங்களா னுக்கிரகி
மூலப்பிரகிருதிசுவரூபி பரமாத்மசுவரூபி போற்றிபோற்றியெ
ன்று துதித்து இருகையேந்தி ஹேகெங்கா தாம்இவ்விடத்தில்
சாதித்தியமாயெப்போதுமிருந்து உன்னுருவாகிறதீர்த்தத்
தை அமுதலிங்கத்தில் அபிஷேகிப்பவர்கட்கு சீத்தியமேரோ
தந்தத்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தார். சர்வத்திராளு

மகிழும்படி அந்நாடு சென்றமேன்று கலாத்தினின்று நெதானிவி
ளங்கென்று மார்ங்கண்டேயர் சாவரிஷி-நான் கெங்கையை
மூன்றுபிரதக்ஷணமஹேதுநகஸகாரஞ்செய்து ஈசநபுஷ்பங்
களால் அர்ச்சித்து பொறகு-ததிவநேத்ததையுந் ஜாதிக்
கொடியையும் எடுத்துக்கொண்டு வேதபாராயணத்தடன் அ
முதிசர்முஸ்வந்து கெடகைபபொறபீடத்தமைத்து அமுதீ
சரிநிநுதியில் சித்தாரத்தமுறைப்படி ஜாதிகொடியைஸ்தா
மித்து அபிராமசுகரிபையா அமுதீசரையும் காமிகா
கமவிதிட்டி இந்நகோகிசெங்கையாட்டிப் பூஜித்தார்.
சுஹரிஷிகளோ அசுபநிநீர்த்தசைப்பற்றி வியாசராற்றெரி
ந்தமுநுதிவசரிசநிநத்தம காமுகிதேன் கேளுங்கள். டா
ண்டியதேசத்தில மிகதகுணவானாய சித்திரவிராதனென்ற
புராணன் வனத்தில் வேட்டையாடி. சிரமத்துன்புண்டரீகரி
யிமின் ஆசிரமமடைந்து அவயிருடிபுத்திரனாகிய புட்கல்
ரெண்டலரைக்கண்டு பணிந்து அன்னங்கேட்டார். அதர்க்க
வர் எனதுபிதா சிவபூஜாவேவத்திடான்னம் அமைத்து மாத்
தியானஸ்ரேனஞ்செய்யப் போயிருக்கிறார் வந்து சிவபூஜைசெ
ய்தவுடன் புஜிக்கலாமென்று உபசாரமாய்ச்சொல்லிடும் அவ்
வர்க்குதைய அங்கீகரிக்காமல் தமது துதுவர்களால் அன்ன
ங்களை யெடுத்துவரச்செய்து புஜித்து உட்கார்ந்திருக்கும்வே
ளையில் புண்டரீகர்வந்து அங்குடந்தவிஷயங்களைச்சுதனால்
தெரிந்து அடாமுர்க்கஇராசனே என்சுதனையதட்டி பூஜா
வேவத்தியத்திற்காகும் அன்னத்தைப்புஜித்து சிம்மம்போ

கொல்லித்துவீற்றிருக்கும் சிம்மமாய்ப்பிறந்து மிகப்பரியால்
 வருநதிபின் யக்ஷஸாய்வெகுதாலமஅந்நது லௌரவாதிநா
 வகனையனுபவித்தது அந்நகநாய்த்நமமஉன - யகநடவாபென
 னுசபிததார். உடனே அரசன் ரிஷ்யபை ராஜ்ஜாங்கபாக
 நமஸ்கரித்து தங்கனின் அடுமைபாசயநான பசுபாறதெங்
 தவமுசெபதுவிட்டேன் தாமாகநுநிம கெதாங்கன மன்னி
 து சாபவிமோசனம் அருளவேண்டுமென னு பலமுறைவேண்
 டினான். அதற்குப்படி டீகா அரசனே சாபபடி அனுப்பி
 த்து உறுதியில் பதவமகதடன கோசாவதிநீர்திவ பார்
 ககலரிஷியின் கிருபாபோச்சமபெற்ற அவநுன - யசுபர்க
 னுடன் வில்வனம் அடைநுடிய அங்குள்ள அகபதிநீர்க்
 தம் உனபேரில் வபிரப்படும அச்சாகதில் உன்னுன - ய
 சாபமநீங்கி தியயாராமபெறுவாயென்று சாபவிமோசனம்
 கூறி பின்னும் புறாவே, நகைய அமைத்து சிவபூநக்செ
 ய்து புத்தசுனுடல் புத்ததா. அரசன் ரிஷியை நகதாபபடி
 மிகதனபுற்று நாய்த்நம்மத்துடன் டசிவாதையால் லௌர
 ப்புகைவாசலைபறம் பாகவாபசிராமசென்றது பாரகவ
 ரின்சிவபர்கள் அந்தகாபைசகநிறுபகடிபுத்தது இபசு
 தார்கள் அதைககண்ட பாகவா சிரடாகனே இந்தகாயை இ
 ம்சிக்காது அழைத்ததகொண்டு அகபதிநீர்த்தமாடிவாரு
 களென்று சட்டவாரிட்டா. அவகாமநிப்படி சிஷ்யர்கள்
 நாயைககூட்டிக்கொண்டு வில்வனம் அடைந்து பங்குனிஅக
 புத்திர்த்தமாடுகையில் சிஷ்யர்களிலோ நுவர் உஸ்திபறஸ்தை

ஆந்தா பின்பேரில் விளையட்டாகப்பிழிந்தார். உடனே வாயுரு
பாறிப்பயபடி சிசு சிசு வகை துருருவாகிய பண்டரீகரைத்தி
பாரிபது அசை சகத்தில் விதிமுறைஸ்நானஞ்செயது பார்
சகவசு பாகநா வி அபிராமி பம்பழைபடம் அமுதவிவசந்
பதபதகரிசுதநா வி தூதர்க்களாபநாணநிவநவிநானததில்
அமோலகவிததுச சிவலோகப அனபநா. பித்தோ இந்த
அபததித்தநா பம்பலவிபிகவிசேஷபுநாவிது அசைமுத்
மந்திரிநதுவிநக வநா லுபுடி மாபெனாறுப சூதா சநிநூர்,

செகாவிசகன் பருதபமுதா.

தருமராஜன் சருக்கம்.

பாப சாரணயொசிகள நதகனககண் பூபுய பாய்ககண்
பபாமசருநாசெயபுடயாந்நாம காலனைமாயகத்பீசன் பின்
புபகாநேயுணெபயாநிநோ அலெகவவா பிபிதென்று
பிநுபிகசுபாபாபா. பபபநிபிபிசுளேசேநுநகன் மார்
பபண்டே பிநாபபகால பசைபெப்துவநுந்தாவததில் ஆ
பிபிதெவாநுததசிரகாபின பிபிதெவிபிரமதேவரைச்சரண
பபபநா பபாபிபூவுலபல மபாமகண்டே யபென் னுமொருபலா
தபசிடால் பபன் சருமராஜனைசசவகரிபது பிபிநாசுளின்பாப

தண்டனையற்று ஆகருக்தியம்மேலாகி மென்னுற்பூபாரந்தாங்
கப்படவில்லை தருமராஜனையுண்டுபண்ணி பாபதண்டனைகளை
நடத்துப்படி செய்யாவிடின் பூபாரத்தையான்வகிக்கேன் என்
று முறைபிட்டான். பிர்மதேவன் இந்திராதிதேவர்களுடன்
பூதேவியை அழைத்துக்கொண்டு வைகுந்தஞ்சென்று லோக
ரெஷ்டனைநமஸ்கரித்து தாங்கள்சர்வபிரபலங்களையும் ரெஷ்டி
நீர் சாலனை யிசனும் சங்கடிக்சப்பட்டு பிரபலங்கள் எமதண்
டனையைப்பெறுது பாபமயமாபிருப்பதால் பூதேவி பாரந்தா
வ்சமாட்டாமல் மிகவருந்துகிருள் தாலனையெழுப்பும்படியான
நருபாயஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். வைகு
ந்தாதன் பூமிதேவிமுதலியவரைமோக்கி சாலன்மடிந்தவிட
த்திற்சென்று சுசனைப்பிரார்த்தித்தால் விமோசனம்உண்டா
தும் அங்குஒவ்வோம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொ
ண்டு வில்வவனம்வந்தார்கள். மார்க்கண்டேயர் விஷ்ணுமுத
லியவர்களைப்பணிந்து சிவசன்னிதிக்கழைக்க அவர்கள் நந்தி
சுசவரனைப்பிரார்த்தித்த உட்சென்று சுதாலிங்கத்தைப்பூ
தித்து சுவாமி ஏகவஸ்துவாகிற உம்மைத்தவிர வேறுபொரு
தில்லை சர்வஜீவன்களிலும் உள்ளும்புறம்பும் ஜகத்காரணபூ
தமாயும் இந்திரியஞபமாயும் சர்வகாரணமாயும் சச்சிதாநந்த
மாயும் பிரணங்கள்ரூபமாயும் திரிகாலரூபமாயும் விளங்கும்
சுவமே போற்றிபோற்றியென்று அஞ்சலிசெய்து பஞ்சகிரு
தியஆதாரபோற்றி சிவமேபோற்றி குருவேபோற்றி ஜோ
ரூபா ஏகா நித்தியா பசுபதே சர்வஜீவா சர்வலோகாதீதா

வேதாக்கி லேதாதா தியானாபா தியானானுக்கிரக சத்
 திருபா தத்துவரூபா ஸ்திரா அன்னரூபா தாமதரூபா ஜக
 க்பதே ஆகாசகேசா ஆகாசசுரிபா ஸ்திரா த்ரபதே வீரவிரா
 பைவா விபதாபா அக்ஷானகாசனா கிருபாகரா ரூட்கமச்
 சூட்கமா ஸ்ரூஸ்தாலா போற்றி போற்றியென்று விஷ்ணு
 லும் லீலகண்டா பிரணவஸ்வரூபா பத்தர்பிரியா தததத்கால
 ரூபா தண்டபாசனாந்தா பாக்ஷரகீரோகா சர்வரூபா பத்த
 துக்கிகாநா ஹரிபுரி நுதபவாசா ஆனந்தரூபா கிருஷ்
 டிஸ்திதிரம்மாபா ஸ்திரேனா சர்வரூபா பராபா அதிபக
 ஸ்ரூபா போற்றி என்று பிர்மாவும் துதித்து ஹே பிரபுவே பூ
 மிதேவிமித்தம் காலகிரண்டிபண்ணவேண்டும் என்று
 பிரார்த்தித்தார்கள் பூமிதேவி சிவசன்னிதியில் பஞ்சாங்கரா
 யப்பணிந்தால் ஈசன சார்த்தரு த்துடன் ஜடாமகுடராய் கோ
 மிகுரியப் பிரகாசமும கோடி சந்திரசீதனமும் விளங்க உமாச
 மேதாய் இலிங்கசுதிறேன்றி விஷ்ணு முதலியவர்களை நோக்
 கி எம்மைப்பக்திபண்ணும்மகாத்மாக்களை யிமிசைசெய்பவர்
 கள் ஹரி அயனானாலும் எமக்குத் துரோகஞ்செய்ச்சாடார்கள்
 அதையான்சுகிக்கேன் என்கபாதஞ்செய்யின்றொறுப்பே
 ன் எமதுபக்தர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்யின். சீக்கிரம் கி
 ப்பார்கள் ரூபரஹிதமாகிய எமது சர்வரூபங்களுட் பத்தரோ
 ஸ்ஷார்த்தமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று திருவாய்மலர்
 ந்த சிவபிரானை எல்லோரும் மெஸ்ரித்து தயாசிகே காலன்
 இல்லாமையால் பிரஜைகளின் பாபரூபத்தைப் பூமிதேவியால்

தாங்கமுடியவில்லை என்பத்தநான்கு ஷக்ஷமஜீவபேதங்கட்கு இருபத்தொருகோடிநரகங்களுமொருகோடிவிமானங்களும் பாபபுண்ய அனுபவார்த்தமாய் அமைத்து தீரணமரணங்களைவிதிக்கப்பட்ட மரணஜநமில்லாமல் நின்றிருப்பதால் பாபதண்டணையற்று சொரணநரகங்கள் உள்ள துள்ளபடியிருக்கிறது பி ராஜகவையாவும்சர்வபரிபுரமசாரம ஆகுஞ்சமையம்போல தெய்வபகதிமற்று அகங்கார இருளில் அடிப்பட்டிருக்கிறது ஹே மஹாதேவா கிருபைசெப்து காலையுணடுபண்ணவே னடுமஇனி சிவபகதர்களுக்கரு யாகொரு அபராதமுஞ்செய்யான், எங்கள்பேரிமகிருபைசெய்து ஷக்ஷிக்கவேண்டும னறுபணிநசர்க்கல், மராககண்டேயரும் சிவசன்னிதியிற்ப ஸ்விநது போற்றிபோற்றியென்று அஞ்சலிசெய்து காலகாலே சுவரா தருமராஜனையெழுபடி தபமையிடையறாதேற்றிட டைந்த அன்பர்களுக்குதவும் ஞானததைககடாஷக்ஷக்கவேண் டுமென்று பிரார்த்தித்தார். தயாநிதியாயும் காலகாலனுபுட் ஜீவகலையாயும் உள்ள கடவுள் தருமராஜன் ஆண்டுபண்ணும பொருட்டுசக்தியம்சமாகிற தாது இடதுபாதத்தைச் சண்ட ன்மேல் ஸ்பர்சமாகுர்ப்படிநீட்டி அநதகா என்முதிருவாய்ம லர்ந்தார் உடனே தருமராஜன் நித்திரை நீத்தவர்போல்எழு ந்து சிரசின்மேல்கைகளைக்கூப்பி பிரமாவினல். உபாசிக்கும் உமதுபாதம்போற்றி விஷ்ணுவின்-கண்டங்கும்-பாதம்போற் றி மகாபிரளயசாலததில்- ஷக்ராப்தியில்யோகவித்திரையிலிரு ங்தவிஷ்ணுவைக்கொல்லவந்த மதுகைடவர்களை பிரமாதே

புக் கொண்டபடி நாசப்படுத்திய உமதுபாதம்போற்றி ஓ
 ருபுஷ்பத்தால் ஆர்ச்சித்தாலும் சாருப்பியத்தைத்தரும் உ
 மதுபாதம்போற்றி பத்திபண்ணுந்தேவாதிகளைத் தக்கிவக்
 குத காளகூடவிஷத்தை உண்டுஇரகஸித்த உமதுபாதம்போற்
 றி பாததூளியைத் தாங்கும் அடியார்த்துருஜநரமணமில்லா
 துசித்திமுத்தியளிக்கும் உமதுபாதம்போற்றி சரணடைந்தா
 ர்வம்சமுழுதிற்கும் பத்தியைவளாக்கும் தேனூறும்பாதம்போ
 ற்றி யென்முதுதித்துப்பணிந்தார். பணிந்ததருமராஜனை யிச
 ன் கிருபாரோக்கமாய் ஏமாயாம் எமதுபக்தர்கள் எதைக்கே
 ட்டாலு கொடுப்போம் விவதாத்தால் ஆர்ச்சித்தால் சர்
 வரபிஷ்டவகலோடு முத்தியும் அருளுவோம் வில்வவனமென்
 கிறஇந்தப்பிரமரத்திரஸ்தலத்தில் பக்தியோடு ஒரு நாள்வசி
 த்தாலும் எங்கிருந்தாவது என்னை ஸ்பரித்தாலும் அவாகளுக்
 கு அபமிருத்யுசாராது பிம்மரத்திரமாகும் சலத்து அன்பாய்
 எம்மைஅடைந்தாரிடத்து நீயனுசவேண்டாம். சர்வஜீவனக்
 ளிடத்தும் ஏழுகோடி அன்பத்தொன்று பதினாறுபனிரெண்டு
 தாட்டு ஐந்து மூன்று அக்ஷரவடிவாய்ப்பொருந்தாதுறைவோ
 ம் மிருத்யுஞ்செயமா கிறமூன்றெழுத்தைதக்கேக்கும் பக்தர்கா
 ளிடத்தில் இரண்டற்றபூரணனந்த அத்விதவிரதாண்டவஞ்
 செய்குவோம். மிருத்தியுஞ்செய மூன்றெழுத்தைக்கூட்டும்
 நுண்மதியமர்ந்து எம்மையடைந்தோருடைய முத்திகுலத்தி
 ல் உருவுறாது பிரமவிஷ்ணுக்களுடன் எம்மையடைகுவாய்
 எமதுபக்தர்களை மமதையால் உபத்திரவம்செய்யும் தஷ்டா

களைச் சூலத்தாற்றித் தி பாசத்தாற்கட்டி தண்டத்தாற்சுழல்
 ஹிம்சித்து இருபத்தே நுகோடி பசுங்களிலும் பலபலகால
 ம்அமிழ்த்தி நரகமாய் நிறுப்போதெல்லாம் நிற்படை ளாற்பு
 கர்ப்பாய். சுதாஸிங்கத்தை அக்ஷதை அறுகு விவ்வங்களா
 ல் ஆர்ச்சித்தடைந்தவர்களுடைய ரோசங் ளேமாற்றிச் சர்வ
 சம்பத்துகளையும் அளித்து அன்பளவா ப்விளங்குவோம். அவ
 ர்களிடம் நீ னுனுகவேண்டாம், மரணகாலத்தில் இத்தலத்தை
 நினைப்பவர்கள் முன் கோரனுபய்கொள்ளவேண்டாம். கோதா
 னம் எய்க்கிவராபின் அவர் பக்கு நகாவஸ்தையில்லாது
 கைலாசவாசாதிநான்கிலொன்றளிப்போம் அன்னதானம் செ
 ய்பவர்களை மரணக் காலத்திலும் இம்சுககவேண்டாம். உனது
 ஆபுதர்களுக்கும் வைவசவசாதிபத்திச் சதையும் தந்தோம் எ
 ன்று அருளிமகித்தனைத் தருமராஜன் பக்தியோடுபணிந்து பி
 ரபுவே எனதசரீர்த்தல் பசுபதிபாசமும்முனைச்சூலத்தாற்று
 ச்கி அருள்மயமாகிய இடதுபதத்தால் உனதத்து சோதிமய வ
 லப் பதம் அமர்த்தியதால் நான் என்பதடங்கி ஆனந்தாதீதமுந்
 த அடியேனை நூற்றென்றில்லுன்றாய்ப்பிரித்தப பிராஜகனி
 ன் துஷ்டம்மதண்டனைசெப்பும்படி விதித்தீர். ஸ ஜேவன்
 க்ருள்ளும் அமர்த்து பஞ்சகிருத்தியநடனம்புரித்து பக்தர்களி
 ன் அன்பளவா ப்விளங்கிச் சித்திமுத்தியளிக்கும் உமது பாதத்
 துறும் அமுதசுரைகளிற் பிரிந்து பிராஜகனின் வினைக்கீடா
 யிருண்டமர்த்து அவர்களது வினைக்கீடாய்ப்பிரித்தலுப்பித்த
 த் கனித்த பிராபத்தவார்த்தியத்தில் உருக்காட்டி கல்பகோடிகால

ம்வரையில்செய்யவேண்டியதண்டனைகளை நெடுநாளாய்க்கா
ணும்படி ஒவ்வொருநிமிஷத்தில்தெந்து எரிந்தகற்பூரப்புகை
யின்நிறையனவாகும் பிரார்த்தனாவாய் வந்ததம் மறுஜனன
த்திற்கு னுப்பியும் பசுமுகவியே மாய்கவால்வருத்திக்கொண்
டே ஆத்மமோடி கருங்கு உமமாலவிதிதமமாணகாலங்களை அ
ங்கங்கமாந்துகோச்சுரா ஆடிதேன் உமதாக்கைருயேகதியாகவு
டையேன் என்று பலமுறைபாரிந்து தமதுகாலனாலறித்த
மும்முனைச் சூலத்தைபுகை முப்பிரிப்பாரந்தையும் பெற்று சு
வாமி சிருஷ்டித்ததென்பதும் பிரமனிஷ்ணுக்காரின் உலகன்
மார்க்கண்டேயரிடம் அமர்ந்து சொல்லுருது ஒன்றிலொன்
ருய் என்னுள்ளுங்க அன்பர்களை வினையகற்றும் தண்டமு
ம் அருளை விட்ட காலபந்தப்படுத்தும் பாசமும் மூன்றொன்
ரும் சூலமும் தாங்கித்தெழுதகிபருளும் சத்தியையும் சத்தி
யம்சமாகிய இடக்காலையும் காட்டுமகூரீரகதுடன் விளங்கி நா
ன்என்பதுலுங்கும்படி என்னதமருதிருவடியாற்றிண்டிய
முமுதமயவீரதாண்டாவத்தை அன்பர்களையாரும் ஜனனம
தாரகினைப்புகழப்பற்று தரிசித்தானம் தமுற்றர்கள் அக்
கோலத்தை யடிபேனும் நேத்திரேந்திரவமுற்றம்படி தரிசித்த
ற்கு அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததம்மராஜ
னையீசன் ஹே ஏமா நம்முன்னின்று தரிசிப்பாயென்று பக்த
சிரேஷ்டமார்க்கண்டேயர் அஞ்சலியுலத்தராய் அருகில்நிற்க
ச்சிவகிங்கரர்கள் பாசத்தால் மேல்பாலீர்க்கும் காலசிரீரத்தில்
தென்முகமாய் வாலம்பினைபென்னும் சிறுத்திதம்மிடத்த

மரபுத்தார். நம்மகிவவங்கென்றெலிதமுபஞ்சுபுதீமுதலிய அடங்குமபடி பிரணவாகாரமாகிய சங்களு சல்லரிமுதலிய நாதங்களும அதண்டாகாரப்பிரகாரமும் விவங்கிறது.

த மராஜன் கண்டினந்தபரவசமாய் அனேககாலம் அஞ்சலித்தபடி சித்தாபாரிகலைமேபோலசின்று பின்புஸ்மாணை பெற்றுக் கண்ணீர்சொரிய பிரதட்சணமஸ்காரம்செய்து திருமுன் சின்று நிகதியானந்தரூபா தமோகுணாகுதிய அடியேனிடங் கிருணாகோணடேழுக்கிருபாகவரூபத்தை அடியேன் எப்பொழுதும் தரிசிக்குமபடி அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்' என்னைச்சங்கரித்த இததலை மிருதயஞ்செயகேஷத்திரமென்றும் மார்க்கண்டேயபுரம்என்றும் விளக்கவேண்டும பீரஞ்ஞாதார குஹியஸ்தானமாகிய பந்தாதேவதாசலநப கற்பக்கிடக மத்தயில் கீழ்முகராய் விவாகும மூல்குண்டலியென்னும் அபிராமசுந்தரி அமுதட்டத்தினிடத்தருள்மயமாய்விளங்க பிரமரந்திரமத்தியவச அமுதலிங்கத்தினின்றும நந்திவாசபுருவரையில் சக்திய வேளையில் சர்வலோகங்களிலும் பிரகாசிக்கும்படிபுரியும் அமுதவிரதாண்டலத்தை விஷ்ணுமுதலியோருடன் தினம் அடியேனும் தரிசனைபெறும்படி யனுக்கிரகிக்கவேண்டும். பிரமரந்திரமாகிற இத்தலத்தில் அமுதாய்விளங்கும் தம்மை மரணகாலத்தில் மறவாதார்க்கு மறையாதொளிரும் தமது ஆக்ஷையின்பிரகாரம் மார்க்கண்டேயரைபொந்த அன்பர்களிடம் எனது லைவசுவதாதிபத்தியத்தைச்செலுத்து

ஏறதேயில்லை, தமதுடத்தில்முன்பு பத்தியுள்ள தேகாபிமா
 சுகாண்டஸ்தானளியாசிகளை மரணாலத்திற்பற்றி புண்ணி
 ரத்தீடாப் திரிலோகங்களில் ஜனனிக்குப்படி யளிக்கவும் தம்
 விடததன்பும சாஜேர்புதலிபலுமின்றி மாயாசகித மனோப
 மாயுள்ள பாபிகளை மிரத்தண்டித்து ஜனனநரகங் ட்டுஅ
 னுப்பவும் அபமிருத்புவைத்தீய்க்கும் வலிபெற்ற சிவபத்தர்க
 ளின் மனமையை யறிவொணு மூடனாகியயான் ஜீவன்களைட்
 பற்றப்புகின முதலில் அபமிருத்புவைவிடுத்து அது அவர்
 னைப்பற்றின் பின்பு யானனுந் பற்றவும் அவ்வபமிருத்து
 நசிக்கின் அச்சீவனோடு வியாபிக்குத் எனது சுவரூபகலை தம்
 மையடையவும் அதுகூட எதரலேவண்டும். தம்மாலுதைக
 ப்பட்டு அடியேனுடைய சிவச அமுந்தியது - த்திற்பெருகு
 தீர்த்தம் சபாஸ்தீர்த்தம்என்றும் உடலமுந்தியஇடத்திற்பெரு
 கும்தீர்த்தம் கரா தீர்த்தம்என்றும் விளங்கி அததீர்த்தங்களில்
 ஸ்நாநம்பண்ணுவோரட்குச் சர்வாபிஷ்ட்டமுந் தந்தருள
 ல்வேண்டும். பாணிநட்சத்திரதினம் காயதீர்த்தத்தில் இடை
 யளவாய்த்தென்முகமாய்கின்று ஏமர்திபதினன்குமந்திரங்
 னைஸ்மரித்துத் தோய்பவர்களை நான் ஹிம்ஸிக்கிறதேயில்லை. ஜ
 ப்பசிமாதம்பாணியில் அவ்வாறதில் ஸ்நாநம்செய்து தமக்குள
 ள்ளன்னம்சிவேதிப்பவர்வம்சத்தை ஏழுதலைமுறைவரையில்
 ஹிம்ஸிக்கவில்லை. மார்கழிமாதம் என்னை புதைத்தமஹாவி
 தீபாதஅருணோசயத்தில் காய கபால தீர்த்தஸ்நாநம்பண்ணு
 வோரை ஒருகூப்பர்த்தம் இம்சிக்கவில்லை, மஹாவியதியச

த அருணோதயத்தில் அப்பிராமஎன்னும் றிக்கும் மிருத்யுஞ்
ஜப மந்திரமும்ஜபித்துத சோர்ந்தது தர்ப்பணமசெய்பவர்களை
என்னுலகிற்குக் கொண்டுபோகிறதேதரில்லை. கபாலதீர்த்தத்
தில் அன்று அருணோதயஸ்நானம்செய்து யாராதிபதிபிரான்கா
தருப்பணம்செய்து மிருத்யுஞ்செயமஹாமகிரம்ஜபித்து
க்கு நீலோற்பலமாலைசூட்டி விலாத்தால்அர்ச்சித்து உருந்த
ன்னம்என்னன்னர் திவேதித்துத் தமதுபாருத்தும என்ன
யும்வகமாகத்தயானித்து என்சரிசையுன்னி தமதுபூரணகிரு
பாசுவருபதரிசனம்செய்பவாக்கின் சூலத்தையும் உபதுசா
கதியாகத தொடுகுறி தேரில்லை.

தசுகுருகுருபுராஜ சுவபாஷே உவாசுஷீஸீ

அவர்களுக்குத் தமதுபதந்தருளவேண்டிம். தமத
ன்பர்களோடு அடிபேனும் தமதுபதந்தொடுங்கிப்பேரான
ந்தமுறுவதுடன் வைவசுகாதிபத்தியம டேத்தும்வலிமை
யருளல்வேண்டிம். அடிபேன் மார்க்கண்டேடர்பேரிலும்
உமதுருவிலும் பாசத்தைவிசிய குற்றத்ததான்னித்து அவ்
வபராதவிவர்த்தியின்பொருட்டு அனுக்கரகம்செய்யவேண்டு
ம். என்றும் பலமுறைபணிந்தார். பணிந்தஏமனை யீசன் அ
ருட்டினுற்று ஏமா எமதுசன்னிதியில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்
டையெய்துபூஜிப்பாய். நாம் உமாஸ்கந்தசுகிதமாய் விடையே
றி மகாவிபதிபாதஅருணோதயத்தில் கபாலதீர்த்தத்தருகில்

விளங்குவோம். ஆச்சித்தத்திற் படித்து, ரிசிப்பவர்கட்கு வீர
தாண்டவதரிசனமும் முத்தியும் தந்தருளுவோம். என்று திரு
வாய்மலந்தார். தேவர்கள் புஷ்பப்பவருஷர் செய்து அஷ்டாத
அபரத்தியங்களைக் கோலித்தார்கள். பிரமாமுதலியதேவர்க
ந்துசிவத்தைவணங்கி ஏழையுதைத்த சோலத்தை யெப்பொழு
தும் யாங்கள் தரிசிக்கும்படி உருவவேண்டும் பிரதோஷகால
த்தில் வீரதாண்டவதரிசனம்செப்பவர்கள் பாபம்நீங்கிப் புத்
திரபித்திரகளத்திரதனதான்யாதிருடன் துக்கபின்றிச் சர்
வரீபாகங்களும் அனுபவித்து மோக்ஷம் அடைவேண்டும் எ
ன்றவரங்களை நேட்டுப் பணிந்தார்கள். ஈசன் அருளுதுமெ
ன்றார். காலையுதைத்தகாலத்தில் உதித்த பத்திரகாளி சிவ
னெதிரில்நின்று மமஸ்கரித்து சுவாமி அடியாளுக்கு ஒரு உத்
தரவும் அளிக்கவில்லையென்று பிரார்த்தித்தனர். ஈசன் பு
ன்னகையுடன் எமதுசாயலாகி, பத்திரகாளி நீ உனது உருவி
ற்கேற்ற பரிவாரதேவதைதான்குழ எமதுவடபால் ஜலமயமா
யமர்ந்து எமனமத்தரிசிக்குவருபவர்களின்-ரோகங்கையும் பூ
தாப்பிரேதபைசாசங்களையும் வந்திசெய்குவாய் சன்னியா
மாதம் அபரபட்சரவயியில் அத்தீர்த்தத்தில்டடித்து எம்மைஸ்
மரித்தால்யாம் விடையிலாரோசணித்தங்கு தித்துவேண்டுமத
ருளுவோம் என்றருளினார். பத்திரகாளியீசனருளியபடிவடபா
கத்தமர்ந்தனர். சிவபிரான்சர்வதேவாதிய அன்பர்களையாவருங்
காணும்படி தென்குமாய் அவ்வவர்களின் பக்தியளவாய் ஹி
ருதடாந்தரபுருவெல்லையில் உருக்காட்டினின்றார். மார்க்கண்

கேடையின் பக்தியென்னுந் பாசத்தில் ஈசன் சட்டுண்டிருப்பதைப்பற்றி சர்வத்திராளுந் வியந்து மார்க்கண்டேயர்பெற்ற பேறுஅடியேங்கள் எக்ராலம்பெறுவேமோ என்று சிவத்தைச் சிந்தித்தார்களா, தருமராஜன் அபுதீசர் சன்னிதியில் எதிர்த்துக் கமாய்காலேசுவரரென்ற இலங்கமும் அகிலேசவரிடென்ற சூரம்பிகையையும் பிரதிவாதிசெய்து பக்தியுடன் புனிதது அநேகபிரதக்ஷணாபலகாரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்சராய்சின்று காலகாலா பிரலடாக்ஷினிருபா சூலபாசஹஸ்தா பக்தமாதா போற்றிபேற்றியென்று துதித்தார். ஈசன் இலங்கமதுதித்து ஹேகாலா எம்பேரி லுர்பாசம் விசிய அபராத்தகதைக் க்ஷமித்தோம் வேண்டுவதருளுவோம் எனறு தருவாய்மலகார். காலன்டணிந்து தமது பூசை பின்பொருட்டு அமைத்த வடபாலுள்ள காலதீர்த்தத்திற் படிந்து மஹாமுகதிரையுடன் காலேசுவரரென்று துதித்தவர்கள் பாபம் நீக்கித் தனதான்யா திகிலைப்பெறவேண்டும். அயனா ஜென்மநக்ஷத்தியா அமாவாசைபௌர்ணமி மாகவநடப் பிரவேசம் கரஹணங்கம் முகலிய புண்ணியகாலங்களிற் படிந்தது தம்மையெதிரிசுப்பவர்கள் சர்வாபிஷ்டங்களையும் அடைவவேண்டும். என்று பிரார்த்தித்த ஈசன் அவ்வாறருளி மறைந்தனர் தருமராஜன் ஆகலேசுவரியை யும் காலேசுவரரையும் அநேகபிரதக்ஷணஞ்செய்து அபுதீசர் சன்னிதியில் உத்தரோக்சமாய்ப்பணிந்து வில்வவனத்தப்பரம் ஹிஷ்டேயிவைவசுதம் அடைந்து சதாகாலமுஞ்சிவத்தியா

னத்து -ன் வீரதாண்டவரோக்கமுற்ற மந்தாரர். என்றுகுது||
ராணிகர்கூறினார்.

18 தருராசன் சருக்கர் முற்றும்.

19 பிரமதி ராசன் சருக்கம்.

கைபிசாரண்டவாசிகள் சுதாதீர்த்தமகிமைபைச்சொல்ல
வேணுமென்று அன்போடு சூதரைவினவியதால் ஹேரிஷி-
கோ சுதாபுஷ்ககரணிதீர்த்ததைபபற்றிய ஒருபூர்வசரித்திர
ம் கேள்வியுண்டு அதாவது விநீரநேசத்திலுள்ளேரியனென்ற
அரசன் சீலவதியென்றபாண்டாளோடு கோமத்தீர்த்தக்கரை
யில் விசுவசித்துளங்கிடாநத்தை நியமமாகச்செய்து தமது
தம்பியாகிய பிரமதியென்பவரிடத்தில் இராச்சியத்தைஒப்பு
வித்து தான்தபோலோடபூண்டு தபத்திற்குச்சென்றார். பி
மதிராஜன் இராஜநயமாகஞ்செய்து அநேகதானங்களைநடத்
துகிறபோது பார்ப்பவரிடக்குறந் கபிலையைத்தானஞ்செய்
தார்; அவ்விருடிகள்சுஷ்யர்கள் அப்பசனை ஆச்சிரமத்தி
ற்குகொண்டபோகையில் பசு வெறித்து ஒடிப்போய்விட்டது
பார்க்கவர் இத்துண்டப்பசனைத்தந்தஅரசன் குஷ்டமடைய
க்கடவனென்றும் இக்கபிலை சத்கருமத்திற்குத்வாதாகவே

ண்டுமென்றும் சாடமிட்டு தன்னாச்சிரமஞ்சென்றார். அரசன்
 ரிஷியின் சாபத்தால் குஷ்டமடைந்து மிகவருநதி சனநுருரு
 வாகிற தீர்க்கஜீவியிடஞ்சென்று இன்னேயக்குள்ளென செய்ய
 லாமென்றுபணிந்துநீக்க தீர்க்கஜீவி சற்றுயோஜித்து இங்
 னேய் பிர்மசாபத்தால் ஏற் ட்டிருக்கிறது இதைவிவர்த்தி
 கும்படியான வில்வவனத்திற்சென்று மாசி மாதம்முதல் அ
 வ்வருஷமுடிவுவரையில் பிராதச்சாலத்தில் இசாநான் குதீர்த்
 தங்களிற்படிந்து பின்புஅமுதபுஷ்க்ரணியில்ஸ்நானஞ்செய்
 து அபிராமிசமேத அமுதலிங்கத்தை அன்போடுதெரிசித்தா
 ல் சாபமநீங்கி சசரீரர் அடையலார் என்றும் பிரம்மஹத்தி
 ருருஹத்தி சோஹத்தி சிசுஹத்தி ஸ்ரீஹத்தி பாதிருஹத்தி
 பிதிருஹத்தி முதலியவைகளும் அததீர்த்தஸ்நானததால்நீங்
 கும். அததீர்த்தவிசேஷத்தை ஆதிசேஷனாலும் கூறுதர்க்க
 ரிதாகும். ஞாயி ருதிங்கள்விசேஷாலம்என்றும் அங்குள்ள
 காலதீர்த்தம் சக்கரதீர்த்தம் ஜென்மாந்தரப் பங்ளைநீக்கும்.
 அசுபதிதீர்த்தம் குலபிதிர்க்கனைம் கரைபேற்றி சிவலோகங்
 கொடுத்த ஞானந்தரும். காளிதீர்த்தத்தில் புரட்டாசிஅமர
 பகூம்வெயியில் ஸ்நானஞ்செய்தால் குணம் மகோதர முத
 லியநோய்களநீங்கும். சாக்ரங்கில்க்ஷீரம்விசேஷம் அதிலு
 ம்அதிலுண்டான அமுதம்விசேஷம் அவ்வமுதையீசனாற்றா
 லுதித்த அமுதபுஷ்க்ரணியீசேஷமென்பதை உமக்குயான்வி
 ஶிவாய்க்கூறுவது அவசியமன்று சுகத்தபுஷ்பங்களில்ஜாதியுஞ்
 சிவார்ச்சனையில்விலவமும் மிச்ச்சிரேஷ்டம் இவ்விரண்டும் ந

சனால் அத்தலத்தில் கைவையிலிருந்து வரப்பெற்றிருக்கிறது அதனாற்றான் பிஞ்சிலாரணியமென்றும் வில்வாரண்யமென்றும் திருநாமம் ஒற்பட்டது. இன்னும் பலகாரணங்களால் அனேகநாமம் அத்தலத்திற்குள்ளது அத்தலம் காவேரியின் நீர்த் தீன்பால வானளாவிய வில்வவிருகூதங்கள் நிறைந்து மணங்க மழவிளங்குகிறது. அங்குசென்று சுகம்பெறுவீர் என்றுபுக ன்றார் அவ்வுணர்பேட்ட அரசன் குருவைப்பணிந்து கட்டளை பெற்று இராச்சியத்தை மந்திரிகளிடம் ஒப்புவித்து அனேக ட்டகங்களில் திரவியம் எடுத்துக்கொண்டு சுதபத்தினிசஹித மாய் அநேகபிராமணர்களுடன் காவேரிதீரம்வந்து கௌபதியா லிங்குமந்த பொன்னதியெயென்று அஞ்சலிசெய்து அதில் சங்கல்பித்துவிதிமுறைபயிழந்து அநேகதானங்களைச் செய்து கொண்டு மூன்றுதினம் அங்குவசித்து பின்பு வில்வாரண்யம டைந்து நகர்ப்புறத்தில் ஓட்டகமுதலியமிருகங்களை நிறுத்தி உத்தமப்பிராமணர்களுக்கு அங்குள்ளதீர்த்தங்களிற்படிந்து பூசுருத்திராக்ஷமணிந்து ஆலயத்துட்பிரவேசித்து சங்கல்பித் து கணேசரையும் க்ஷேத்திரபாலகரையுந்துதித்து அமுதபுஷ்பக் கரணியில் ஸ்நானஞ்செய்து விசேஷதானங்களடைந்த மும்மு றைவலம்வந்து அபிராமி அம்பாளோத்தெரிசித்து சிவசைவநிதி யடைந்து வில்வவிருகூதத்தைப்பணிந்து பரமேசுவரனை மந்த ரிசித்து சிவதெசரினார்த்தம் உட்செல்லற்காசனா தரப்பி ராக் தித்து சிவஸ்மரணையுடன் சிவமேற்கைகூப்பி மெல்லிய நாய யாய் துவாரபாலகாள் சிவரூபமாயுள்ளமகாவிஷ்ணு ட்டமுத

மூர்த்தி பிஞ்சிலம் தர்மராஜா சோரகணபதி அமுதகடே
 சுவார் வீரதாண்டலேசுவரரையுநதேரிசித்து சிவசன்னிதியில்
 நின்று அபிஷேகாலங்காரார்ச்சனைவேத்தியதூபதிப சாமா
 ன்களைச்சேகரித்து சக்தற்பித்து அதுகளைபெற்று ஸ்தபி
 புண்யாகஞ்செய்து பச்சிமததுவாரபூஜைசெய்து உட்செல
 பிரதோஷகாலத்தில் இருபதினாயிரம்பாரம் வாசனாலைமுடி
 அதற்கேற்க பஞ்சசூரண பஞ்சத்துவக் பஞ்சபல்லவ பால்த
 யிர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு பஞ்சசாயிர்தம் இளநீர்
 பஞ்சகௌவியங்களாலும் தெந்தங்களாலும் அபிஷேகித்த
 சுகஸ்திரதார சததார கெவைசிருங்க சங்கங்களானும் புஷ்
 போதக வில்லோதக மந்தரோதகங்களாலும் தாரையாகஅபி
 ஷேகித்து கெந்தகவசமும் வஸ்திராபரணங்களும் இண்டை
 முதலியசுகந்தமாலிகைகளுஞ் சூட்டி சித்திரான்னபக்ஷியவர்
 க்க கனிவர்க்க ரஸவர்க்க தாம்பூலமும் நிவேதித்து சுகஸ்திர
 நாமத்தால்அர்ச்சித்து துதித்து நமஸ்கரித்து நைவேத்தியங்க
 ளைவிநியோகித்து தான் அன்றுஉபவாசமாயிருந்து மதுநிவம்
 முதல் உஷக்காலத்தில் கால காய கபால காளி தீர்த்தங்களி
 ற்படிந்து பின்புஅமுதபுஷ்க்கரணியில்அன்போடுஸ்தானஞ்
 செய்து சத்திசிவத்தைவிதிப்படிபூஜித்துபணிந்து அனேகதா
 னங்களைச்செய்து மத்தியானத்தில்மாத்திரம்புசித்து வசித்து
 வருகையில் தனதுசரீரம் சுவர்னமயமானதைக்கண்டு மிகக்
 களித்து ஆலயத்தைவிசித்திரமாகஅமைத்து சித்தியபூசைக்
 காக சிலகிராமங்களும் சுவாமிஅம்பாளுக்கு அர்த்தஜாமத்தி

ல் புழுகாப்புசாத்தும்படி புழுகாப்புகோட்டமென்றுசிலகிராமங்களும் ஏற்படுத்தி தெத்தஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தின்வாழ்க்கில் ஒருபாணஞ்செல்லுந்தூரத்தில் சிவலிங்கஸ்தாபனஞ்செய்து விதிப்பிரகாரம்பூசித்து அநேகநவரெத்தாபரணங்களைச் சூட்டி தனதுநாமமாகிறபிரமதிசுவரரென்றர்ச்சித்து அமுதலிங்கத்திற்கு பதினெட்டுநாள் உத்சவம்சதையநகரத்திரத்தில் துவஜரோகணமும் தேவர்கட்கு அமுதளித்த மேஷசித்திராபௌணியில் மங்களநீர்த்தத்துவஜாவரோகணமும்அதனுள்ளுநாள்முன்மஹா துவஜரோகண ஆறந்திருநாள் காலசம்ஹாரமாகிய அத்தலமுக்கியஐதீகமும் மிகவிசேஷாலங்கரித்த மாயபடத்திசுத்திரைநகரத்திரஜீர்த்தமறுதினமுதல் மௌனோத்சவமுதலியதம உத்சவகாலத்தில் சிவப்பிரீதியாய் சீர்வஜனங்களுக்கும் ஷட்ரஸான்னபோஜனமும் சுவர்னவஸ்திரஆபரண தானங்கள்செய்யும்படியும் அநேககிராமங்கள்தெத்தஞ்செய்து நித்தியபூஜைக்கும் தன்னால்விசேஷமாயேற்படுத்தி தலப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமிசன்னிதியில்மெஸ்கரித்து தனதுராச்சியஞ்சென்று சிலகாலங்களிப்புடன்வாழ்ந்து சதா சிவத்தியானத்தால்சிவனடியடைந்தார் ஹேரிஷிகளே இந்தலத்தில் தநூர் மாதம்திருவாதிரைநகரத்திரத்தில் ஸ்ரீராமமாத் கால்தேன்வடிக்கட்டி அமுதலிங்கத்திற்குஅபிஷேகித்து உடனே கலக்காராவின்பால் அபிஷேகித்து தெரிசித்தால் அநேக அற்புதங்களைக்காணலாம் கார்த்திகைமாதம்முழுதும் பிரமதித்தில் அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சத்திசி

நாடு

ரெத்நாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

வசன்னிதியில் நெய்விளக்கிடுபவர்கள் சர்வசித்திகளுடன்
ஞானம்பெறுவார்கள், வில்வாரண்யஸ்தலத்திலுள்ளதைவ்
ரும்பினாலும்பெறுவார்கள். ஆனதால் அத்தலத்தில்வசித்து
பெற்று ஈனசிந்தைகொள்ளாது நந்தித்தையே அடையவேண்
ம். இந்த அத்தியாயத்தைசிவபக்தர்களிடம் வாசிப்பவர்க்
சர்வசித்திகளுக்கான தீகையும் ஞானமும்பெறுவார்கள் என
று ருதமுனிபுகன்றார்.

பிரமதிராஜன் சருக்கம்முற்றும்,

ரெத்நாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்,

வைமிசாரண்யவாசிகள் பசுபகலிமிருகங்களும் இத்தல
த்தில் மரணமடைந்தால் முத்திபெறுமென்று முன்சொல்லி
யதை யாங்கள் நன்றாய் உணருர்ப்படி உணர்த்தவேணுமென்
று வினவியதற்கு ஹேரிகளே மிகவும் ஆச்சரியத்தைத்தரும்ப
டியான வியாசராற்றெரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்கி
றேன் கேளுங்கள் விசாலாந்திரமென்றபட்டணத்தில் ரெத்நா
கரமென்றவையின் மிகமான ஆகாரத்தையும் சமதிருஷ்டி

யையும் கொண்டு இந்திரிடங்களை ஜபித்தவனும் வாழ்ந்தவருங்
காலத்தில் பூர்வஜன்மபுண்ணியவரபுதினால் விபத்திபுண்டாகி
நகத்தில் இச்சைவைத்தால் துக்கத்தை யெய்யுண்டுபண்ணும் சம்
யாராரத்தால் என்னசெளக்கியம் இருக்கிறது மாயாரதி
நில் என்னலாபம் ஆதிமத்தியாந்தரில்லாதிருக்கிற பிரமாதர்
தெளையத்தக்கெடுக்கிற ஐகமாபைய எவ்விதமாய்
ஜெடிககலாமென்று விசாரமடைந்து தன்னுடைய தனச்சீர்
அன்னதானபூசியவற்றுந் திலவுசெய்து வைராக்கிபரநாம
முடைந்து தலையதகிரையாய் அனேகதீர்த்தங்களிலுள்ளானஞ்செ
ய்து சிவஜாதனஞ்செய்துகொண்டு வில்வாரண்யம் அடைந
து சுதாரிந் தலசக்கணை மயிற் கூச்சடைந்து ஆனந்தபரவ
முற்று சிவசுவரமபோவென்று நிதித்து சுதாபுஷ்குணமில்
ஸரானஞ்செய்து பாகாபரணபூஷிதராயிருக்கிற தபிராமிசமேச
அமுதநிங்குநதை விதிமுறை பின்னுதெரிசித்து அனேகபிர
தக்ஷணமஸ்ராரஞ்செய்து அங்குமுன்றுரள்வசித்து இருக
கையில் அவரை அழைக்கும்படி தேவஉல்கதலிருந்து சிவ
தூதர்கள் விமானத்துடன் வர அதேசமயத்தில் வில்வவனத்
தில் ஒருவேடன் ஒருபுலியை அமபாலடிக்க அப்புலி பிராணவி
நிபேதாராதஞ்சமையத்தில் சிவதூதர்கள் பின்னும் ஒருவிமா
னஞ்சருவித்து திவ்யதேகம் அளித்து இருவரையும் சிவலோக
ஞ்சேர்த்தார்கள். அந்தக்ஷேத்திரத்தில் எந்தஜெந்துக்கள் இ
றந்தாலும் சிவலோகத்தைச்சேரும். ஜனனமரணத்திற்குப்ப
யத்து முத்தியடையுமென்றுவேரார் அந்தக்ஷேத்திரத்தில்

ராய்

செந்திரகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

ஸ்திரமாயிருந்து மரணவஸ்தையன்னியில் முத்திபெறுவார்கள். உதிதிகளுக்கும் தபசிகளுக்கும் அத்தலத்தில் ஒரு உவனம் அன்னங்கொடுத்தார் கொடுத்த ஒரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம் வருஷமாக சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். கிருஷ்ண ஆங்கா சதுர்த்தசியின்காலையில் அமுதபுஷ்க்கரணியிற்படிந்து சிவனடியானமாயிருந்து அபரான்னாலத்திலுந்தோய்ந்து தென்முகமாய்வின்று இலம் அக்ஷதையுடன் ஏமாதிபதினான்குமந்திரர்களால் தர்ப்பணஞ்செய்து திலான்னத்தால் மெனை உத்தேசித்து பெலிபோட்டால் சர்வபாபங்களும் நீங்கி சிவலோகத்தை யடைவார்கள். சுதாபுஷ்கரணியின் பக்கமிருக்கிற வில்வவிருக்ஷத்தின்கீழ் பாத்திரதானஞ்செய்தால் தேவலோகத்தை அடைவார்கள். ஹேரிஷிளே ஆதியில் கலாநாதரென்ற ஒருபக்தர் முத்தியடைந்த சரித்திரத்தை ஜனகாவிடாசருக்குச் சொன்னதாய் வியாசர் எனக்குரைத்தவண்ணம் கூறுவேன் கேளுங்கள். சோழதேசத்தில் ஸ்ரீவிருத்தியென்ற அனனகாதல கலாநாதரென்ற ஒரு பிராயணன் உருத்திராக்ஷத்தினால் சிவலோகம்போல் அமைத்துச் சிவசிலும் உருத்திராக்ஷத்தால் சுவசருண்டலங்களும் மலைகளும் தேசமுமுதும்விபுதியும் அணிந்து மிகபக்தியுடன்தினம் திரிகாலெனஞ்செய்து அகிலசந்தனக்கட்டைகளால் அமுதீசர் சன்னிதியில் தூபமிட்டுவந்தார். அக்காலத்தில் ஈசுவரபரிஷார் தத்தமாய் நாளுக்குநாள் வறுமையடையும்படி நேரிட்டது. அக்காலத்தும் புனையிட்டுச் சந்திரியத்தில் லமுவாது நிலம்முதலிடவற்றைவிற்ப்று தூப

மிட்டுவரும்போது தன்னுடையகுழந்தைகளும் பத்தினியும் இரண்டுநாள் உபவாசத்துடன் வருந்தி கலாநாதரிடம் அவர் பத்தினி தன் திருமாங்கிலியத்தைக்கொடுத்து அடிசிலுக்கான நீர் மான்வாங்குவரும்படி கொடுக்க அழைக்கைபற்றி கடைவீட்டுக்கிச் செல்லுங்கலாநாதர் முன்பாக சாம்பிராணிவர்த்தகர் போல் ஈசுவரன் பொதிமாட்டுடன் வர அவ்வர்த்தகரைக்கண்டு மிகக்களித்து அமுதுபடிசாமான் வாங்குவதற்குமுன் இவ்வர்த்தகர்வந்தது எம்மையாளுஞ் சிவகிருபையேயென்று மாங்கிலியத்தை வர்த்தகர்கையில் கொடுத்து சாம்பிராணியைவாங்கி வீரநாண்டவர்சன்னிதியில் தூபப்பணிசெய்து கொண்டிருந்தார். அவர்கிரஹத்தில் பத்தினியும் குழந்தைகளும் கலாநாதரின் வரவை விரும்பிப்பிப்பசியால்வருத்துவதை மாற்றும்பொருட்டு ஈசன் குடேரனையழைத்து நமதிடம்மிகபத்தியுள்ள கலையன்கிரஹத்தை நின்னகருக்குச்சமமாகச் செய்குவாயென்று ஆக்ஞாபித்து பசிக்களையால் நித்திரையடைந்த கலாநாதரது பத்தினியின் சொற்பனத்தில்தோன்றி உனது திருமங்கலியத்தைத் தரித்துக்கொள்ளென்று கையில் கொடுத்து உனக்குச்சர்வஐசுவரியமும் அளித்திருக்கிறோம் என்று மறைந்தருளிநீர். உடனே சொற்பனக்கண்ட அந்த அம்மை விழித்து எழுந்து கையில் திருமங்கலியம் இருப்பதையும் வீடும் வீட்டிலும் நவரோத்னமயமாய்விளங்குவதையும் அடிசிலுக்கானபதார்த்தங்கள் இருப்பதையும் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து திருவருளையிந்து திருவமுதுபாகும்பண்ணி மிக

சீசந்துஷ்டியாய் கலாநாதரின்வரவை யெதிர்பார்த்திருந்தார் பரமசிவன் கலாநாதரே உன்விட்டில்சென்று அமுதுண்டு பசியொழிப்பாய் என்று கலையநாயனார் அறியும்படி அசரீரியா யுரைத்தனர் அதைக்கேட்டகலையர் சிவாக்களுமையறுத்தற் அஞ்சி சன்னிதியில்பணிந்து தன்மனையிச்சென்று அங்கு றைந்துள்ள நிதிக்குவைகளைக்கண்டு இவைகள் உண்டானவி தம் என்னென்று கேட்க மனைவி தான்கண்டசொற்பனத் தையும் விழித்தவுடன் நிதிகள் றைந்துள்ளதையுங் கூற அ தைக்கேட்ட நாயனார் சிறியேனை யாட்கொள்ளும்படி திருவ ருள் இவ்வகையாயிற்றேவென்று கடவுளையணங்கி அடியார் களோடும் அமுதுசெய்து சிவசன்னிதியில் மிகமகிழ்வுடன் சிலநாள்தூபமிட்டுவருகையில் சீதளாபுரம் என்கிற திருப்பனை ர்தாளில் பக்தியில்சிறந்த ஓர் உத்தமமாதா கித்தழும் அரீனப் பூஜித்துவருகையில் ஒருநாள் புஷ்பமாலையைச்சாத்தப்பகு ம் வேளையில் தன்னிடையுடை நழுகிற்று. அதைத் தன்முழங் கையால் அணைத்துக்கொண்டபடி சாத்தமுயன்றும் கூடா மையால் மிகவருந்தும் அம்மாதின் பக்திக்கிரங்கிக் கசன் குனி ந்து மாலேசாத்தப்பெற்றுக் கலையரின் பக்திவினையையும் அவ் வுத்தமியின் அன்புப்பெருக்கையும் மற்றுள்ள அடியார்கள் யாரும் அறியும் வண்ணம் நிமிராதா இருந்தனர். அத்தேச த்தாசன் சுவாமி குனிந்திருப்பதைத் தெரிந்து அனேகமான களால் கயிறுமாட்டி இழுத்து நிமிர்க்கமுயன்றும் அவ்வின ங்கம் நிமிராமையால் மிகக் கவலையுற்று இருந்தனன். கலையர்

அக்காரியங்களைத்தெரிந்து அவ்வுரையடைந்து இவ்விங்கத்தில் புஷ்பப்பத்திண்டுளையமைத்து அதிலும்தன்ரமுத்திலும் கயிற்றுமாட்டி இழுக்கும்போது கிருபையுடன் சிவபிரான் நிமிர்ந்து நார், பின்பு கலையர் சிவலிங்கத்தைப்பணிந்து வில்வவனம் அடைந்து சிலகாலம் னாப்பப்பணிசெய்துவருகையில் அங்கு திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் சிவதரிசு ஞாந்தம் எழுந்தருள அவர்கட்கு மிகவிருப்பு - ன் அமுதுசெய்தித்து அவர்கள் அருளைப்பெற்று அன்புமீன்மேலுமவெருக பத்னியுடன் அலைக்காலம் வசித்து சிவபதம் அடைந்தார்.

சோழராஜன் அமுதீசர்சன்னிதியில் எப்போதும் தூபம்இடுப்படி சூங்கிலி காரைமென்று சிலசொமங்கள் தானஞ் செய்தனர். ஹேரிஷிகளே சிவசிந்தையுள்ளவர்களால்செய்த பணிவிடைகள் எங்க லக்னும் மாறமல். அடைமாரற்றமுயல் வேர்களைக் சூறைத்து நடத்தமுயல்வோரை நிறைத்து வளரும். என்றுசூதுபுராணிகூறி அத்தலத்தடைந்த காரிநாதர்என்ற பக்தரின்சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். சோழநாட்டில் கெடபுரின்னும்உலரில் வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் ஒவ்வொருதேசபாஷைகளும் முழுதும்கூணர்ந்த காரிநாதர்என்ற பிராமணன் கமனமார்க் கத்தால் அனேககேசங்களிற்சென்று அவ்வவ்வரசர்களும்மகிழும்படி கவிதைகள் ஓசால்வி விசேஷதிரவிடங்களைச்சும்புரதித்து சூதாக்கேசர்க்கு

1122 சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகர்வர்த்தி சருக்கம்.

அபிஷேகாதினும் ஆலயத்திருப்பணிகளும் அத்தலத்தி
ல் வீசேஷ அன்னதானமுஞ்செய்து அமுதபுஷ்க்ரணியில் தி
ரிகாலமும் தோய்ந்து நிருவிகற்பமடைந்து தேகச்சாயலற்று
நெடுநாளிருந்து முக்தியைப்பெற்றார். என்றுசூதபுராணிக
கூறினார்.

20. இரத்னாகரன் கலையர் காரி சருக்கமுற்றும்.

21. சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகர்வர்த்தி சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே அந்தசேஷத்திரத்தில் தேவர்கள் அசுரர்
கள் பூசுமர்கள் அரசர்கள் நரர்களாலும் அலேகலிங்கங்கள்
ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவைகளின் தரிசனபலன்க
ளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் அமுதலிங்கத்தின் எதிரில
காலனால்பூஜிக்கப்பட்ட காலேசுவரர் என்கிற அவ்வினிகதரி
சனத்தால் நரகவாதைநீங்கும். அதன்வடபால் உள்ள கால
தீர்த்தஸ்நானத்தால் அபயிருத்யுவிர்கேதுவாகிற ரோகங்கள்
நீங்கும். காலேசுவரின் ஈசானத்தில் வீரஹத்திவிமோசனத்
தின்னொருட்டு தருமங்களை நடத்திக்காட்டும்படியவதரித்த
ஸ்ரீராமரால் பூஜிக்கப்பட்ட ராமநந்திசுவரரென்னும் அவ்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சருக்கம். ௧௧௨௩

விவிங்கதரிசனத்தால் கோடிபாதகங்கள் நீங்கும். அதன்மேற் புறத்துள்ளலக்ஷ்மிதீர்த்தஸ்வானத்தால்சதருக்ஷயமவைவர்கள் சித்திரைமாதம் ஸ்ரீராமவெய்யில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமனஞ்செய்து ஸ்ரீகுத்தம்ஜபித்து பர்வதவர்த்தனிசமேதராமநாதரைத்தரிசித்தால் தரித்திடும்நீங்கும். தைமாதம் வெள்ளக்கிழமை மத்தியானத்தில் அறுகுடன்கோமயந்தரித்துக்கொண்டுஸ்வானஞ்செய்தால் மஹாசௌக்கியத்தை அடைவார்கள். அப்புண்யகாலத்தில் வஸ்திரம் மடிசுஞ்சி வெண்டி இவைகளை அத்தீர்த்தசுரையில் தானம் செய்தால் தீர்க்க சுமாங்கல்யம் அடைவார்கள். ஸ்ரீராமவெய்யில் பால் நெய் சர்க்கரையுடன் ராமநாதருக்கு அபிஷேகித்துப் பூஜித்து ஸ்ரீராமவெய்யிவிரதத்தை யனுஷ்டித்தால் சர்வகாமரூபலன்களையும் பெறுவார்கள். சுதாவிங்கத்தின் வாயுதிக்கில் பிரமதீசுவரர்என்னும் இலிங்கத்தின் வடபால் உள்ளரோகிணிவாரணி என்கிறதீர்த்தத்தில் அற்பசிமாதம் அகபதியன்றுபடிந்து ஆவ்வினிகைத்தைப்பூஜித்து சன்னிதியில் இரண்டிற்குறையாதநெய்விளக்கேற்றினால் அநேகவித ரௌபாக்கியங்களையனுபவித்து சாலோகத்தை யடைவர்கள் அத்தீர்த்தக்கரையில் அன்னதானஞ்செய்தால் விசேஷபலனைத்தரும். சுதாவிங்கத்தின் அக்கினிதிக்கில் ஒருகுமோசதூரத்தில் ஸப்தமங்களேசுவர் என்று ஒருஇலிங்கமிருக்கிறது அதைப்பற்றி யான் தெரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள் ஆதியில் இமயகிரியில் பூர்வதீயேரகி

௩௨௪ சப்தகண்ணிகள் இச்சச்சரவர்த்தி சருக்கம்.

இரந்த ஸப்தகண்ணிகைகள் பூவுலகத்தில் மனுஷியஜன்மமெடுக்கும்படி சாபமும் வில்வாரண்யத்தில் அமுதலிங்கத்தைப்பூஜித்துப் பூர்வரூபம் அடையும்படி சாபவிமோசனமும் பார்வத்யினால் அளிக்கப்பெற்று பூவுலகமடைந்து மனுஷியஜன்மத்துடன் சிலநாள்வசித்துவருகையில் சாபவிமோசனகாலம் வரப்பெற்று வில்வவனத்தில் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்துப் பூர்வரூபம் அடைந்து அனேகவிதமாய்துதித்துத் தபம்செய்யும்போது ஈசபரன் பிரதீபியகூலமாக ஸப்தகண்ணிகைகளை நோக்கி எம்மைப்பூஜித்தமையால் மனுஷ்யஜன்மங்கள் நீங்கிப் பூர்வசந்தரவடிவம் பெற்றீர்கள். இன்னும் உங்கட்கு வேண்டியவைகளை அருளுவோம் கேளுங்கள் என்றார். கண்ணிகைகள் எழுவரும் ஆனந்தபரவசமுற்று அஞ்சலியஸ்தாயிப் பிரகக்ஷிணமேஸ்வரரஞ்சயத்து சுவாமியங்களால் ஸ்தாபித்துப் பூஜிக்கும் ஸப்தமங்கல இலிககத்தில் சதா சானித்தியமாயிருந்து எவ்வளவு செய்யும் பூஜைபையேற்றருளி இவ்வுலகிலுள்ள மனுஷியர்களுக்கும் இஷ்டசித்திகளை அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். உமாசமேதன் நீங்கள் வேண்டியயாவும் தந்தோம் என்று அத்தரத்தியானமாயினார். ஏழு கண்ணிகளும் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து ஒருதீர்த்தம் உண்டிபண்ணி அவ்விஷங்கசன்னிதியில் நின்று ஈசனைநோக்கி புரட்டாசிமாதம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் அருளுகையகாலத்தில் எங்களால் அனாதை இக்கண்ணியாதீர்த்தத்தில் ஸ்காநம்செய்து உபாதுசன்னிதியில் மல்குந்தானஞ்செய்குவேர்கள்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகரவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௫

தீர்க்கசபம்' நகல்லியம் அடையவேண்டும் மூன்றுபகுவம்
ஸ்ரீராமன்செய்து உம்மைதெரிசித்து உமதுசன்னிதியில் மஞ்
ள் குங்குமம் சுகந்தம் வஸ்திரம் இவைகளை உத்தரர்களுக்கு
தானம்செய்பவர்கள் மிருகவந்தியை காகவந்தியை கதலிவா
தியை ஜன்மவந்தியைகளும் நீங்கி சுபத்திபர்களை அடையவே
ண்டும். என்று அஞ்சலித்துப்பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே
இவ்விங்கத்தினின்று அருளுவோமென்ற தொலியிளங்கிற்று
ஸப்தகன்னிகைகளும் பலமுறைபணிந்து அபிர்மாமந்திரினை
த்துதித்துத் தங்கள் உலகஞ் சென்றார்கள். அவர்கள் ஈசனை
கேட்டுக்கொண்டபடி ஸ்ரீராமன் தரிசனம்தானங்களைச் செய்
யின் அவ்வாறுபெறுபவர்கள். அமுதவிங்கத்தின் கிருதிமூலே
யில் சாம்புவரால் உண்குபண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமன் செய்
து அவரால் பூஜித்த விங்கத்தைத் தரிசித்தால் திடசரீரம் பெ
றுவார்கள் அமுதவிங்கத்தின் தெற்கில் அரைக்குமோசத்தில்
மிருகண்டேசவரனாயும் மரசதாம்பரனாயும் தரிசித்தால் ஸ்ரீ
ராமன் பூஜித்திரனைப் பெறுவார்கள் மார்க்கண்டேயர் முன்
ஏழுநன்மத்திலும் அமுதேசரைச் சிந்தித்து ஆம்ம ர்த் தமாய்ப்
பூஜித்த அங்குள்ள மார்க்கண்டேயலிங்கத்தைத் தரிசனஞ் செய்
யதால் ஆயுள்விருத்தி யடைவார்கள். அதன்தெற்கிலுள்ள
தீர்த்தத்தில் பெளர்ணமியில் ஸ்ரீராமன்செய்து பிதிரிய
க்ஞதர்ப்பணஞ் செய்தால் பிதிர்க்கள் மிக்கதிருப்பதியடைவா
ர்கள் பங்குனிமாதம் சதையநஷத்திரத்தில் மாகதார்ப்பாச
சமேத மிருகண்டேசர்க்கு தைலம் பஞ்சாமிருதம் பஞ்சகன்

௩௨௬ சப்ததன்னிகள் சிபிச்சக்கரவர்த்தி சருக்கம்.

வியம் சர்க்கரை கனிவர்க்கங்களாலும் அபிஷேகத்துப் பூஜித் தால் அபயிருத்யுவன்னியில் தற்காயுசை அடைவர்கள் அ முதலிங்கத்தின் தெற்கில் ஒன்றரைக்கடிகை தூரத்தில் உள்ள சோளேசுவரர் என்ற அல்லிவிக்கதரிசனத்தால் சர்வபாபமுந் தீங்கும். அதைப்பற்றிய ஒருசரித்திரம் உண்டு அதைக்கூறு வேன் கேளுங்கள்.

சிபிச்சக்கர வர்த்தி என்னும் ஓர் அரசன், பூர்வ ஜன் மங்களில் விளைந்த ஆகாமியத்தால் தொடரும் பிராரத்துவ சேஷ சஞ்சிதம் தீயும்படிக்கும் அச்சென்மத்தில் ஆகாமிய ம் உதிக்காமலும் சிவத்தியானத்துடன் அரச காரியத் தை நடத்தி வரும்போது ஒரு நாள் வேட்டையாடும்படி காட்டிற் சென்றார். அங்கு அம்பிகையைப் புறாவடிவெ டித்து வரும்படி நசன் ஆக்கிஞ்ஞாபித்துத் தாம் பருந்துவடி வாய்ப் புறவைத்தாரத்த அது அரசன்மடியில் மிக்ககளை த்து அமர்ந்தது அரசன் அப்புறவை தற் காக்கும்படி தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமையத்தில் பருந்து ஹே அரச னே என்தல் தூரத்தப்பட்ட இப்புறவை என்னிடமா ப் விடாது நீர் பற்றி இருப்பது நீதெ யன்று எனது புற வை என்னிடம் சேர்த்து அமர் வீராகில் யான் மிக மகிழ் வேன் என்றது. அதற்கு அரசன் நான் அபயம் அடைந் த புறவை விட மாட்டேன் என்றாற்றியதைக் கேட்ட பருந்து ஓ அரசனே இப்புற நான் வசீக்கும் கூட்டின்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௭

முன்னுள்ளது இப்புறவின் அங்கம் என் சரீரத்துறையு
ம், இதன் உருசியை நானே அறிதுவேன, ஒரு போதும் என்
னை விட்டுப் போய்விடாது என்று நெடுநாளாய்ப் பார்த்
துருக்கிறேன். இப்புற எவ்விடங்களிலும் பறந்து வசிப்
பதுண்டு இது வசிக்கும் காடுகளில்யானும் உலவுவதுண்டு
என்னுருவைக்கண்டால் மறைந்து விடும் காட்டின் எல்
லையின் மேலுள்ள வெளியில் முற்றும் உபராது காட்டில் உ
லவி தலைநீட்டிக் குனிந்து எச்சமிட்டு உள் துழையின்
யானும் அதைக்கண்டு மறைகு வேன் எந்தக்காட்டிலாவ
து அங்குள்ள, இரைகளையுண்டு விரல் நான்கும் கூடும் ப
டி காலேமடித்து தலை கீழுறது பின்புறத்தில் மேலுற நின்
று தூங்குஞ் சமைதத்தில் பற்றி புறவால் வளர்ந்த
என் அங்கத்துள். அடக்கிக் கொண்டு அக்காட்டில் இப்பு
றவின் தொனியுடன் எனது தொனியையுங் காட்டி நி
றை மகிழ்வுடன் மிக உயர் வாயும் யாராலும் அறியப்பட
டாததாயும் உள்ள எனது கூட்டில் அடங்குவதாய் உறு
திகொண்டிருக்கும் நான் வசிக்கப்பெற்ற உம்முடையதான
இக்காட்டில் இன்று மடிந்துவிடாதுகார்க்கும் திறம் உம
க்கு உண்டென்று நீர் மகிழ்வுடன் காணும்படி கரணமிட்
டுயர்ந்து எனது ஆகாயவட்டத்தில் வியாபிக்க நான் அனுதி
ப்பற்றம் தருவாய் நீர் அடைப்பற்றியிருப்பதால் நான் உம்
மையல்லாது பிடிக்கும் அநீதியேன் அன்று நான் எங்கும்
உசித்தாலும் சினைப்புறவன்றி வேறு பகலிழாம் சத்தை

௩௨௮ சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சருக்கம்.

அருந்து கிறதேயில்லை. இப்புற இந்த வில்வவனத்தில் என
திடம்முன் பக்ரமாய சயீபத்தில் அனேகமுட்டைகளை யின்
அவ்வண்டங்களைச் சிறகாலனைத்துக்கீழ்நோக்கும்படி நெடு
நாளாய் அடைவார்த்திருக்கிறது. இதன் குஞ்சுகள் அநே
கம் உண்டு அவைகட்கெனனையெதிரி யென்று தெரிவிக்காத
தால் இப்புறவைப் போலவே யானும் உலவுவேன்யான்
அவைகளின் பத்தியில் உலகப்புகும்சமயத்திலும் அகலுஞ்ச
மயத்திலும் என்னுடன் சமையலும் சமமாயுலவும் அ
ப்போதெல்லாம், சூற்கொள்ளட்டும் என் றே, பார்த்திருந்
தேன். குஞ்சுகளில் ஒன்றிற்கேனும் என்னுருவச் சத்து
ருவென்று காட்டித் தெரிந்த அக்குஞ்சு என்னுடையது
தான் என்பதும் அப்படித் தெரிவிக்கின் எனது கம்பிரத்
துவபுடன் இப்புறவின் குலையும் இதன் சிறகு சிதறு
பிரகாசத்தையும் காட்டுவேனே பொழிய உருக்காட்டேன்
என்பதும் தெரிந்தே தன் குஞ்சு கட்கெல்லாம் வைரி என்
று காட்டாத இப்புற என்னைச் சத்துரு வென்று உமக்க
றிவித்து நீர் முக்குறியிட்டெய்யும் அம்மிற் படும்படி செய்த
ற்கன்றோ என்பால் நெருங்கி ஒடிவந்து மடியில் அமர்ந்
து, உம்மை விட்ட கலாதிருக்கிறது. எனது பக்கத்தில், கீ
ழ் மேலாய்ப் பறந்தும் என்னுடன் வட்ட மிமீம்போதெல்
லாம், பற்றிப்புகுக்காது, பார்த்திருந்த என்முன் கரண
மிட்டு நெருங்கி சூற்கொண்டதை யறியும் படி நின்றதால்
சருவமர்ந்ததாய்க்காண்டு மிகுதவலாய்த்தானீனேன் நீர் சீவ

சக்திக்குஞ்செய்து சிலஞானப்பெறலாமென்று அபய மிட்டு
 க்கார்க்கிறீர். சீவாசக்தி செய்வதுண்மையாயின் என்பசு
 யை நீக்குவது உமதுகடமையாகும் ஆனதால் இதனிறை
 யுக்குச்சரியா யுமதுசரீரத்தைத் தருயீர். பகவான் இறகு
 நீங்குளாடிருக்குமாயின் அதன் சுய ரூபத்தைக் காணமுடியா
 னது செய் பிறைந்ததகளியில் இளககி யிட்டு அடுப்பேற்றித்
 தீமூட்டி யெடுத்துததின் முட்டையினின்றுதித்ததுபோல
 வே சுத்தமாய்க்காணும். வேறுபகவிகளின்செய்கை இவ்வா
 றாகும்- கொல்லப்படாதென்று நீர் அபயங்கார்க்கும் இப்பு
 று இறந்து லொழிய இதனங்கத்தைப் பார்க்கமுடியாது அத
 ற்துள் நீ இறந்தால்உடனே யிப்புறாவும் எனக்குள் அயி
 கையந்தான் என் பதைத்தெரிதும் கார்க்கிறீர் இதனை
 டனிறையைவடிவாய்க்காண் பிக்கும திராசு உருவாய்ப்
 பற்றி நிற்கிறேன் அதில் புறவோடு உமது சரீரத்தை யறிந்து
 வைப்பிராயின் திராசுகப்பயினை உமமீமல் மைய வட்டத்து
 ள் இரு முனையும் ஒத்த நிற மகாட்டிபு பெற்றுக்கொள்ளு
 கிறேன் என்றது. அற்றகு அரசனதிராசினொரு தட்டில்
 புறவைவைத்து மற்றொரு தட்டில் தன்சரீரத்தை அறிந்த
 ரிதவைத்தும் இடைசரியாகாததல் தான் ஏய் உட்கார்க்
 தார். அக்காலத்தில் இராஜனுடைய பகடுப்பெருமை புற
 நது உருவாய் வந்த சகவரனும் புற உருவாய்வாய் உரு
 ம்பார்த்து மறைந்து விருஷபருடசாய்த் தோன்றி இரா
 த் திவ்யசரீரமாகச்செய்து இலிங்க உருவாய் அமர்

நாடய வாசுகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்.

அரசன் புறாவும் வருந்து மாய் வந்தது சக்தி சிவமே என்
றுணர்ந்து முன்னமே அறிதற்குத் தவறி விட்டோமேஎன்
று மனம் வருந்து கையில் ஓ அரசனே நாம் இலிங்கமாய்
அமர்ந்தோம் எம்மைப்பூஜிப்பாய் என்று அசரீரியுண்டாய்
இலிங்கம் தோன்றிற்று அரசன் ஆனந்த பாவசமுற்று அந்
னருகில் ஓர் தடாகமமைத்து அந்தடாகத்தில் மூன்றரைக
கோடி தீர்த்தங்களை ஈசனூல் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று நெடுநாள்
பூசித்துத்தன்சரீரச்சாயலற்று கத்தியூடாடல் முசலிய
சித்திகளையுற்று முத்தியடைந்தார் என்று சூதபுரானிகர்..
மொழிந்தனர்.

21. சிபிச்சக்கரவர்த்திசருக்க முற்றம்.

22. வாசுகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி அந்த கேஷத்திரத்தி
ல் சிபிச்சக்கரவர்த்தியால் சிவபூஜையின் நிமித்தம் உண்டு
பண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கு உதித்த சோ

வாகுகியும் பஞ்சரவியும் பூஜித்த சருக்கம். நாடா

வீசுவரரைத் தெரிசித்தால் சர்வபாபங்களும் நீங்கி நினைத்திரட
மும்விடுபடும். அமுதலிங்கத்தின்மேல்பால் ஒருகடிசையளவ்
ல் நாகநாதர் என்ற ஒரு இலிங்கமிருக்கிறது. அதன்விருத்தா
த்தத்தைச் சொல்லுவேன் சேண்மின்கள் முன்னொருகால்
ந்தில் வாசுகியென்றபாம்பானது கண்ணுவருடைய ஆசிரமத்
தில்சென்று அவருடையபுத்திரனைக் கடித்து அப்புத்திரன் இ
றக்கவே கண்ணுவரிஷி கடுஞ்சினமடைந்து வாசுகியை ஜலம்
ல்லாதஉஷ்ணபுமியில்சூருட்டு ஆடாகச் சென்மித்து நெடுநா
ளடைந்து துன்பப்படக்கடவாயென்று சபித்துத் தமதுபுத்தி
ரனை மந்திரசக்தியால் உயிர்பெற்றெழும்படிசெய்தார். வாசு
கி கண்ணுவரை நமஸ்கரித்து நான் புத்தியினமாய்த் தமது
புத்திரனைக் கடித்துவிட்டேன் மூடமாகிய என் பேரில் கிரு
பைசெய்து சாபவிமோசனம், அருளவேண்டும் என்று பணி
ய கண்ணுவமுனி ஹேவாசுகி காவேரியின் தென்புறம் வில்
வாரண்யம் என்று ஒரு சேஷத்திரமிருக்கிறது அவ்விடஞ்சென்
று அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து உன்பேரால் சிவலிங்கப்பிர
திஷ்டை செய்யின் சபம் நீங்கும் என்றார். வாகுகி குருட்டு
ஆடாகச்சென்மித்து ஜலமில்லாப்பாலை நிலத்தில் நெடுநாள்
அலைந்துவருந்தி நற்காலத்தால் வில்வாரண்யம் அடைந்து
கண்ணுண்டாகி அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து அத்தலத்தில
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தபூஜித்தது. உடனே அவ்விளி
ங்கத்தில் ஈசன் பிரசன்னமாகி ஹேவாசுகி உள்ளுடைய சாப
த்தை நிவர்த்தி செய்தோம் என்று மறைந்தருளினார்.

வாசலி சுயரூபமடைந்து மிகமகிழ்வாய் அவ்விவிலிங்
தைப் பலகாலம்பூஜித்து அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசித்தும்
பணிந்து தன்னுலகஞ்சென்றது, நாகலிங்கதரிசு வத்தால்
சமஸ்தபாபங்களும்நீங்கி மஹாசௌக்யத்தை யடைவா
கள், வில்வாரண்யத்தில் புலன்களென்றுபட்டு அன்புநீர்
அமுதலிங்கத்தில் வெள்ளிபொன் கூடிய நாகாபரணஞ்சூட்டி
பெற்றோர் தாய்தந்தைப் பள்ளம்மிகியாகமர்ந்து களிக்கும்
புத்திரனைப் பெறுவார்கள், நாகநாதலிங்கத்தின் தென்புறங்
தில் வாசலியால் உண்டாகிய நாகதீர்த்தத்தில் ஆவணிமாதம்
சதுர்த்தியில் ஸ்ரானஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தை நாகாபரண
பூஷணமாய்த் தெரிசித்தால் சாரூப்யத்தையடைவார்கள்.
அமுதலிங்கத்தின்வடபுறம் பஞ்சார்க்கு புத்திலுள்ள கைலாச
நாதரைத் தெரிசித்தால் தேஜோவிர்த்திபடைவார்கள். அவ்வி
லிங்கவிர்த்தாந்தத்தை வழத்துவன் கேளுங்கள் முன்னொரு
காலத்தில் பவிரண்டி ருரிடர்களில் ஸ்ரூதபேர்களுடையபிர
காசம் குன்றியதால் அவர்கள் அதைவிருத்திசெய்துகொள்
ளும்பொருட்டு சர்வஜ்ஞகாரமும் அமுதந்தினின்று உண்டாகு
மென்று யோஜித்து அவ்வமுதீசர்விளங்கும் வில்வவனத்தை
யடைந்து அமுதீசரைத் தெரிசித்து அத்தலத்தில் சிவலிங்கப்
பிரதிஷ்டைசெய்து அதன்முன் தாய்செய்தார்கள். அவ்வி
லிங்கத்தில் ஈசன்மமாசமேதாய்த்தோன்றி பஞ்சஅருக்கர்
களைநோக்கி நீங்கள்விரும்பிய தேஜோவிருத்தியைத் தந்தோம்
என்றருளினார். அப்போது பஞ்சரவியும் பிரதக்ஷண நடஸ்கா

வாகுடியும் பஞ்சரணியும் புஜித்த சருக்கம். நாநு

ரம் செய்து அஞ்சலியஸ்தராய்சின்று சுவாமி தம்மைத்தரிசித்
தவர்களும் திவ்யராயரத்தோடு ஞானம் அடையவேண்டும் தம
துமேல்பாகத்தில் எங்கனால அமைத்த பிரபாகரதீர்த்தத்தில்
புளனஞ்செய்தால் மண்ணைக்குத்தல் மர்வலி கண்ணேய்
வியம் வரிற்றுநோய்களும் நீங்கவேண்டும். ஆவணிமாசம்
பாணுவாரஉதயத்தில் இதரீர்த்தத்தில்படிந்து தம்மைச் சிவ
ர்சுபுஷ்பாதால் அர்ச்சித்து குளான்னம் நிலேதிப்பவர்கள்
ரர்வசித்திகளும் பெறவேண்டிம அத்தினம் உதயஸ்தானஞ்
செய்து சிவந்தபுஷ்பத் ததந்தாம்பரபாத்திரத்தில்நிரப்பி உத
தமபிராமணாளுக்குத் தானம்செய்தால் செய்பவர்முதல் பின்
இருபதொருசுலைமுறைவரையில் குருடுமுதலிய அக்சஹீ
னம் அடையாதநாவேண்டும். அன்று அத்தீர்த்தக்களா
யில் மாத்தியானவேளையில் தேவதர்ப்பணம் பிதிர்தர்ப்பணம்
முதலிய செய்யின் இஷ்டசித்திகளையடையவேண்டும். அத்
தீர்த்தத்தில் அன்று ஸ்னானஞ்செய்து இருப்புப்பாத்திரத்
தில் எண்ணையிரப்பிஸத்திராம்மணாளுக்குத் தானஞ்செய்
தாலும் கமப்புப்பசு தானஞ்செய்தாலும் அச்சென்மத்திலும்
பின்வருஞ்சென்மங்களிலும் அக்குலத்திலும் சனிபிடையுண்
டாகாதிருக்கவேண்டும். அச்சென்மத்தில் ஆறுஎட்டுப்
பனிரெண்டு ஜன்மஸ்தானங்களில் பாபக்கிரஹங்கள் இருந்
தாலும் பிடியாதிருத்தல்வேண்டும். அவர்களின் மறுஜென
னகாலங்களில் பாபக்கிரஹங்கள் அத்தானங்களில் அமையா
தும் நோக்காதுமீருக்கவேண்டும் அயனம் விஷு- பாணுவா

௪௩௪ வாசகியும் பஞ்சரவியும் பூஜித்த சருக்கம்.

ரங்கனில் அத்தீர்த்தத்தில் தோய்ந்து உம்மைத்தெரிசித்தால் நவக்கிரஹதோஷங்கள் நீங்கவேண்டும், என்று ஈசனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். ஈசன் அருளுவோம் என்று இலிங்கத்தில் மறைந்தனர்.

கேட்டிங்களோ ரிஷிகளோ அவ்விலிங்க தெரிசனத்தால் சூரியதோஷங்கள்நீங்கும். அமுதலிங்கத்தின் ஈசானத்தில் அனுமந்தரால் முன் ஸ்ரீராமர் இத்தலத்தில் பூஜித்த போது ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜிப்ப்பட்டிருக்கிறது அதைத்தெரிசித்தால் சர்வசித்திகளும் பெறுவார்கள். ஹனுமந்தரால் உண்டாக்கிய அவ்விலிங்கத்தின் தென்பா லுள்ள அன்னபூரணியென்னும் தீர்த்தஸ்நானத்தால் திடசரீரம் பெறுவார்கள். கார்த்திகைமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமை யில் அங்கு அன்னதானம்செய்வோர் குபேரசம்பக்கதையடைவார்கள். வில்வவனத்தில் பாலகீட்பர்களாலுண்டாக்கிய அனேகதீர்த்தங்கள் உள்ளது அவைகளில் கார்த்திகைமாதம் ஆதிவாரஉதையத்தில் அமுதபுஷ்காணியிலும் மாத்தியானகாலம்வரையில் ஒவ்வொன்றாய் இயன்றஅளவில் அத்தீர்த்தங்களிலும் பின்னும் மாத்தியானத்தில் அமுதபுஷ்காணியிலும் படிந்து அதன்வடபால தேவதர்ப்பணம் ரிஷிதர்ப்பணம் பித்ரதர்ப்பணம் முதலிய செய்தால் அஷ்டஐசுவரியமும் சிவபூஜையெய்தால் ஞானமும் உண்டாகும். சர்வஜன்மாக்களும் வினைப்போகக்களையனுபவிக்கும்படி இரகசியம்

வாசகியும் பஞ்சாவியும் பூஜித்த சருக்கம், நாநடு

அமுதநாராயணன் என்னும் வைகுந்தாதிபதி அமுதவல்லியெ
ன்னும் அம்மையுடன் முன் அமுதமண்டலகாலம்முதல்
அமுதீசரின் கிருதிபாகத்தில் உள்ள பன்னகசாலையில் சுரா
நரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரைத்தெரிசி
ந்தால் சர்வமங்களமும் உண்டாகும் சித்திரைமாதம் சித்திரா
பௌர்ணமியில் அன்றுதிரட்டிய உத்தமப்பசுவின் வெண்ணை
யை நிவேதனஞ்செய்து சன்னிதியில் வினியோகித்துப் பருகி
னால் சர்வநேசனைகளுடனும் அமுதமண்டலபலனை யடைவர்
கள். துளசியால் ஆர்ச்சிப்பவர்கள் மரணகாலத்தில் சிவஸ்
மரணைச் செய்யப்பெற்று கபவாதையடையார்கள். சித்திரை
மாதம் ஸ்ரீராமநவமிரிளவது சிவனைக் கைத்திரங்களிலாவது
திருமஞ்சனம்ஆட்டி சர்க்கரைப்பொங்கலி வைத்துத் தெரி
சித்தால் வைகுந்தத்தையடைவார்கள். சித்திராபௌர்ணமி
யில் வாழைபிலா திராளைப் பேரீந்து பால் தேன்செய் சர்க்
கரை தெங்கு சேர்ந்தபஞ்சாமிருகம் அமுதீசர்க்கும் அமுத
நாராயணர்க்கும் நிவேதிப்பவர்களின் மூளை கண்கள் நா மார்பு
வயிறுவர ளான சுகத்தைத்தரும். வீரத்தன்மைபொருந்
திய அரக்கர்முதலியவர்களால் பூஜித்த ஸ்ரீராமனைத் தெரிசி
த்து ராமநந்தீசர்க்கபிஷேகித்து ஸ்ரீராமநவமிவிரதத்தை யனு
ஷ்டித்தால் நிராயுதன்முதலியவர்களுடன் போர்புரித்த தோ
ஷங்கள் நீங்கும். என்று சூதமுனிவர்தாற்றினார்.

22. வாசகி பஞ்சார்க்கச் சருக்கமுற்றும்.

23. பிரம்மபுரீச ச நுக்கம்.

கைமிசாரண்யவாசிகளைநோக்கி ஹேரிஷிகளே அமு-
லிங்கத்தின் கீழ்புறத்தில் பிரம்மஸ்மசானம்என்று ஒருதலம்
உள்ளது அதன்மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்
அந்தஇடத்தில் பிர்ம்மாவின்னுடைய சரீரம் லயமானதால் பிர்
ம்மஸ்மசானம்என் னுவிளங்குகிறது என்றகூதரைநோக்கிப்பிர்
ம்மதேவனையமாளுல் மிச்சம்ஒன்றும் இராதே தாங்கள்பிர்
மாவயமானஇடம்என்றும் அதன்விசேஷங்களைச் சொல்வதா
யும் கூறுகிறீர்கள் முன்னம் பிர்மாவினது லயஉற்பத்தியைத்
தெரிவித்துப் பின்பு அத்தலவிசேஷத்தை உரைக்கவேண்டும்
என்றுசிலரிஷிகள் சேட்டார்கள். அதற்கு ரூபர் ஆயிரம்
சதுர்யுகம்சொண்டது பிர்ம்மாவிற்குஒர்பகல் இவ்வகையாய்
நூறுவருஷம் சென்றால் யோகாக்கினியில் லோகநாயகனு
சதுர்முகன் சரீரத்தை லயப்படுத்துவார். அவருடைய
யோகாக்கினியானது சரீரத்தை லயப்பண்ணி சிவதேஜசாய்
விளங்கி தத்போதம்உற்றார் அறியாததான நிறைவஸ்துவாய்
அமரும். சிருஷ்டிகாலத்தில் முன்லயப்படுத்தியஇடத்தில்
தேஜகண்டாகி தன்னுட்படுத்திய பஸ்மத்தை வெளிப்படுத்
தும் அந்தபஸ்மத்தின் ஏகதூனியில் பிர்ம்மாமுகலிய சர்வ
மும் உண்டாகும். அஃது உண்டாகிய அத்தானமே முதல்

பிரம்மாவின் ஸ்மசானமகும். அவ்வகையாய் மூன்றாவது பிரம்மா லயமடைந்த இந்த உத்தமகலத்தில் மமுகிருஷ்டி லுத்தின்பின் சர்வதேவர்களும் ஓநசிவலிங்கஸ்தாபனஞ் செய்து அதன் கென்பாகத்தில் பிரம்மகுண்டம் என்ற தீர்த் து அமைத்து பிரம்மபுரீசவரையும் அவர்கள் முன்வாமபாகத் தில் அமர்லான குஜராமகியையும் பூஜித்து அநேககாலம் தப ஞ்செய்தார்கள்.

மேளுங்கள் ரிஷிகளே ஈசுவரன் பூதிகாரணராய் பிங்கல வர்ண்ணஜடையோடும் வெண்கொபினச்சரித்து கருணாமூர்த் தியாய் சிவகணங்கள் குழத் தோன்றினார். தபசிகள் எல் லோரும் மஹாசுதோஷத்துடன் நமஸ்கரித்து தேவதேவா பூரண ஆதிருபா குணரவிகா சாவகுணதாரா திக்பதே விருக்ஷபதே அன்னபதே ஹிரண்மகல்பப்பதே ஜ்யோதிபதே அம்பிகாபதே ஆத்மபதே திரிலோகபதே திரிநேத்திரபதே மேருதனுத்சாரண விருஷபதனுலா காலஸம்ஹாரா கைவல் யகிருபாகரா திரிகிர்த்திய ஆதாரா போற்றி போற்றி என்று தோத்திரஞ்செய்து ஸ்வாமி பிரம்மஸ்மசானம்என்ற இந்த இடத்தில் எங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கத்தில் சானித் தியராயிருந்து பிராணைகள் விநாசம் செய்து தந்தருளவேண் டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வண்ணம் ஆகுமென்று ஈசன் திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அத்தலத்தில் மரிப் பவர்கள் ஞானத்தையடைவார்கள். பிரம்மதீர்த்தக்கண்டரையில்

பிதிர்கர்மங்களைச் செய்தால் பிதிர்க்கள் கல்ப்பபரியந்தம் திருப்தியடைவார்கள். சிவஞானத்தால் முக்தியடைந்த மூன்றுவது பிரம்மஸாசனமானதாலும் மார்க்கண்டேயதீர்த்தம் உள்ளதாலும் அவ்விடத்தில் பிதிர்கர்மங்களைச் செய்யின் காயில் செய்வதைப்பார்க்கிலும் அதிபலனைத் தரும். பிரம்மண்டத்தின் தென்புறத்துள்ள முக்கோடி தீர்த்தங்கள் விரியாடங்கியமாரக்கண்டேயதீர்த்தம் என்றுசன் ஆக்கினையால்வந்த அத்தீர்த்தத்தில் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதியில் ஸ்ரானஞ்செய்தால் ஞானத்தை யடைவார்கள். பிரம்மகுண்டஸ்ரானத்தால் ஓர்அரசன் கருங்கூஷ்டம்நீங்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களும்அடைந்த ஒருசரித்திரம் வேதவியாசரால் தெரிந்ததைச்சொல்கிறேன் கேளுங்கள்.

சோழதேசத்தரசன் சிவபக்திபிராம்மணபக்தியில்சிறந்து அனேகதானூதிகளைச்செய்து தீர்த்தயாத்திரையாகப்புறப்பட்டுக் காவேரிதீரம்வந்து பொன்னிநதியில்படிந்து அனேக தானங்களைச் செய்து அங்குவசுக்கும்போது ஒருநாள் ஓர்பிராம்மணன் மிகப்பசியுடன் அரசனை அன்னங்கேட்க அரசன் பரிசாககரையழைத்து அன்னம்இடும்படி உத்தரவளிக்க அவ்வேலைக்காரன் அன்னந்தருவதாய் பிராம்மணனையும் அவர் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டுப்பாய் அன்னங்கொடாமல் கெட்டபுத்தியால் பார்ப்பனியை இச்சித்தான் அதைத்தெரிந்த அவ்வுத்தம்பார்ப்பனி உடனேகோபங்கொண்டு ஆஹா

என்றிறைந்து இத்துஷ்டவேலைக்காரனைவைத்திருந்த அரசன் குஷ்டரோகமும் இத்துஷ்டபரிசாரகன் நாசமும் அடைபடேண்டும் என்றுசுபித்தாள். பரிசாரகன் பஸ்மீசுரமாய்ப்பிட்டுன். அரசன் குஷ்டரோகம் அடைந்து மிகத்துக்கத்தடந்தான். ஆசரியரிடம்கொளிக்க அவர் வில்வாரண்யத்தில் ஸ்ரீமஞ்ஞாண்டம்என்ற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தீரும் என்று. அரசன் குருஅருளிபாடி பிரம்மஞ்ஞாண்டத்தில் ஸ்ரீமஞ்ஞாண்டமானகுருநாயகியோடு பிரம்மபுரீசவரையும் தெரிசித்தான். கருங்குஷ்டம் நீங்கப்பெற்று அனேகதானங்கள் சிவாலயத்திருப்பணிகள் ஆபரணங்கள் வானங்கள் இரதங்கள் முதலியவைகளை எற்படுத்தி மாசிமாச பௌர்ணமியில் தீர்த்தமாகும்படி உச்சஸமும் தன்னால் நித்தியபூஜையும் துற்படுத்தி ஈசுவரனைச்சிந்தித்துத் தனதுகரம் சென்றார். பிரம்மதீர்த்தக்கரையில் ஜெபம் தீரானம் ஹோமம் முதலியவைகளைச் செய்வின் விசேஷபலனைத் தரும். என்று குருட புத்திரர்.

பிரம்மபுரீசச் சருக்கம் முற்றும்.

24. சோமசர்மா சருக்கம்.

ஹேரிஷிகோ பிரம்மஸம்சாரன் என்கிற அத்தலத்திலு
 பிரம்மதீபத்தத்தில் அமலாசை பொன்னமி வியதிபாதி
 மாதப்பிபவேசம் அயனங்கள் கெஹனங்கள் அஸ்தோத
 ஹேதயங்கள் பிதர்தனங்கள் இவ்வாவில் ஸ்ரானஞ்செய்து
 மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்திற்கும் பிரம்மகுண்டத்திற்கும் மத
 தியில் தேவரிஷிபிதர்தர்பணங்கள் செய்தால் பிதர்க்கள் நித
 தியசிருப்தியடைவார்கள். ஹிரண்யம் வஸ்திரம் தானஞ்
 செய்தால் தேவர்களாய் சொக்தசையடைவார்கள். அன்
 னதானஞ்செய்தால் ஒரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம் வருஷமாக
 சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். மாகாண்டேயதீர்த்தத்திற்
 குச் சம்பாக மூன்றலகத்திலும் வேறுதீர்த்தம் கிடையாது.
 அத்தலத்துள்ள பாலசுயதீர்சதற்களில் கார்த்திகை ஞாயி
 த்றுக்கிழமைகளில் ஸ்ரானஞ்செய்வது விபேஷம். ஆகியில்
 காம்போஜதேசத்தில் சோமசர்மாவென்கிற ஒரு சோமணன்
 தைய நர்மமம் சீலம் சார்த்தத்துடன் சிவபத்தியில் சிறந்தவரா
 ப்ரிருந்தார். அவர் இரவில் ப்ரிபாஜனஞ்செய்து சிஷ்யர்களுடன்,
 தீத்திரசெய்யுந்காலத்தில் அவருடையகேஹம் தீப்பற்றிய
 லால் சிஷ்யர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். சோமசர்மா அப்
 ப்ரிபாஜனஞ்செய்து மிகத்துக்குத்து வேதசாஸ்திரம் தெரிந்த

வர்களை யழைத்து இத்தோஷத்திறகு என் செய்யலாம் என்
றனர். அதற்கு அவர்கள் பிர்மகத்திதோஷங்கள் நீங்கும்பொ
ருட்டுத் தீர்த்தயாதனை செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்கள்.
சோமசுரீமா அதைக்கேட்டவுடனே தீர்த்தயாதனையாகப்
புரிப்பட்டுக் காசிமுதலியகேஷத்திரங்களில் தீர்த்தமாகச்
செய்தரிசனங்களைச் செய்து பிர்மமஸ்தானத்தைக் கண்ணுற்
ண்டும் பிர்மமஹத்தி அப்புறம் நின்றவிட்டது. அதனால்
பூசை ஆச்சரியமடைந்து மயிற்சூச்சுற ஆனந்தப்படும்போது
இத்தலத்தில் பிர்மமஹத்திமுதலியது வரமாட்டாதென்று
அசுரீரி புண்டாயிற்று, அதைக்கேட்ட சோமசுரீமா மிக
மகிழ்ந்து பிர்மமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆறுநாள் அத்
தலத்தில் சிவதேரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு அங்குவசித்துப்
பின்பு தனதிருப்பிடஞ்சென்று சர்வநகங்களையும் அனுபவித்
து ஈசன் திருவடிநீழலை யடைந்ததொன்று குதபுராணிகர்
கூறினார்.

24. சோமசுரீமா சருங்கம் முற்றும்.

25. சிவசர்மா சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி பிர்ம்மஸ்தலம் சென்று
தலத்தில் பசுபகஷிகளும் முக்தியடைநருகுகிறதுஎன்றதினால்தான்
நைமிரிஷிகள் நோக்கி அதன்விந்ததாந்தததைச் சவிஸ்தவந்த
ய்க்கூறவேண்டுமென்று விவ்விநியரிஷிகளோக்கண்ணுற்றுள்ள
ரிஷிகளோ பாண்டியதேசத்தில், பிர்ம்மஸ்தலம் என்கிறஊரில்
சர்வப்பிராம்மணனும் வேகோகாதமாய் அக்ஷிரேஹாத்ந்திரம்
முதலிய சூலக்கிரிபைகளை உடதத சிவசர்மாவென்ற ஒருவர்
மாத்திரம் வேகவிதியைத்தவிர்த்து சபிலம்முகரணம் ஏகோதி
ஷ்டம் ஸ்திரீசேஷம் சூத்திரசேஷம் தினசேஷம் முதலியவை
களை தனஇச்சைபாற் புஜித்து வபோதிசுமடைந்தகாலத்தும்
கோலூன்றி ஊருபாய்ச்சென்று பரான்னபோஜனஞ்செய்து
வருமலர்இரவில் மிதமீறியஆகாரத்தால் அதிசாரமுண்டாகி
மரணத்திற்கேதுவாகும்சமையம் எமகிங்கரர்கள் பிராம
ணன்உயிரை பாசத்தால்பற்றி தண்டத்தால்மோதியபடி வை
வசவதஞ்சென்று நெருப்புமுதலியநரகங்களில் ஏழுமனுவந்த
ரம்வரையில் அமிழ்த்தி மழுவைச்சாப்பிடச்செய்தும் மழுத்
தம்பங்களை அணையச்செய்தும் மழுச்செக்கில்இட்டு அரைத்து
ம் இன்னும்பலவிதமாக ஹிம்சித்துப் பின்பு கழுதைய் ஏழு
பன்றியாய் ஐந்து நாயாய்மூன்று இவ்வகையானஜென்மங்

களை அடையும்படிசெய்து முடிவில் ஒருகாகஜன்மத்தையும் பெறச்செய்தார்கள். அந்தசிவசர்மாவாகியகாக்கை ஆயிரம்வருஷம்வரையில், வருந்தி பெலிபோஜனங்களையருந்தி அனேகவனங்களில் சஞ்சரித்து பிர்ம்மஸ்மசானம் அடைந்து பிர்ம்மதீர்த்தத்தைப்பருசி அதில்ஸ்ரானம்பண்ணியவுடன் ஒருபருந்து அந்தக்காக்கையைத்தூர்த்த காகம்சிவாலயத்தின்நேர்ஒடிற்று. பருந்து பின்தொடர்ந்து தூரத்தியதால் காகம் மூன்றுதரம் விமானத்தைச்சுற்றிக் களைத்து சன்னிதியில் வீழ்ந்து உயிர்விடுத்தருவாய். எம்படாள் காக்கையின்உயிரைக் கொண்டு போவதாகப் பற்றினார்கள். சிவகணங்கள் விமானத்துடன் அங்குவந்து எமதூதர்களை இம்சித்துத் தூரத்திக் காகத்திற்குத் திவலியதேகம் அளித்து இரதத்தில் மிகஅன்பாடுவற்றிகசொண்டு சிவலோகஞ்சென்றார்கள். எம்படாள் அயர்ந்து தங்கள் அரட்சனிடஞ்சென்று இங்குற்றதைக் கூறினார்கள். அசுற்றத்தர்ம்மராஜன் ஹேமூடர்களே சிவதீர்த்தத்தில்படிந்து சிவத்தைமூன்றுபிரதக்ஷணஞ்செய்து சிவசன்னிதியில் நிர்ச்சிந்தையாய் விழுந்த காகஜீவனை நீங்கள்பற்றியதால் சிவதூதர்கள் தண்டித்தார்கள் அவர்கள் தண்டித்ததால் நான்உங்களைத் தண்டிக்கவில்லை இனிஅவ்வகை செய்யாதீர்களென்று ஆக்ஞாபித்தார் என்று குதபுருணிகர் கூறினார்.

ஹேமகிரீடன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கிப் பிரம்மலிங்கத்தின்கீழ் பால் ஒருகுரோசத்தில் விளங்கும் அபிமுகநீசுவரரைத் தெரிசித்தால் முக்திக்குவதுவாகும் அதன்தென்பக்கத்தில் ஆம்பிரவனமும் அவ்வனத்தில் சுந்தாவனேசுவரர் என்ற இலிங்கமும் இருக்கிறது அந்நூர்வத்தில் அனேகரிஷிகள் தபஞ்சைசொண்டிருக்கிறார்கள் பிரம்மஸ்மசானம் என்கிற சேஷத்திரம் சல்பாத்தத்திலும் அழியாது அனாதியாய்விளங்கும். ஒவ்வொருசுருஷ்ணபக்ஷம் சதார்த்தியிலும் பிரம்மகுண்டத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிரம்மபுரீசுவரரைத் தெரிசித்து வில்வாரணியத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் அனேகதடவை பூப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தபலன் அடைவார்கள். அத்தலத்தில் விளங்கும் கார்த்திகேயரை ஓர் அரசன் ஆராதிகது சத்ருஜெயம்பெற்றதைச் சொல்வேன் கேளுங்கள். தர்ம்மசிந்தையையுடைய ஹேமகிரீடன் எண்ணும் சாளுவசேசததரசன் இரானுமமஇல்லாதிருந்தமையால் இராச்சியங்களை வேற அரசன் அபகரித்துக்கொண்டு ஹேமகிரீடனைத் துடித்திட்டான். ஹேமகிரீடன் அனேகதலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு பிரம்மஸ்மசானம் அடைந்து அம்லானகுஜநாயகிசமேத பிரம்மபுரீசுவரரையுமீ கங்காவேளரையுந் தெரிசித்து மெய்ப்புளகாங்கிதம்கொள்

ள மிக ஆனந்தித்து பக்தியுடன் உபவாசமாபிஞ்சுத்து சிங்கார வேலரைத்தயானித்தபடி அன்றிரவில் துயின்றான். அவனது கனவில் குறுமுனிக்குபதேசித்த குமாரக்கடவுள் தோன்றி பக்தியிற்சிறந்த அரசனே உன்னுடைய சத்ருவை எமதுமஹா மாயையால் நாசம்பண்ணிவிட்டோம் உன்னுடைய ராச்சியத்திற்குச் சென்று உன் சத்ருவினுடைய தேசங்களையும் கைக் கொண்டு அரசியற்றுவாய் என்று கூறினார். அரசன் வீழ்ந்து குகப்பெருமாளின் உருவாய் அரர் உரைத்த கண்மொய்களையும் மனங்கசிந்து உன்னிர்க்காண்டு உறைந்துபிராதக் காலத்தில் நிததியக்கடனைமுடித்து சிங்காரவேலரைக் கடம்பு விசுஷி முதலிய புஷ்பவனனால் அரசுசித்துப் பணிந்து தந்தே சம் அடைந்து முன்போல் தனது இராச்சியத்தையும் முருகக் கடவுளால் அழிந்த சத்ருவின் சமஸ்தானத்தையும் கைக்காண்டு பின்னுபவிலவனம அடைந்து ஸ்கந்தசஷ்டி உத்ஸவத்தை மிகவிமரிசையாய் நடத்தும்படி ஆபரிமிதமான சாமான்களைச் சேகரித்து அற்பசிமாதம் பூர்வாஷ்டம் பிரதமை முதல் சஷ்டிவரையில் உபவாசத்துடனிருந்து சிங்காரவேலர்க்குச் சர்வஉபசாரங்களுடன் சஷ்டி உத்ஸவத்தை நடத்தி எப்போதும் அவ்வுத்ஸவம் நடத்தேறும்படி சிலபூமிகளைத் தானஞ்செய்து ஆலயத்திருப்பணிகளையும் நடத்தி சன்னிதியில் பல மூறைபணிந்து சாளுவதேசம் அடைந்து மனுமுறைதவறாது அரசுஇயற்றி வருடத்தோறும் மனைமகவுடன் ஸ்கந்தசஷ்டியில் சிங்காரவேலரைத்தொரிசித்து பிராம்மணபேஜ்ஜனம் முதலி

யடேத்தி வாழ்ந்தான். அந்தக்ஷேத்திரத்தில் சர்வாபீஷ்டத்
தையும் தருவதான ஸ்கந்தசஷ்டிவிரதத்தை யனுஷ்டித்து ச
த்ருசம்ஹார சிங்காரவேலரைத் தெரிசித்தால் சத்ருவைஜெ
யிப்பார்கள் அந்தக்ஷேத்திரத்தில் ஆருத்திராதினத்தில் பிர்ம
மதீர்தந்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செப்து சுவாமிசன்னிதியில் டெயவி
ளக்கேற்றியவர்கள் சிவஞானத்தை அடைவார்கள். கார்த்தி
கைமாதம் சோமவாரத்தில் தீபங்கள் ஏற்றினால் அக்ஞானம்
என்ற இருள்நீங்கி ஞானப்பிபகாசத்தை ப்பெறுவார்கள் ஹே
ரிஷிகளே இந்தக்ஷேத்திரவையவத்தைக் கேட்டவர்கள் து
பகதியில்சிறந்து ஞானத்தை அடைவார்கள் என்றுசூதர்ஜ்ஞ
ர்.

26. ஹேமகிரீடன்சருக்கம் முற்றும்.

27. நவதூர்க்கைச்சருக்கம்.

— 204 —

மைசாரண்யவாசிகளே யான்சொல்வதைத் தெவன
மாய்க்கேளுங்கள். மஹாஸ்மசானத்தின் கீழ்பக்கவில் ஆமி
முத்தமென்றஸ்தலத்தில் நவதூர்க்கைகள் பூஜித்திருக்கிறார்
கள். அதேனெனில் முன்னொருகாலத்தில் மஹிஷாசுரனை
ஜெயித்த அம்பிகை பிர்மமவிஷ்ணுக்களும்நமக்கீடாவாரோ
சசுவரன்கூடஎம்பெலத்திற்கு ஈடாகாரென்று இமாசலத்தில்
நினைத்துக் கொர்வமடைந்ததை ஈசன்தெரிந்து ஹேதூர்க்கா
நீஎல்லோரையும் அவமதிப்பாய்எண்ணியதால் உன்பலம்,
இழந்து நவரூபமாய் எங்கும்சஞ்சரிப்பாயென்று சபித்தார்.
உடனே தேவிரமஸ்சரித்துத் தங்களோடுற்ற ஏகரூபத்தால்
என்றநியாமல் நினைத்துவிட்டேன். எனக்குத் தாங்களே
கெதியானதால் சாபந்தீர்த்து ஆளவேண்டும் என்றுபணிந்
தார். சிவபிரான் கிருபைகூர்ந்து தூர்க்கையைநோக்கி வில்
வாரண்யத்தில் லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அமுதலிங்கத்தை
ப்பூஜித்துத் தபசுபண்ணினால் சர்வபலமுள்ள ஏகரூபம்
ஆடையலாமென்று அருளினார். தேவிரவதூர்க்கைரூபங்
கொண்டு பூவுலகில்வில்வவனத்தில் ஏகசக்தியோடு லிங்கபிர
திஷ்டைசெய்து பூஜித்து இரவுபகல் சந்தியாவேளையென்குற
மூன்றுகாசத்திலும் அமுதலிங்கத்தை நூறுவருடம் பூஜித்து

வருகையில் ஈசன் ரூபிகரித்து நவதூர்க்கைகளைப் புன்சிரிப்புடன்
 கோக்கி நீங்கள் ஏகரூபம் அடைவீர்கள் என்று அருளியதும்
 தேவி ஏகரூபமாகி சுவாமி என் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து
 பூஜித்த அவ்விலிங்கத்திலும் நீர் சாணித்தியமாயிருந்து அன்
 பர்கட்குச் சர்வசித்திகளையுந் தரவேண்டும். நான் ஏகமான
 இத்தலத்தில் தபசுசெய்யின் சீக்கிரத்தில் அருள் தரவேண்டும்
 என்னால் உண்டுபண்ணிய முக்திதீர்த்தத்தில ஸ்ரீநாமப் பண்ணி
 னால் முக்திக்கு ஆகாரஞானத்தைத் தரவேண்டும் அசில்
 ஹீன ஜெந்துக்கள் அகஸ்மாத்தாய் பூழ்கினாலும் பதவி
 அடையவேண்டும். அதன்கரையில் தர்ப்பணஞ்செய்தால் வமி
 சவீருத்தியடையவேண்டும். அற்பசிமாதம் சுதகிலபக்ஷம்
 நவமியிற் முக்திதீர்த்தத்தில் ஸ்ரீநாமஞ்செய்தால் கலியின் உபா
 தையடையாமல் மஹாபாக்கியங்களைப் பெறவேண்டும். அந்
 பசிமாதம் நவமியில் அவ்விலிங்கத்தைப் பூஜித்து நெய்விளக்கி
 டின் ஞானம் அடையவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொண்டபடி
 அருளுவதாய்த் திருவாய்மலர்ந்து ஏகரூபமான உமையுடன்
 இலிங்கத்துள் மறைந்தருளினா.

தேவரிஷிகளே நவதூர்க்கைகளால் பூஜித்த அவ்விலிங்க
 தெரிசனத்தால் ஞானமங்களஜபத்தையடைவார்கள். அதன்
 தென்புறத்தில் யானையால் காண்பிக்கப்பட்ட ஒருதலம் இரு
 க்கிறது அதன்மான்மியத்தையும் கூறுவேன்கேளுங்கள் ஆதி
 ல்யீதிருநாவுக்காசுஸ்வாமிகளும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திந்.

வாமிகளும் சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்துவரும்போது சோம
 விநாயகர் யானேருபமாகச்சென்று அழைத்துவர அப்போது
 கெஜபுரிமென்னும் அத்தலத்தில் சிரமத்துடன் ஒருராமாநிம
 லில் சிவநாமத்தைச்சொல்லி உட்கார்ந்தார்கள், யானைமறைந்
 துவிட்டது. அதைக்கண்டு அவர்களும் அயர்கள் அடியார்கள்
 றும் ஆச்சரியப்பட்டுத் துதித்தபோது வெள்ளைவஸ்திரம்
 குண்டலம் திரிபுண்டாம்ருத்திராக்ஷம் யக்ஞோபவீதம் சந்த
 னம் தரித்து மிக்கஅழகுள்ளபிராமணயடிவாய் ஈசுவரன்
 தோன்றி நீங்கள்மிடக்களைத்திருக்கிறீர்கள் தீர்த்தபானம்பண்
 னலாம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருந
 டாகத்தையும் இலிங்கத்தையுங் காண்பித்து மறைந்துவிட்
 டார் அப்போது அவர்கள் பரவசமடைந்து சிவபிரானைத்து
 தித்து த்திருவருளைவிபத்த பிராம்மணயடிவாய்த்தோன்றி
 மறைந்ததுசுந்தரவனேசுவரர்என்றறிந்து பலமுறைததித்து
 ஈசனாட்கூட்டிய சுந்தரதீர்த்தபானம்பண்ணிக் கடவுரைய
 டைந்து அமுதபுஷ்கராணியில்ஸ்நானஞ்செய்து அபிராமிஅ
 ம்பாள்சமேதஅமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து அப்பர்சுவாமிக
 ளால் ஒவ்வொருதேவாரத்திலும் யானைஎன்னும்பதங்கள் அ
 மைந்தலுருபதிகமும் அவ்விருவர்களால் இன்னும்சிலபதிங்
 களும் பாடித்துசித்து அவர்களையுபசரித்துஅழைத்த குங்கி
 லியக்கலையுபயனாச்செய்ததில் திருவமுதுசெய்து சிவநாள்
 அஞ்சுவசித்து திருமயானம்முதலிபஸ்தலங்களைத்தெரிசித்து
 ப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். சிவனாற்கூட்டப்பட்ட

நாடு

இரத்தநகைடன் சருக்கம்.

ட தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமபண்ணினால் மரணகாலத்திலும்கபட
உண்டாகாது சுத்தரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் சன்மார்ச்
முத்தியடைவார்கள் என்று நைமிசாரணிகளுக்குச் சூத
கூறினார்.

நவதூர்க்கைச் சருக்கம்.

இரத்தநகைடன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி ஹேரிஷிகளே யிரெத்
கைடன் என்ற அரணுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறே
ன் மேலும் முன்னாள் காலத்தில் துண்டாதேசத்தில் சத்
ருமத்திலும் யோகத்திலும் பரோபகாரத்திலும் பக்திரீ
சிற்றந்த ரெத்தநகைடன் என்ற ஒரு அரண் அசுவமேதயாக
செய்தறினேத்துத் தனது குருவாகிய தாஸ்பியரிஷியிடம்
ன்று பணிந்த தாங்கள் தலைமையாயிருந்து அசுவமேதயாக
நடத்தவேண்டும் என்று கேட்க அவர் சர்மதித்து அனேகதப
களையும் பிராம்மணையும் வரவழைத்து மிகவிமரிசையாக
யாகத்தைய நடத்தியதைக் காணுமிதரத்தில்வசிக்கும் பிராம்
மணும் அங்குசென்று வசனியப்பெருக்கையும் தீர்த்தையும்

சுத்குணத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்து அனேகதானங்கள் தரப்பெற்று நங்கள் வசிக்கும் பொன்னிக்கரையில் புலிமுதலியதுஷ்டமிருகங்கள் விசேஷமாயுண்டு அவைகளால் துன்பம் அடைகிறோம் என்றும் அவடத்திற் குத்தாங்கள் வந்து அத்துன்பத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டதால் அவ்வரசன் யாகம்முடிந்த மூன்றாமாதம் புத்திரனை இராச்சியத்திலவைத்துத் தான் அனேககேரிகளுடன் தெற்குநோக்கிப் புறப்பட்டு அங்கக்குள்ள சிவஸ்தல தீர்த்தங்களில் வசித்து சமுதி ஹரிஹரதேரிசனமும் அனேகதானங்களும் செய்து துலாத்தில் இரவிவரும்போது காவேரி உற்பத்தியில் சமுதி விஷ்ணுவைத் தெரிசித்து கௌபதியையும் அகஸ்தியரையும் திராணித்து மந்திரிமுதலான சையங்கள் வேட்டையாடச் சமுத்திரசங்கமம்வரையில் இருபாலுமுள்ள சிவஸ்தலவிஷ்ணுஸ்தலங்களைத் தெரிசித்து அனேகதானங்களைச் செய்துவருகையில் மிகவுத்தமையுடையார்ந்து மணங்கமுழவிளங்கும் வில்வவனத்தைக்கண்டு அதனுள் அனேகபக்ஷிங்குட்டங்களும் மிருகஜெந்துக்களும் வேதபாராயணிகளும் வசிப்பதாகத் தொரியாத்தெரிந்து வனத்துள் பிரவேசித்து அதன்மத்தியில் ஓர் அர்ப்புதமான ஆலயத்தையும் அமுதமபோன்ற தடாகத்தையும் சர்வஜீவாதாரமாய்விளங்கும் அமுசலிங்கத்தையும் அபிராமகந்தரியையும் கண்டு ஆனந்தபரவசமடைந்து பணிந்து அங்குள்ள ரிஷிகளையும் தெரிசித்து தீர்த்தங்களிற் படிந்து ; அபிராமிசமேத அமுதகடேசவாரை மஸவர்க்கங்களால் அபிஷேகித்துப்

பூதித்த அனேகதருமங்களைச்செய்து வசித்துவருகையில் ஐந்
தாநாள் ஸ்வர்ணமயமான ஒருபுலியைக்கண்டு அதைத்தாத்
திப்பிடிக்கமுயன்றபோது அம்மிருகம் கையில்அகப்படுவது
போலசம்பத்திலின்றும் வெகுதூரத்தில்பலவாயக்காணப்ப
ட்டும் வலையில்அகப்பட்டுக்கையால்பிடிக்கநெருங்கும்போது
அனேகசையியங்களைத் தும்சம்பண்ணிஓடியும் மிகஅலைத்த
தால் அரசன்களைத்து பிடிக்கமுடியாதென்றுஎண்ணிச் சம்ப
த்தில்வந்தபோது பாணத்தால் எய்தான். உடனே அந்த
மிருகமானது அரசனால்எய்த பாணத்தைத்து இரத்தம்பெ
சிய கோலத்தடன் சிவலிங்கரூபமாய்த் தோன்றிற்று. அ
தைக்கண்ட அரசன் பயந்து அடிக்கடிநமஸ்கரித்து சுவாமி
என்னுடையஅபராதத்தைக் கூறிக்கேவண்டும். வேட்டை
யாடும்படிபுறப்பட்டு இவ்வனத்தில்வந்தஎன்னை யாட்கொள்
ளும்வண்ணம் ஜோதிஸ்வரூபமிருகவடிவாய்த்தோன்றியதெ
ன்று அறியாமல் பாணத்தால் எய்துவிட்டேன் தயாநித
மன்னிக்கவேண்டும் என்றுதுதித்து நிர்ச்சிந்தையாய் நிற்
கும்போது நகுவான் விருஷபாருடராய்த்தோன்றி ஹேஅர
சனே கவலைப்படவேண்டாம் நீ பக்தியில்சிறந்தவன் உன்ஜோ
யாட்கொள்ளும்வண்ணமே மிருகவடிவாய்த்தோன்றி இவ்வி
னையாடலைச்செய்தோம். நீஎய்தஅம்பானது எமக்கு அனே
கபூஷிப்பங்களால் அர்ச்சித்ததை ஒக்கும். ஜோதிப்புலியாய்
த்தோன்றி உன்னால்எய்த அம்பின்வடுவும் இரத்தக்கசிவுட
ன் இலிங்கவடிவாகியது யாமென்று நீயறியும்பொருட்டேயா

சூர், எமதுவடிவைப் பக்தரன்னியில் மற்றயாராலும் கா
வுந் தீண்டவும் முடியாது. நீ சஞ்சலம் அடையவேண்டா
நாம்மிகுகிழந்தோம். உனக்குவேண்டியதைக்கேளென்று
மாசமேதன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

உடனே அரசன் நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து :
தரக்கூடா முக்திக்கானஞானம் அருளவேண்டும் என்று பிர
த்தித்தான், நகவரன் எமக்கு ஆலயம் அமைத்து விமலசரன்
ன்றதீர்த்தம் உண்டாக்கி பூஜித்து சுதாபுஷக் கரணியிலுள்ள
ஞ்செய்து அமுகலிங்கத்தைமும்மண்டலம் ஏககாலமாக
சித்தமாத்திரத்தில் ஞானமாகிற அறிவில் பேரறிவாய்விள
ருவேவாம் என்று அனுக்ரேசித்து இலிங்கத்தான் மறைந்தரு
ளார். அரசன் சிவாக்ஷரூபின்வண்ணம் தீர்த்தஸ்தாபன
ஆலயத்திருப்பணியுர்தெய்து ரெத்னகைடேசுவரர் என்று
ச்சித்து சாங்கையப்பூஜித்து நித்யபூஜைநடக்கும்படித்
ட்டெய்து சேனைகள் த்தன் லோச்சியத்திற்கு அனுப்பி ரு
காலங்களிலும் அமுதபுஷக் கரணிஸ்ரீ எனஞ்செய்து அமுத
ங்கத்னகப்பூஜித்து ஞானம் அடைந்து முக்திபெற்றான். தே
ரிஷிகளே இன்னும் அந்தஇலிகதத்தில் பாணவநேவும் உதி
கிசுவம் தோன்றுகிறது என்று சூதபுராணியர் வழக்தினர்.

இரத்தினகைடமஹாராஜன் சருக்கம் முற்றும்.

29. மூர்த்தி தல தீர்த்த சருக்கம்,

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதபுராணிகரைகோக்கி அதிர
சியமாயும் மேன்மையாயும் உள்ள வில்வவனமான்மியத்தை
நாங்கள் அறியும்படி கிருபைகூர்ந்து உரைத்தீர் அமுதலிங்
த்தின் பூஜை பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரம் தெரிசனம் தியான்
அமுதபுஷ்க்ரணியின்ஸ்நானம், கெடபுரியின்வாசம் இவை
ளைச்செய்யும் முறைமைகளையும் தெரிந்துடக்கும்படி உ
ரத்தருளவேண்டும் என்று வினவினார்கள் சூகர் ரிஷிகளை
நாக்கி சிவபூஜையின்பலன் சர்வாபிஷ்டங்களையும் தரும் சா
தானமாயக்கேளுங்கள் ஈசுவரனிடத்தில் அன்புஒருகி ஏகாக்
சித்தமாதல் மிகவும் அபூர்வம். ஜடசம்பந்தஜீவன்சருக்
ந யௌவனம் மனைவி மனைதனம் வாசஸ்தானம் மகவு இவை
ள்எல்லாம் ஸ்திரமாயிராது. பூர்வபுண்யவசத்தின் அளவாய்
ண்டாகி வாழையின்நீர்போல் போய்விடும். ஆனதால் அனி
திபதார்த்தங்களில் இச்சையுறுது சித்தியவஸ்துவினருளு
ருத்தினிடத்திலேமனதைச்செலுத்தி நித்யத்துவம்முதலிய
ர்வமங்களத்தையும் அளிக்கும்படியான சிவபூசைசெய்வது
ளிதில்கிடைக்கும் பெருஞ்ஞெல்வமாகும். ஈசுவரன் திக் தேச
ாலமில்லாதவர். மனோவாக்கிற்சூட்டாதவர், களங்கமில்லா
வர்கிரிகையற்றவர் எனத் தும்பிறைந்தவர் அவருடையபூஜையா

ல்பெறாததன் மூலம் பூஜையன்னியில் பெறுவது ஒன்றும் இல்லை அன்புஞானம் இரண்டும் இல்லாமல் கோடி கோடி மந்திரங்கள் ஒதி கோடி கோடி புஷ்பங்களால் கோடி கோடி காலம் பூஜித்தாலும் அருள்பூரணமாகாது. இலிங்க அர்ச்சனைக்கு மாடு வேறொன்றும் இல்லை. இலிங்க அர்ச்சனையும் நற்றலவாசமும் புண்யதீர்த்தஸ்நானமும் சத்சங்கத்தால் டைக்குமேயன்றி வேறொன்றால் பெறார்கள் இவ்வளவுதான் சிவலோகத்தை அடைபுட்படி செய்யும். மஹாபாபிகள் கூட சத்தாவகாசத்தால் முன்கூறிய மூன்றும் பெற்று முக்தியுடைவார்கள். அரைக்கண்ணமாவது சிவசாதககாரியமாயிருந்தால் அரைக்காலம் சிவலோகத்திலே வசிக்கும்படியானவனுடைய உண்டாக்கும். சிவவிஷயமாய் ஒன்றே கால்விராகனிடையாவது அதில் பாதிபாவது தானஞ்செய்தால் ஜீவவிஷயமாய் ஆயிரம் விராகனிடையாவது தானஞ்செய்தபின்னைத் தரும். மஹாவிஷயங்கள் தன்சக்திக்குத் தக்கபடி குருஜை பிராம்மணபூஜை சிவபூஜைகளைச் செய்பவென்றும் சரீரம் அனித்தியமுள்ளது. வயோதிகமும் இத்திரியமுவுதலும் வருவதற்குள் சிவத்தை அர்ச்சிக்கவேண்டும். சரீரக்கிரமமுள்ள சக்திசகிதமாகிற சிவத்தைத் தியானிக்கவும் துதிக்கவும் பூஜிக்கவும் முடியாமல் மனம் வாக்குக்காயம் என்னும்படி பொருளும் ஓர்மையுற்று நில்லாது அலைந்து அழிந்துவிடும் சுகாரியத்திற்கு விக்கினஞ்செய்வார்கள். பூமியுள்ளவையிலுள்ளிருக்கில் வருந்துவார்கள் சிவத்திரவியம் என்று தெரிந்தும் அதைக்கொக்க இச்சித்தவர்களுக்கு மஹாஸ்பிருதிபில்

ராயச்சித்தம் விதிக்கவில்லை. அமுதிச அபராதிகள் அடைபும்நரகங்கட்குக் கரைரில்லை. தர்ம்மராஜன்செய்யும் தண்டனைகளால் கல்பாந்தத்தில் ஒரு சமையம் விமோஜனமாவதம் அரிதாகும். அபராதத்தைச் செய்த அதேஜென்மத்தில் அப்பாபவிமோஜனைத்தின்பொருட்டு அமுதிசவரனை ஒருமாத்திரைப்பொழுதேனும் ஒவ்வொருநிமைப்பொழுதாக ஒருஉசவாசநிசவாசகாலம்வரையிலேனும் தியானிக்கப்பெற்றால் அவ்வபராதம் நீங்கி முக்திபெறுவார்கள். சிவத்துரோகிகளுக்குப் பலவிதரோகங்கள் உண்டாகும் சிவத்துரோசஞ்செய்பவர்களின் குலம் மூன்று அல்லது எழுதலைமுறைக்குள் சூன்யமாதம். பிரதிலிங்கம் பூதநிய லிங்கபூஜாபலனால் அமுதலிங்கமீக்தியும் அவ்விலிங்கங்களின் அபராதபாபத்தால் தர்ம்மரந்தத்தின் அமுதிசத்தரோகமும் செய்யப்பெறுவார்கள். அமுதலிங்கத்தை யடைந்தார்க்கும் அமுதலிங்கத்துரோகிகட்கும் நிறப்பிறப்பில்லை. இடையறாதேற்றி அமுதலிங்கத்தை யடைந்தாரையும் நற்சிந்தையற்ற அமுதிசத்தரோகியையும் தர்ம்மராஜன் தண்டார். மஹாத்துரோகிகளை அபமிருத்யுபற்றிப்பிசாசத்துவமனிக்கப் பீரளயக லங்களில் அப்பிசாசகளை குலநோற்குத்திச் சொருகிப் பனிரண்டு சூரியர்களின்மத்தியில் ஈட்டி வெதுப்பிப் பின்னும் அபமிருத்யுக்களிடம் உதறிவிடுவர். பாசம்என்னும் அரபொடியால் மூடப்பட்ட பசுவானும் ஈரத்தக்கல் உலகென்னும் இருப்புப்பாறையில் சிவதவம்என்னும் தங்கரேணுக்கள் ஓட்டிக்கவசமாம்படி. உருண்டு

பின்னும் சேற்றிலாழ்ந்து எங்குமாய்இளகும் பொற்காந்தம
 லையையகன் டு துன்புறுவண்ணம் குருவருளென்னும் பொற்
 காந்தசத்தைக்கிரகித்துப் பலரளன்னும்மிகமிருதுவாகியதங்
 கப்பாறையில்உருண்டு அயத்தூட்களைப்போக்கிப் பரிசுத்த
 மாய் ஞானம்என்னும் ஜோதியால் தங்கமலைஇளகும்தருவாய்
 பரத்துடன்ஒன்றி சித்தியானந்தசுகத்தைப்பெறாமல் தூலம்
 என்னும் சம்மட்டியை சூக்குமம்என்னுர்காப்பால்பற்றி அ
 யசத்துஅறம்வகையில் காய்ச்சிக் காய்ச்சி அயப்பாறையிள்
 வைத்து மோதும் சாரணர்என்னும் தருமராஜனாகிய கொல்ல
 ன் கைப்படுவது மத்யீனத்தால்அனரூர, மேலும் அமிபருத்
 யுவாகிறகடலில் உடைந்து ஜலம்புகுந்துகொண்டேமிதக்குந்
 கப்பலையொத்த ஜெடத்தைததாங்கிய ஆத்மாக்கள் காற்றுப்
 பாய்ரளில் லோமாயுள்ளதின் முனையை உள்ஒட்டையில் அ
 மைத்துப் பின்வழிபிதுங்காதுஇருத்தி அதன்மேல் நங்கூரத்
 தையூன்றிக் கட்டலையமிழத்துமச்சரக்குகளைநீக்கிப் பின்அணி
 யிற்றங்கிக் கரைமுசமோக்குப்படி சுக்கானைப் பற்றிந்
 ன்றுசிறுதோணியோடு பெருநீரிற்றாவும் ஆபத்தமாகிற
 வபூதஜயை அதிதுரிதமாய்ச்செய்து முக்திபெறாது சிவத
 துரோகஞ்செய்வது அக்கப்பல் கரைமோதாது சுக்கானை மு
 ன்அணியின்முன்னுறக்க நங்கூரமிட்டு அக்கப்பலின் ஒட்டை
 யை அடைப்பதாய் மண்ணைக்கரைத்தூற்றுவதே ஒக்கும்
 மற்றையதலச்சிவத்துரோகிகளை சாலன்உடனே தண்டிப்ப
 ர். அமுதிசத்துரோகிகளைமரணந்தத்திற்குள் அமுதிசத்

பானம்முதிர்ந்து முக்திக்கு ஏதுவாவரோ என்ற அச்சத்தால் நெருங்காது மரணந்தமுன்னிலையில் அபமிருத்யுவால் தூலஜெ - த்தை மூலரதார முதல்மூலாவரையில் அணுவணுவாய்ச்சி கைக்கச்செய்து பிசாசத்துவத்தை அடைந்தவுடன் பாசத் தால் நெருங்கக்கண்டத்திம்கற்றி உரோமத்துவாரங்களால் வழியும்படி கவத்துவாரங்களிலும் மூலவயூற்றி கப்பப்பாறை னாலடைத்து சூலத்திற் சொருகி அக்னிமண்டலத்தில் ட்டி வெதுப்பிப் பின்னும் அக்கட்டுடன் அபமிருத்யுக்களி ன் வசப்படுத்துவார்.

அமுதலிங்கத்தை சதா தியானிப்போர் பெறுஞ்சம்பத்து னை நெடுநாள் புகன்றாலும் முடிவுபெறாது பூவுலகத்தில் ரூப தம் சம்பத்தும் சத்ருணமும் உடையவர்கள் பூர்வஜன்மத் தில் சிவகைக்கரியம் செய்தவர்களாகும். கூன்குருடு முத லிய அங் சஹினங்கள் வயிற்று வலி முதலிய கோய்கள் உடைய வர்கள் பூர்வஜன்மத்தில் சிவத்துரோகஞ்செய்தவர்களாகும். பூர்வஜன்மத்தில் சிவசிந்தையுள்ளவர்கள் அழகு குணம் வாய்ந்த னை வி பசு பரி கிரகம் தனம் ஏவலாள் குணம் சீலம் திடசரீ ரம் சுபுத்திரர்கள் சந்துஷ்டி. சிங்காரத்தோட்டம் இவைகள் ல்லாம் அடைவார்கள். இவைகள் யாவும் இருந்தும் சந்து ஷ்டி இல்லாதவர்கள் சிவகாரியத்தில் முயலாது ஜீவ யவுள்ளவர்களாகும் சிவசிந்தையன்னியில் செய்யுந்தபசு ரதம் தோமம் ஜபம் இவைகள் பலனைந்தராது குருடன்

தன்ராயலைபார்ப்பதற்குக் கண்ணாடியைக் கையிலே ஏந்துவதை
 ஓக்கும். சிவத்துரோகஞ்செய்பவர்கள் கல்பாநதம் வரையில்
 கருநரகை மாறிமீறி யடைந்து பின்புசிருஷ்டியுண்டாகும்
 போது மயானத்திலுமாமாகமுளைத்து இன்மீமுதலியமுட்
 கொடிகளைத்தாங்குவார்கள். • சிவத்தியானம் தெரிசனப்
 பூஜைஇவைகளைச்செய்பவர்கள் நித்பம் ஆனந்தம்முதலியவை
 களைப் பெறுவர்கள் பூரணமாயும் பாவஞதீதமாயும் பிர்ம்ப
 வீஷ்ணுருத்திரரூபமாயும் ஜீவஜீவனாயும் சர்வஜீவன்களையுந்
 தமதுஉந்திபிற்கொண்டகாரணரூபமாயும் ஞானமாயும் சர்வ
 மாயும் ஞானபூமியாயும் சர்வம் பூமியாயும் ஞானபூமியில் நிஷ்
 களமாயும் வர்ம்பூமியில் சுகளமாயும் ஊர்த்துவநடனகதரிசி
 கட்டு ஞானாதாரமோக்ஷமாயும் அதோநடனதெரிசிகட்டுக்க
 ர்மாதாரமாயாரூபமாயும் ஜீவ ஆதாரமாயும் ஜடாதாரமாயும்
 அத்துவிதமாயும் ஏகமாயும் சூன்யம் அல்லாததாயும் விளங்
 கும் நித்தியவஸ்துவின் அருள்வடிவாய்க்காணும் இடத்தை
 இலிங்கமாக்கிப் பகலில் தினந்தினம் ஆவாஹனஸ்தாபனஞ்
 செய்து தாம்அதனுள் உத்தியாபனமாகப்பூஜித்தத் தம்முள்
 உத்தியாபனஞ்செய்வது பார்த்திபபூஜைபென்றும் சரலிங்கம்
 என்றும் பெயர். பிர்ம்பவீஷ்ணுக்களும் அண்டபிண்டங்க
 ளும் லயஉர்ப்பத்திக்கு இடமாயுள்ள சக்திசிவஞ் சேர்ந்து ஜோ
 திவிளங்கும் ஸ்திரவஸ்துவில் ஏகமாய்ப்பூஜிப்பது ஸ்திரலிங்
 கம் என்றும் உடையவர்பூஜைபென்றும் பெயர். இவ்விரண்டு
 விதபூஜைக்கும் தாம்சக்திமயமாகிசிவத்தைப்பூஜிப்பதும் மேல்

1. மூகமாய்முன்னடி சூரியபூஜைசெய்வதும் அப்பூஜையின்
 2. முறைமையாகும் மிருத்திகை விபூதி அக்ஷதை உருத்திராக்ஷ
 3. ம்வெல்லம கெந்தம் கோமயம் மாவு அல்லது அன்னம் முதலி
 4. யபரிசுத்தமும் மனோம்மிபமாயும் உள்ளவஸ்துவை இலிங்க
 5. மாக்கி பூஜிக்கும் பார்த்திபபூஜைவிதியும் இரத்தினக்கல்முந்
 6. பூஜியவைகளில் பூஜிக்கும் ஸ்திர்ஸிங்கபூஜாவிதியும் மகேசபூர்வ
 7. ர்மாய் சித்தியகம்மவிதியில் சலிஸ்தாரமாய்கூறப்பட்ட அவ்
 8. டிவிதம் தினம்தினம் வழுவாது மரணாதமவரையில் பூஜித்
 9. தால் அந்நிதியத்தில் தர்மமராஜாவின் பாசமாகிற கபர்தீயந்து
 10. நித்தியத்துவம்பெறுவர்கள். பூஜிப்பதில் அன்புருவையுமாய்
 11. ன் மறுமுன்று ஏழு இருபத்தொன்றாவது ஜென்மத்திலேனும்
 12. நித்தியத்துவம்பெறுவார்கள். சிவசக்திவைவழுவாது பூஜை
 13. செய்பவர்கள் சித்தியத்துவம் பெறுமவரையில் சக்தி சிவ
 14. தீர்த்தின் அனுக்கிரகத்தால் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன்
 15. ிசௌபாக்கியத்தையடைந்து சத்சாவகாசம்ஒங்கி மகிழ்வுறு
 16. வர்கள். முன்கூறியபார்த்திபலிங்கம் நூற்றெட்டு ஆபிரத்
 17. ந்தெட்டு பதினாயிரம் இலக்ஷம் கோடி தினம்தினம் அமைத்துப்
 18. பூஜிப்பவர்கள் பக்திஒங்கிப் பூஜிக்கும் அளவாய் சித்திகளும்
 19. ன்மதண்டனை நீங்குதலும் ஆபுளவிருத்தியும் அடைவார்கள்.
 20. இந்திரநீலஇலிங்கத்தை விஷ்ணுபூஜித்து வைகுந்தாதிபத்திய
 21. தத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். மாணிக்கலிங்கத்தை இந்திரன்
 22. பூஜித்துத் தேவராஜாவாகி சத்ருஜெயம் பெற்றிருக்கிறார். சுவ
 23. ர்ண இலிங்கத்தைக் குபேரன் பூஜித்து அளகாபுரியென்னும்

உத்தாதிக்கிற்கு அதிபதியானார். ஸ்படிகஇலிங்கத்தை வருணன் பூஜித்தது மேன்மை அடைந்தார் இன்னும் அனேகர் சிவபூஜையால் மேலான சித்திமுத்திகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் மூன் மலகங்களிலும் சிவபூஜையன்னியில் முக்திபெற்றவர்கள் இல்லை. தினந்தோறும் சிவபூஜையன்னியில் புஜிக்கலாகாது சிவபூஜையென்று சிவாருகம் செய்யாத அன்னத்தைப் புஜித்தால் மலப்புழுவிற் குச சமமானதாகும். சிவபூஜையால் பக்தி உளரும் ஞானம் உதிக்கும் காலன அணுகான் நிருவிகற்பம் பெறலாம் சிவத்தை மறந்த காலமே வினை என்னும் ஆகாமியம் வளர்ந்த சகுசிதம் பெருகுமகாலமாம். அவ்வாகாமியத்தால் காலதண்டனையும் மரணஜனனமும் உண்டாகும். கற்பமுடிவில் சர்வதேவாதிகளும் லயமாய்விடுவார்கள். மறுபடியும் வீராவரணம்தோன்ற இடத்தி லிஷ்ணுவும் வலக் கிர்ச்சிமுருகும் ஐராதிரி காயத்திரி முதலிய மந்திரதேவதைகளும் வேதங்களும் தலையில் ஆறு அங்கங்களும் வயிற்றில் தாபரசங்கங்களும் சர்வஜெசத்தும் உதிக்கும் எப்படியுண்டா குமோ அப்படியே பண்ணுலத்திலும் ஜலம் அனலிலும் அனல்குற்றிலும் சுற்றி ஆகாயபூமியிலும் ஆகாயவெளிசிறாயத்திலும் அவ்வவ்விததேவதைகளுடன் முறையே லயமாகும். உற்பத்திக்கும் ஸத்திற்கும் அமுதலிகமே இடமாக இருக்கும். எந்தகற்பங்களிலும் அழிபாது சர்வப்பிராணிகளையும் கோயிலாகவுண்டபய அவ்வமுதலிங்கம் சர்வமாய்வு உள்ளதானும் மெனக்கெட்டுயர்பாசத்திற்குட்டுருத் மூன்றாவதே சிவபூஜை.

திரிதீக்ஷையும் பஞ்சப்பிரம்ஸ்தாபனமும் பெற்று காமிக விதிவழுவாதுகொண்ட உத்தமர்களே அமுதலிங்க பிரத்தி பக்ஷபூஜைக்கு உரித்தாருவர் அன்பர்களுக்கு மனோம்யிப த்தை விளைக்கும்படி பிரம்மரந்திரதலத்தில் விளங்கும் அமுத லிங்கத்தைமுன்னுல்கிதிவழி அடைந்ததித்தியம்புஜிக்கஇயலாத வர்கள் முன்கூறிய அஷ்டவிதலிங்கங்களில் மனது அடங்கிப் பூஜித்த அந்தப்பலனால் அமுதலிங்கத்தைப் பிரத்தியக்ஷமா ய்ப்பூஜிக்கப்பெறுவார்கள். அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவர் சர்க்கஜீவனங்களையும் தன்னுயிப்போற் கொள்ளல்வேண்டும் அமுதீசர் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் அசுவமேத பலனையடைவார்கள் சோமருத்திரபிரதக்ஷணஞ்செய்தால் ஆயிரம் வாஜபேயயாகபலனும் நூறுசாந்திராயனவிருதபலனும் பெறப்படும். அடிப்பிரதக்ஷணம் மஸ்காரப்பிரதக்ஷணம் அ ங்கப்பிரதக்ஷணம் செய்வதால் சர்வசாம்பிரதாத்தி சக்ஷத்யம் அ டைவார்கள் சனிப்பிரதோஷகாலத்தின் சந்தியாவேளையில் சோமருத்திரப் பிரதக்ஷணம்செய்தால் மற்றையகாலங்களில் செய்வதைப்பார்க்கிலும் கோடிபங்கு விசேஷபலனை யடைவர் கள் ஆடர்கள் சர்வசம்பத்துகளையும் பெற்றுபின்புசாருப்பம டைந்து சர்வமும் தன்மயமாய்க்காணுவர்கள் அவர்கள் முன் அ முதீசர் சந்திரஜடாமருத்திரேந்திர காளகண்ட சதுர்ப்புஜ வரதாபயஸ்தத்துடன் உமாசமேதராய் எஞ்சுமாய்க்காணப்ப ட்டு சாயுச்சியபதஞானம் கடாஷிப்பர் வில்வவனத்தில் திரி க்ஷணைகங்கரியங்கள் செய்தால் அப்தோர்யாமம்என்ற யாக

பல்லீன அடைவர்கள் சிவ சூழைக்காக மனிதர்களில் உண்டா
கையதீர்த்தஸ்நானம் ஒருசாந்திராயணபலனைத் தீரும் அரக்கா
களாலாக்கியது ஒருகிரிச்சிரபலனைத் தரும் தேவர்களாக்கியது
முற்றுறு கிரிச்சிரபலனைத்தரும் நுகவரனாற்றாரப்பட்டு
கோடிகிருச்சிரபலனைத்தரும் இரவில்மாதிரிப் புஜித்தால் பாத
கிருச்சிரம் என்று பெயர் ஆல புரசு வில்வபத்திரங்கள் குசாத
கம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றைத்தினம் சாப்பிடுவது பண்ணி
ருச்சிரம் என்று பெயர். புண்ணுகரு நெய் மோர் ஜலம் இவை
களை எவ்வகையானாலும் சாப்பிடுவது செளமியகிருச்சிரம்
என்று பெயர் ஹவிஸ் சாப்பிட்டு மூன்று நாள் உபவாசமிரு
ந்தால் அகிகிருச்சிரமென்று பெயர். இருபததோருதினம்
பகல்மாதிரி ஒருசாப்பிட்டுப் பனிரண்டுநாள் உபவாசமிரு
ந்தால் பாரகம் என்று பெயர் மூன்றுதினம் காலமே சாப்பிட்டு
மூன்றுதினம் இரவில்புஜித்த மூன்றுதினம் உபவாசமிருந்
தால் பிராஜாபத்தியம் என்று பெயர் கோமுகத்திரம் பால் தயிர்
நெய் குசாதகத்தை ஒவ்வொருதினம் ஒவ்வொன்றாய்ச்
சாப்பிட்டு ஒருதினம் உபவாசமிருந்தால் சாரதபனம் என்று
பெயர். சாரதபனதிரையங்களை நாளுக்குநாளுக்குப் சாப்
பிட்டு ஆறுதினம் உபவாசமிருந்தால் மஹாசாரதபனம்
என்று பெயர் நெய் பால் ஜலத்தை மூன்றுதினம் உபவாசமிருந்
தால் சாப்பிட்டு ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றுதினம் ஜலம் பால்
நெய் வரிசையுடன் உபவாசமிருந்தால் மூன்றுதினம்
வாயுவைச்சாப்பிடுவது தக்தகிருத்தம் என்று பெயர். இவைகள்

னைச்சாப்பிடும் அளவு எள்ளுண்டுக்கு பால்பலம் ஒன்று ரெய்
பலம் இரண்டு ஜலமபலம் ஒன்றும் ஆகும் கோ முதகிரத்தினால்
காராமணியைச் சமைத்துச் சாப்பிடுவது ஆன்னீககிரு சசிரம் ஜன்
றுபெயர் இது சரீரத்தையும் சுதகிபண்ணு கையை உயர்த்துக்கி
றின்று பகலில் காற்றைச் சாப்பிட்டு இரவில் ஜலத்தில் இருப்ப
து பிராஜாபத்தியம் என்று பெயர் சுக்கிலபக்ஷ முதற் கொண்டு
ஒவ்வொரு கவளமாய் ஏற்றிப் பெளர்ணமியில் பதினைந்து கவ
ளம் சாப்பிட்டு கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கவளமாய் ந
குறைத்துச் சாப்பிடுவது சாந்திராயணம் என்று பெயர் இவ்
விரதகாலத்தில் மூன்றுவேளையும் ஸ்கானஞ்செய்யவேண்டும்
காலையிலும் மாலை யிலும் நான்குவளம் சாப்பிடுவது சிசுரா
ந்திராயணம் என்று பெயர் காலையிலு மதத்யமானத்திலும்
எட்டுகவளம் சாப்பிடுவது அதிசிசுராந்திராயணம் என்று
பெயர் மூன்றுகவளம் ஒரேவேளையாக இரண்டுபக்ஷம் சாப்பி
ட்டால் சந்திரலோகத்தை யடைவாகள். சோமவாரத்தின்
முதற்றின்பாணுவார உச்சியிற் புஜிசுது சோமவார உபவாசத்து
டன்மனமுதற் பரிசுத்தமாகச் சகியாவேளையில் நந்தியடிவள
த்தில் மூன்னமர்த்த பால் தயிர் ரெப் கெங்கை கூட்டி அத்து
டன் அக்ஷைத திலம் கடுகு குசாந்திரம் கலந்து இருகையே
த்தி னர் ாடுத்து உட்சென்று உத்தியின் அளவாகும்
கொப்பச்சிரமம் தியில் கீழ் முகமாய் சுகளமாய் விளங்கிச்
சாவாணை வளையம் இரகலக்கும் அபிர மகத்தரி அன்பாத
புது குரகுமுது அநுளம் வண்ணம் அவாபரணமாய் அமர

வினவரும் அமுதீசரைத் தெரிசித்து சாக்கிரம்குன்றாது சுத்த
பூமியிற்றுமின்று செல்வாய் உதயத்தன் அமுதபுஷ்கராணி
யில் படிந்து ஆத்மார்த்தபூஜைமுடித்துப் பாரணையெவது
சோமவாரவிரதமாகுர்சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்து விதி
யோடுபிரிமரந்திரத்தலத்தில் உத்தியாபனஞ்செய்யப் பெற்றார்
மகிமை அளவிடற்கரிதாகும். திரிலோகங்களும் ஏகாதிபத்தி
யமாய் ஆளப்பெறுவாகள் அவர்கள் எண்ணியபடியெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுகவும் பெண்ஆணுகவும் உலகங்கள் பொன்னுகவு
ம நரகம் சொர்க்கமாகவும் விஷம் அமுதமாகவும் தீசீதளமாகவும்
இருள் பிரகாசமாகவும் ஆகும் அவர்களுடைய கிருபைபெற்ற
வர்களும் மனோபீஷ்டப்பெறுவார்கள். சோமவாரவிரதம் அனு
ஷ்டித்துப் பரிரண்டு வருஷகாலம் அமர்ந்து பிரமூரந்திரதல
த்தில் உத்தியாபனம் செய்யவியலாமல் முன்விதிவழி
உத்தியாபனஞ்செய்யப்பெறினும் பதினாறுபேறும் அஷ்டமா
சித்தும் நான்குபதவிகளில் பக்தியளவாயும் பெறுவார்கள்.
இதரதலத்தார்த்த அமுதீசத்தியானமாய்சோமவாரவிரதம்
அனுஷ்டித்து முன்பு அமர்ந்த தலத்திலேயே உத்தியாபனஞ்
செய்யப்பெறினும் சர்வகாமரூபலன்களையும் பெறுவார்கள்
அமுதபுஷ்கராணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சாந்தசித்தாய் ஒரு
நிஷ்க்கமாவது உத்தமயிராமனாளுக்குத் தானஞ்செய்தால் இ
தரதலங்களிற் செய்வதைப் பார்க்கினுந் கோடிமுடங்கினதும்
லாபலாபம் யடைவார்கள். வேதத்தினும் கணேசத்தினானுக்கு
த்தானஞ்செய்தால் பித்தந்நீளாடிபங்கும் வக்யவிநெய்யுடி சுத்த

நமப்பிராமணாளுக்குத் தன்னஞ்செய்தால் நூறுகோடி பங்கும்
 சிவபக்தர்கட்குத் தானமசெய்தால் ஆபிரங்கோடி பங்கும் சிவ
 தீக்ஷ்யானபிராமணாளுக்குத் தானமசெய்தால் பதினாபிரங்
 கோடி பங்கு மேலான பலனையம் பெறுவார்கள். சிவதீர்த்தக்
 கரையில் உத்தமபிராமணாளுக்கு கோடிபசு இதரதலத்தில்
 தானம் பண்ணுமபலன்களை அமுதபுஷ்க்கரணிக்கரையில் ஒரு
 பசு தீனத்தால் பெறலாம். அமுதபுஷ்க்கரணிக்கரையில் பரிசுத்
 தமனனுடன் உத்தமபிராமணாளுக்கு ஒருகவளம் அன்னம்
 தந்தால் அநதக்கவளத்தின் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கும் கோடி
 வருஷமாகக் கைலாசத்தில் வசிப்பார்கள் சிவகேததிர
 வாசமும் சிவதீர்த்தன் நானமும் சிவபூஜையும் நரானுக்குப்
 பூர்வஜன்மபுண்யவசத்தால்தான் அன்புமுதனியம் றறைய
 சௌபாடங்களும கிடைக்கும் எளிதில்கிடைப்பதரிது. எப்
 பெருதும் சிவபூஜைமுதலிய மூன்றும் செய்யப்பெறுதவர்கள்
 சாயங்காலத்தில் அமுதீசுத்திடானஞ் செய்தால் மஹாபாதகங்
 ள்முதலிய தோஷங்கள் நீங்கிச் சாகாபிஷ்டங்கடையும் பெ
 ற்று எமவாதையகற்றுவார்கள். சந்தியாகாலத்தில் மிகப்பக்தி
 யாளர்மாத்திரம் காணும்படி நந்திஸ்தானம்வரையில் சலக்கும்
 ஒளியிருள்மயமாய் நடிக்கும் வீரதாண்டவதெரிசனஞ்செய்ய
 ப்பெற்றோர் நித்தியத்துவம் பெறுவர்கள் அமுதவீரதாண்டவ
 தெரிசனம் இடையறாதேற்றும் அன்பர்கள் பெறுவரெயன்றி
 சாமான்ய பக்தியாளர்கள் தெரிசிக்கப்பெறார்கள். அமுதவிக்க
 த்தைப் பரிசுத்தமாகிய மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்தால் அபிஷே

கித்தால் அக்ஞானமும் பாபமும் நீங்கும். காராம்பசுவினாலாகிய பஞ்சகவ்வியமும் குசோதகமும் மந்திரபூர்வமாய் ஒருகாலம் அபிஷேகித்தாலும் பிரம்மஸ்நானபலன் அடைந்து பாபம் விடுபட்டு நெடுகள் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள்; தூறுபங்குமேன்மையாகிய பஞ்சகவ்வியத்துடன் ஒரோபசுவின்பால்தயிர் அபிஷேகித்தால் ஐயமின்றி பிரம்மஸ்நானபலன் அடைவார்கள். அமுதலிங்கத்தில் காராம்பசுவின்மேய்யைத் தடவினால் ஆயிரக்கோடிவருஷம்வரையில் முன்சம்பவித்த பாபங்கள் நசிக்கும் சுவர்ணபரணம் வஸ்திரங்கூட்டுவோர் நெய்அபிஷேகித்தபலனை யடைவார்கள் ஒருமரக்கால் பால் அபிஷேகித்தாலும் வெள்ளிஇரத்தத்தில் ஆரோகணித்த சோமலோகத்தை யடைவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் புத்துளுக்குநெய் அபிஷேகித்தால் இருபத்தொருதலைமுறைவரையில் உள்ள வமிசபிதர்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அபிஷேகித்தவர்கள் பதினாயிரம்வருஷம்வரையில் வேதபாராயணராகவும் யோகவானாகவும் ஆவார்கள். எண்ணெய் அபிஷேகித்தால் ஸூயம்முதலிய பஹாரோகங்களும் பிரம்மஹத்தியும் நீங்கும். தயிர் அபிஷேகித்தால் லக்ஷாயிகடாஷம் பெறுவார்கள். தேன்அபிஷேகித்தால் சாரீரசம்பத்தும் வித்தையும் கருப்பந்சாறு அபிஷேகித்தால் கின்னரலோகத்தையும் சந்தனம் அபிஷேகித்தால் கீர்த்தியுடன் சந்தர்வபோகமும் எனுமிச்சம்பழம் அபிஷேகித்தால் நல்லமனதும் இளகீர்அபிஷேகித்தால் நவலோகமும் பெறுவார்கள். தமரத்தம்பழம் அபிஷேகித்

தால் மேகரோசமும் ஈரல் துடல்களைப் பற்றியபாசியும் நீங்குல்
 ரஸ்தாளிப்பழம் அபிஷேகத்தால் ருத்திரலோசமும் பெறு
 வார்கள். ஸுமெஷுஸாஸாஜீநாம் மெஷுஸாஸாஜீநாம்
 உம் யுகெரோகிவிஸு-கா-தா ரு-உ-மெஷுஸாஜீநாம்
 பிதிர் சிராத்த தினங் களில் எண்ணையபிஷே கித்தால்
 ரகவாச மாயுள்ள பிதிர்க்களும் மிக திருப்தி யுடன்
 சொர்க்கத்தை யடைவார்கள் சத்த கெங்கை யபிஷேகித்
 தாலும் வென்னீரபிஷேகித்தாலும் நெய்யபிஷேகித்தாலும்
 ம், பலன் சமமாகும். பத்தியுடன் இரமூன்றுஞ் செய்வித்து
 ப்பூஜித்தால், ஆயிரம் அசு வமேதபலனைப்பெறுவர்கள்
 கிருஷ்ணபக்டம் அஷ்டமியில், நெய்யபிஷேகிப்போர் உப
 வாசமாயிருத்தல் வேண்டும் விதிப்படி சங்காபிஷேகஞ் செ
 ய்வித்தால் மேற்கூறிய எல்லாவற்றையும் பெறுவதுடன்
 முத்தி பெறு வர்கள், திரு நீறு அபிஷேகத்தால், சாரூப்பிய
 த்தையும், புஷ்ப ஜெல அபிஷேகத்தால் சூரிய லோகத்தையு
 ம் சொர்ண ஜெல அபிஷேகத்தால், குபேர லோகத்தையும்,
 இரத்தின ஜெல அபிஷேகத்தால் இந்திரலோகத்தையும், வில்
 வம்சேர்ந்த ஜெல அபிஷேகத்தால், சத்திய லோகத்தையும்
 வெள்ளைச்சர்க்கரை யபிஷேகித்தால், மோக்ஷத்திற்கேதுவா
 ரும் ஞானமும் பச்சைக்கற்பூரம் குங்குமப்பூ சேர்ந்தசந்தன
 பிஷேகத்தால், இஷ்டபோகம் அனுபவித்து சாயுஜ்யமும் வ
 டிக்ஷுட்டிஷ நிர்ந்தத்தத்தால் தானியா கவியோம வியாபினம் என்
 னைதஸ் மரித்து அபிஷேகித்தால் பத்திவளர்வுப்பெறுவர்மன்.

கலசத்தால் அபிஷேகிப்பதற்கு தாம் பரபாத்திரம் நூறுபங்
கும்வெள்ளிப்பாத்திரம் லக்ஷப்பங்கும் சொர்ணப்பாத்திரம்
கோடி பங்கும் அதிகபலனாகும் சமுத்திரத்து தித்த வலம்
புரி, அல்லது இ-ம்புரி அல்லது சுந்தசங்கத்தா
லேனும் அபிஷேகித்தால், அனந்த விசேஷ பலனா
கும் அதனால் பெறும் பலன்களை பரமசிவனுற்றான் ஒதலா
ம் தைலத்தினால் பிஷேகம்படுத்துப்பங்கும் ரெய்பதினாயிரம்பங்
கும் அசுபதி கெங்கை கோடிபங்கும் அதிகபலனைத்தரும்
பெவை, கோதுமை, வில்வபுத்திரம் சேர்ந்த, ஜெலத்தினால்
அபிஷேகித்துப், பிறகு சுத்த ஜெலத்தினால், அபிஷேகித்தால்
உத்தமர்களுக்குப்பதினாயிரம் பசுதானம் பண்ணினபலனையும்
சாயுச்சியத்தையும் அடைவார்கள். புஷ்பஞ் சேர்ந்த ஜெலத்தினால்
அர்க்கியம் செய்வதைப்பார்க்கிலும் சந்தனம் சேர்ந்தது பத்
துபங்கும் பஞ்சகவ்வியர்க்கியும் நூறுமடங்கும் விசேஷபல
னைத்தரும் கெங்காஜெலம் பால்குசாக்கிரம் ரெய் தயிர் அக்ஷ
தைள்ளுகெகு இவைகள் சேர்ந்த அஷ்டாங்க அர்க்கிய அபி
ஷேகத்தால் பதினாயிரம் வருஷம் ருத்திரலோகவா சம்பெறு
வர்கள். இன்னும் அதன்பலன்கள் அநேகம் உள்ளது மரப்பாத்தி
ரார்க்கிய ஜெலத்தைப்பார்க்கிலும் மண்பாத்திரம்பத்துப்பங்
கும் தாம்பரம் நூறுபங்கும் வெள்ளி பிலக்ஷம்பங்கும் சொர்ணம்
கோடி பங்கும் அதிகமாகும் புரசிலையும் தாமரை பிலையும் செப்
புப்பாத்திரத்திற்கு ஒக்கும். அமுதீசர்க்கு அபிஷேகம் அர்க்
கியம் அர்ச்சனையுடையேத்தியம் தூபதீபம் ஸ்தோத்திரம் ஆக

எனய்

மூர்த்தி தல தீர்த்த சருக்கம்.

ஆல்தியன்றமட்டும் செய்பவர்கள் மேலானபலன்களை யடைவார்கள். வேதபாரகாளுக்கு அனேகம்வெள்ளிப்பாத்திரம்தானஞ்செய்வதைப்பார்க்கிலும் சிவாபிஷேகத்திற்கு ஒருமண்பாத்திரமேனுங்கொடுப்பது நூறுபங்குவிசேஷமாகும் புஷ்பங்கள் தன்னுலுண்டாக்கியதோட்டத்தில்எடுப்பதுஉத்தமம், வனத்தில்எடுப்பதுமத்தமம் பிறர்தோட்டத்தில்எடுத்தால் தான்பெறும்பலனில் பாதி தோட்டத்தாரைச் சேரும், கந்தல் புழுக்கடி நாகரம் இல்லாதபுஷ்பங்கள் உத்தமம், சீவஸ்தைய வேதபாரகாளுக்குப் பதினாயிரம்பாரம் சொர்ணதானம்பண்ணினபலனை ஒருபுஷ்பார்ச்சனையால் அடையலாம், வில்வார்ச்சனையால் மூன்றுஜென்மபாபம்நீங்கிச் சிவலோகத்தை யடைவார்கள், கருணமத்தை கண்டங்கத்திரி தயரை அலரி மந்தாரம் கந்தியாவர்த்தம் ஐாதி வெள்ளெருக்கு நீலோற்பலம் காட்டுவாசைப்புஷ்பங்களும் நாயுருவி ருசுபுஷ்பமும் அர்ச்சித்தால் இஷ்டசித்தியை அடைவார்கள், ஆபிரம்நீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் பக்திவளரும், வீரதாண்டவரின் ருஞ்சிதபாதத்தில் நீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் வாலாம்பிகையின் கிருபை பூர்ணமாகும், நீலோற்பலமாலோற்றின் கால னது பயங்கரஉருவம் தோன்றுது, அமுதீசரைக் கருணமத்தப்பூவால் அர்ச்சித்தால் உத்தமர்களுக்கு கன்றுடனிலகைம்பகதானம்பண்ணினபலனும் ஸாயுஜ்யமும் பெறுவர்கள், கண்டங்கத்திரிப்பூவால் பக்தியோடு அர்ச்சிக்கின் பதினாயிரம் பகதானம்பண்ணினபலனும் சிவபதமும் பெறுவார்கள், நச

யுருகிப்பத்திரத்தில் ஏலத்துள்கலந்து மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்துடன் அமுதலிங்கத்தின் சிரசில் சாற்றினால் பதினான்கு இந்திரப்பட்டம்வரையில் இந்திரனுடைய ஆசனத்தில் இத்திரனுடன் வீற்றிருப்பார்கள். ஒருபடிசம்பாஅரிசியால் சரீபாகமாய் செய்து சதூர்த்தசியில் நிவேதித்தால் அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம்புகமாகச் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். மாசிமாதம் சதூர்த்தசியில் அன்னாபிஷேகஞ் செய்தால் சிவலோகத்தைப் பெறுவர்கள். அமுதீசஅபிராமசன்னிதியில் பசுவின் நெய்யால் தீபம் ஏற்றினால் அக்ஞான இருளீங்கி ஞானப்பிரகாசமாகி ரூரியனையொத்த விமானத்தில் ஆரோகணித்துக் கைலாசம் அடைந்து நெடுமேள்வசித்துப் பூவுலகில் உலவவிரும்பின் பிராம்மணனாகவாவது அக்கிரவர்த்தி யாகவாவது விளங்குவர். கார்த்திகைமாதம் சோமவாரத்தில் அலங்கிருதமாய் அனேகதீபாராசைகள் இடிந் சர்வவியாபகத்துவம் பெறுவர்கள் சோமவாரம் நியோதசி சதூர்த்தசி பெளர்ணமி இவைகளில் நெய்சிளக்கடிஸ் அத்தீபம் எதுவரையில் எரிகிறதோ அவ்வளவின் ஒவ்வொரு நியிஷத்திற்கு ஆயிரம்புகமாகப் பதினாயிரம் ரூரியர் நையொத்த இரதத்தில் தன் குலத்தவர்களுடன் ஆரோகணித்துச் சிவலோகஞ்சென்று வசிப்பார்கள். அரிசிமாவில் பசுவின் நெய் சர்க்கரை தேன் கலந்து நெய்யூற்றித் தாமரைநூலால் விளக்கி நிற்காயுகம் தீர்க்கமாகக் கல்யாணம் இஷ்டசித்திகளும் பெறுவார்கள். கோதுமைமாவால் இடிந் புத்திரங்களத்திராதி ள்ஞா அஷ்டல

மிகடாகூதம்பெருகி பறாசுந்தோஷசௌக்கியத்துடன் வாழ்ந்து பின்பு சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அளவிலாக் கோடி ஜன்மம் சிவத்தியானஞ்செய்தால் இந்தஸ்வயம்புகேசுத்திரத்தில் நற்சிந்தையோடு வசிப்பதற்கு ஏதுவுண்டாகும். ஜெம்பூத்வீபில் இதற்குச்சமமான லேஹதலம் கிடையாது. மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் இம்மூன்றாம் அமுதமாய்விளங்குவது இவ்வீல்வாரண்யமேயாகும். ஸ்வயம்புகேசுத்திரங்களில் மிகவிசேஷம்சுதாகெடபாம். அதேனெனில் அமுதமீதில் ஸ்வயம்புவாயுதித்தகாலாகும். இதரகேசுத்திரங்களில் நெடுகாள்வசுக்கும்புண்யபலனை இதலத்தில் மாததிரைப்பொழுதில் பெறலாம். பக்திபளவாய் அரைமாத்திரை நமைப்பொழுது வசிகதும் பெறலாம். இதற்குரசமமானதலம் இதுவரையில் உண்டானதும்இல்லை இன்ன ண்டாகப்போகிறதும்இல்லை.!! ஸந்தாடிபூஜிஷ்டாநா நவகுதாநவவிஷ்டி கேசுத்திரங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் இலங்குகங்களிலும் மிகவிசேஷமுள்ளது வில்வாரண்யமாகும்.!! ஸ்ராமகேஷுதீக்ய-கேஷுதீக்ய-தீக்ய-தீக்ய-பஞ்சபூத ஜடத்தைத்தாங்கிய எவ்விதப் பிராணிகளும் ஒருகூணரோனும் இத்தலத்தில் நிச்சிந்தையுடன் வசிக்கால் சிவஞானத்தையடைந்து முக்திபெறும். அமுதகடத்தின் தெரிசனத்தால் காலமிருத்யுவின்க் உபாதிபண்டாகாது. அபமிருத்யுவை ஜெயிக்கலாம் அமுதலிங்கத்தை ஏகாக்ஷித்தமாய் எக்தாலத்திலும் உள்ளத்திருத்தினால் காலமிருத்யுவையும்ஜெயித்துநித்யம்பெறலாம் மற்றைய

தலங்களைப் பார்க்கிலும் வில்வாரண்யத்தில்கொய்யும் தபம்புண்ய பலன்சன் கோடிபங்காய் வளரும். அமுதலிங்கத்தைச் சதா தியா லிப்பவர்கள் கல்பபரியந்தம் கருவடையார்கள். அமுதலிங்கத் திற்கு அச்சமின்றி அபராதஞ்செய்தவர்கள் கல்பபரியந்தமாறி மாறிக் கருரகேயுடைவர்கள் பூவுலகில் ஜென்மம்மடிகொளார். அமுதபுஷ்கரணிஸ்நானத்தால் அமுதப்பிராசனஞ்செய்தப லனும் அத்தீர்த்தரகசியதொத்தமாயுள்ள சர்வஸ்தலங்களிலு ம் உள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தபலனையும் ஞானத்தை யும் அடைவார்கள். இந்தமூன்றாம் தெய்வானைத்தால் கிடை க்குமேயொழிய இலகுவிற் கிடைக்க மாட்டாது. இத்தலவாச மும் அமுதபுஷ்கரணி தீர்த்தஸ்நானமும் அமுதலிங்கதெரிச னமும் செய்து ஆநமார்த்தபூஜையாக அமுதலிங்கத்தை உள் னி சரஸ்திரபூஜைசெய்து நித்யத்துவம்பெற இயலாதவர்கள் சந்தியாவேளையில் அமுதீசரைத்தெரிசித்தேற்றியேனும் மற் றைபதலங்களில் அமர்ந்து தியானித்தேனும் மிருத்யுஞ்செய மூன்றகூரத்தை மனமலையாதுஸ்மரித்தேனும் இம்முன்னு லைப்பூஜித்து வாசித்தேனும் உண்போர் சர்வமங்களத்தையு ம் பெறுவார்கள். காலையில் எழுந்து அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்நா னஞ்செய்து பக்தியுடன் புஷ்பங்களை யெடுத்துத் தூபதீபமிட் டு விதிப்படி பூஜித்து த்தியானிப்பவர்களின் அன்பிற் சூடாய் கரும்பும் அதன் இரசமும் பாகும் கண்டாயும் அமுதீசர் உள் ளத்துறைவர் இத்தலத்தில் மூன்று நாள் வசித்து அமுதபுஷ்க ரணியில் ஸ்நானஞ்செய்து அபிராமியம்பாளையிற் அமுதீசுவ

மரையும் தெரிசித்தால் சர்வகூஷத்திரங்களிலும் வசித்துச் சர்வதீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரானஞ்செய்து சர்வமூர்த்திகளையும் தெரிசித்த பலனும் ஞானமுதண்ணவும் பெய்வார்கள். மூன்றுநாள் அல்லதுமூன்றுகாலம் அத்தலத்தில் வசிக்கவும் அமுதபுஷ்க்ரணியில் தோடவும் அமுதீசுவரனைப் பூஜிக்கத்தெரிசிக்கவும் கூடாவிட்டாலும் பக்தியுடன் ஒருசரயாகைக்காலம் வழுவாது அமுதீசர் ஆலயஞ்சென்று தெரிசித்தால் மேற்கண்டபலனையடைவார்கள். ஜீவனகட்டுஇனிதில் அமுதும் ஷாஷ்டிஸ்ரீமதண்டனையும் சிரேஷ்டமாகும் ஞானமுதைப்பெறவும் எமதண்டனையைமாற்றிக்கொள்ளவும் பிரம்மரதிரதலத்தில் அமுதீசரை அவர் அருள் அருவருவத்தியானத்தால் அடைந்தால் ஒழியவேறு எவ்விதத்தாலும் முடியாது. மரணகாலத்தின் தொண்ணூறுநாழிகையளவின்முன் ஒருமாதிரைப்பொழுதேனும் அமுதீசருவத்தடன் அபிராமசந்திரியையும் ஓர்மையுற உள்ளத்தமர்த்தி மறவாதாரைக் காலன் அணுகான். அமுதீசர் சக்தியுடன் ரூபாதீதமாகி ஞானனந்தாமுதைப் பொழிவர். அவ்வமுதாரைகளால் புருமத்தியில் ஆபிரம்இதழ்களையுடைய ஆத்மம்என்னும் கமலம் தம்முருக்கண்டு மேல்விரிய அவ்வாறே சூக்ஷ்மாதார ஹிந்தயகமலமும் ஸ்தூலாதார உந்திக்கமலமும் ஒங்கிக் காரணசகஸ்திரதளமலரில் ஒன்றிருபாசமுத்திரமாகிய அமுதீசரின் ஸ்தூலமாகிய சகஸ்திரமலர் கிரியாதாமாகிய அநிருக்கும அமுதாரையின் வழி ஒங்கி ஞானமய சர்வகாரணபூரணமுத்கெடத்துள் படிந்து காலங்காற்ற

நித்தியமாக்கிநிஷ்க்களமாகும். மரணகாலத்தில் மறவாச்சிந்
தையுற்றுப் பேரின்பம்பெறும்படி இத்திரியநுழுவதல் உண்டா
வதற்குமுன்திரியாக்ஷரத்தொனிவிளங்கும் சகஸ்திரசங்கங்க
ளால் அபிஷேகம் விதமுறைசெய்து தெரிசித்து அன்பைவள
ர்ப்போர் அமுதீசரை மறவாச்சிந்தையுடன் சர்வசித்திக
ளும் பெறுவர்சள். வீந்துநாதம் ஒன்றாகருவும் ஞானமும்
தாயின்றிசெவும் யோகமும் தாரகமின்றிச்சடமும் கிரீகையு
ம் தன்னியம்பாலடை முதலிய வின்மீதாரகபானமும் சரிதை
யும் உண்டாகாது சுருப்பத்திற்குத்தாயும் சிசுவிற்குத்தார
கமும். தாரகத்திற்கு தன்னியம்பாலடை மிடறுமுதலி
யதுபோலவே சரிதையாதியாதாரமாகும் ஆனதால்மனோ
மயமாய் அலையாது அமுதீசபக்தியாய் உஷ்ட்காலத்தி
ல் அமுதபுஷ்ட்காணியில் ஸ்நானஞ்செய்து அமுதகெண்பதி
அபிராமசுந்தரி வில்வஸிருக்ஷம் நந்திகேசுவரர் மஹாவிஷ்ணு
நடராஜமூர்த்தி ஸ்கந்தர் பாபஹரேசுவரர் புண்யவர்
த்தனர் வில்வநாதர் சக்ஷிணமூர்த்தி நவசக்திசொருபமா
பியபிஞ்சிலம் சர்மராஜா வீரதாண்டவர் சோரணேசர் நாத
மயஅந்தப்புர அபிராமசுந்தரி அமுதகடேசுவரையுந்தெரிசித்
து இருமுறைவலம்பந்து சண்டிகேசுவரதேரிசனஞ்செ
ய்து நந்திகேசுவரர் முன்னமஸ்கரித்து அபிராமசுந்தரியை
யும் பணிபெண்டு நான்கு அல்லதுஇரண்டு முறைவலம்பந்து ந
மஸ்கரித்துத்தன்மனது அறியாதசெய்த அபராதபிராயச்சித்
த நிமித்தம் அகோராஸ்தரமும் பஞ்சாக்ஷரமும்ஐபித்து வெ

எரிவந்தேனும் மேற்கு நியமூர்த்திகளைத்தயானித்து அமுதீச அ
 பிராமஸ்மரணையுடன் விதிவலம்வந்தேனு'ம எதிர்க்காலேசுவர
 ர் இராமநந்தீசுவரர் அனாமந்தேசுவரர் சப்தமங்களைசுவரர்
 சாம்புவேசுவரர் மிருகண்டேசுவரர் நாகேசுவரர் கைலாசநாத
 ர் பிரமதீசுவரர் அபிமுக்தீசுவரர் சுந்தரவணேசுவரர் பிம்மபு
 ழீசுவரர் சோளீசுவரர் ரெத்னகைடீசுவரர் மாரககண்டேய
 ரின்பூர்வஜ்ஜனமங்களில் புஜித்கஆசபார்த்தகலிங்கத்தைபு
 ம் தினம்தெரிசித்தேனும் அல்லது சிந்தித்தேனும் மார்க்கண்
 டேயர் தர்மமராஜா இவர்களைச்சிந்தித்தால சுபுத்திரவாஸு'
 ம் கீர்த்திமாஸ்யும் மஹாசௌபாக்கியவாஸ்யும் சந்துஷ்டியு
 டன் ஜீவன்முத்தனாய சிவஞானவிதேககைவல்ய மோக்ஷசா
 ம்பிராச்சிபப் பேரானந்தத்தை யடைவர்கள். சர்வஜீவன்களி
 னிடத்தும் அறிவிறச்சறிவாய் அழியாது அகலாது அறிதற்கரி
 தாய் நிறைவாய் உள்ளும்புறம்பும் ஆனந்தமயமாயும்நாதசோ
 திமயமாயும்மந்திரபாவனாமயமாயும் அருள்வடிவாரும் அயர்
 ந்து போதத்தைவினைக்கும் அமுதலிங்கம் அபிராமசுந்தரி
 யோடு விளங்கும் பிரம்மரந்திரம்என்கிற வில்வவனமான்மிய
 த்தைக் கேட்பவர்கள் வியாசாதிரிஷிகளால் தெரிந்த இந்தமு
 ன்ணூலை வாசிப்பவர்கள் பூஜிப்பவர்கள் கேட்க வாசிக்க அ
 வாவுடையவர்கள் இட்டையுறுது அமுதீசனைச் சிந்தித்து
 ஏற்றிமதி நீதிவாழ்ந்தஞ்ணவன்களையடுத்து இம்முண்ணு
 லை அவர்களால்சொல்லக் கேட்டு அவ்வாறு துதிப்பவர்கள் தி
 டசரீரமும் தீர்க்காயுகம் புத்திரப்பேறும் இடம்பொருள் ஏ

வலும் சாதுரங்கப்பயிற்சியும் பத்தினிவையும் மாறாமகிழ்வும் பெற்றுச் சர்வவினைகளும் அற்று நானப்பிரகாசமோசைசாம பிராசியவைபவநித்தயமங்நைபேரானந்தவாழ்வை அடைவர்கள். இத்தனூல்மிகமேன்மையும இரகசியமுமானதால் உத்தமபக்தர்கட்கன்றி நானர்கட்குரைக்கலாகாது தினம்பூஜித்துவாசிப்பவர்கள் சர்வசுக்திகளுடன் நித்தியானந்தம்பெறுவர்கள். என்றுசூதபுராணிகட்குன்று அமுதீசரையும் அபிராமசுந்தரியையும் சிந்தித்து மூன்றுமுகாததகாலம் நிபுகுதையுற்று ஹரஹரஹரவென்றறற்றி சிரமேற்கைகூப்பி மெய்ப்புனகாங்குதமகொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய அங்குகொட்டி மிருத்யுஞ்செயாபாகிகெளரீபதேயென்று அனைகமுறைதுதித்து ஆனந்தத்துடன் நடித்தார். நைமிசுபரண்யவாசிகள் அனைவரும் மஹாகுதேதகலத்துடன் சப்தசாகரஜீரவாரம்போல் சிவஸ்மரணசெய்து மெய்மயிர்பொடிப்ப விழிநீர்பெருக கரதாளமிட்டு நெடுநேரம் ஆனந்ததீர்த்தம்புரிந்து ஏகாகிரசித்தமாய் அபிராமசுந்தரியையும் அமுதலிங்கத்தையும் போற்றிச்சூதபுராணிகரைப் புகழ்ந்தார்கள்.

சூதபுராணியாய்நூலாயநீலவணாயஸாஹவெசுரூபே
ஸாயவஸுடாயநீலவாடெவாயகெநீ

ஆசிரியர்திருவடியேதுணை.

சிவமயம்.

திருக்கடவுளில் அபிராமசந்தரியின் பூரணகிருபைபெற்ற அபிராமப்பட்டர் என்கிற பாரதிவம்சத்தில் முன்னோர்களாற்செய்தருளிய பாடல்களில் இப்போதுள்ள பிரம்ம ஸ்ரீ நாராயணபாரதிகள் சர்வத்தினாளும் துதிக்கும்படி கிருபைகூர்ந்து வெளியிட்ட

ஸம்நாராயணீர்த்தி பதிநம்

சுடர்மணிக்குழையு மலர்க்கரத்துழையுந் தும்பிகளிடையு டைதுழையுந், தும்பைமாலிகையும் வம்புவார்சடையுந் தண்டவெண்பிறையுமுந்நூலும், நடனபங்கயமுகம் கிரணகங்கணமும் நங்கைபங்கமர்த்தகந்தரமும் நயனமூன்றுடைய கோலமுகங்கண்டோர் நமனையுந்காணவல்லர்களோ, கொடிபலதொடுத்த செடியமாமணி பொற் கோபுரம்பாரிடந்தொடுத்துக் கொழுந்தவிட்டெழுத்து வாளிலவெறிப்பக் கொண்டல்வந்துதவியேநிலவும், கடிமலர்த்தடமுஞ் சருதியோ திடமுங் கன்னிமாமாடமுஞ்சூழ்ந்த கனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (1)

தண்டமுங்கயிறுஞ் குலமும்புகைத்த சமுலமிழ்க்கண்களும்வளைக் கதந்தமுஞ்சிவந்தகுஞ்சியுகரிய சைலமேயனையமேனியுமாய், அண்டயசமனைக் கண்டளமயங்கி யறிவழிந்திருவிழிகளும்பஞ் சடைந்து வாய்புலர்த்து மெய்ம்மறந்திடுபோ தம்பிகைதன்னுடன்வருவாய் வண்டிகள்முன்று முகைமுதுக்குடைந்து மதுமழைபொழிந்துதாத லோந்து மடல்விளிந்தலர்த்து பொன்னிறம்பொதிந்த மண்டலங்கொன்றைவார்சடையாய், கண்டவருளமுக் கண்ணுமேகவருங் கனதன வனிதையர்நெஞ்சுங் கனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (2)

தனபதிநிகராய்ச் செல்வமேபெறினுஞ் சதமகன்போகமே பெ
றினுந் தாரணிசமந்த சேடனே நிகராய்த் சககதோமறிவெலாம்பெ
றினும், அனகணைநிகரா யமகுநாம்பெறினுந் அருமறைக்கிழவனா
னாலு மையரின் கடைக்கண் ணருட்டவழியபே ரங்கையோடேந், தி
நின்றுமல்வார், பனககங்கணத்தா யுளப்பருங்குணத்தாய் பார்வதி
வாமபாகத்தாய் பவளன்னிந்ததாய் தவளாணித்தாய் பரிபுரமலம்
புபொற்பத்தாய், கணகமூத்துதினம் தாளமும்வயிற் கலன்களும்
நிலந்தொறுமிடைந்த கணவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் கால
னைக்காய்த்ததற்பனே.

(3)

தந்தைபை மீனையெ மொக்கலேத்துணையத் தாயையென்குத
லைவாய்ச்சேயை தனத்தையெளவனத்தை யின்பமோகத்தைத் தை
யனல்லான்பெறுந்திறத்தை, யந்தியும்பகலும் விரும்பிமெய்சேரம்பி
யாழ்கடற்படுதரும்பாகி யலக்கழிச்சேனைப புலப்படத்திருத்தி யாட்
கோளரினைந்திலாயன்றோ, சிந்தைதனைந்தருக விண்ணிசைபடித்துச்
சிலம்பொலியாரவேகடித்துச் செழும்புனற்சடைமேற் கரந்தையை
முடித்துத் திருவெணீறுடலெலாந்திரிந்த, கந்தைகோவணந்தோற்
பொக்கணந்தாக் கிசுபரமொன்றேந்திவன்றவனே கணவளஞ்சிற
ந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பனே.

(4)

வஞ்சகக்கிணராய்த் துன்பவாரிதியாய்வறுமைமென்பதற்கிருப்
பிடமாய் மறம்பொதிசுடிவாயசத்தியவிறையாய் மயல்வினைசுழனியா
ய்ப்பாவ, சஞ்சிதமாயசருக்கரைப்புரமாய்ச் சங்கடநோய்களஞ்சிய
மாய்த் தலைதமொறித் திரியுமென்றனக்குன் றண்ணருகிடைக்கு
மோவறியேன், நஞ்சமுட்பகுவாய்ச் சுடிசை முள்ளெயிற்று நகைம
ணிப்பாந்தளோடேய்ந்த நளிரினம்பிறையு மிளிக்கெழுஞ்சட்டையாய்
நங்கையர்முழுமதிமுகத்தைத், கஞ்சமென்மலர்கள் கண்டிவாயொ

ஈஅயி

ஸம்மார மூர்த்தி பதிகம்.

ங்குங் கந்தமுந்தியதடஞ்சும்ந்தகனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியா
ய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (5)

பிரமனுஞ்சலிக்கத் தாயர்சஞ்சலிக்கப் பேதையர்கண்டசங்கதி
க்கப் பிணிகளும்பகைக்க மூப்புவந்தலைக்கப் பின்றொடந்தாசைசெ
ன்றிழுக்கத், தருமனும்வெறுக்க நாசமுமொறுக்கத் தாரணிசுமந்து
நொந்தினைக்கச்சகடெனச்சுழலும் கறங்கெனக்கொடியசடலமேயெ
டுக்கநாளிலக்கோ, குறுமணியிமைகூடும் புதுமலர்த்தடத்திற் கோட்
டினமோட்டிமாமேதிக் குலங்கன்போய்ப்படிந்து நலங்கிளர்செழும்
தேன் குவலைமென்றொழுக்கியதேற்றந், கரியமாகடலிற் புருந்து
நீரருந்துங் காளமேகக்களோவெனலாய்க் கனவளஞ்சிறந்த கடவை
யம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (6)

செயல்பணிவிடையாய் செப்பலெந்தெழுத்தாய்த் திரிதலேவலம்
புரிதலுமாய் சிந்தையின்னினைவே துபாணமாயுண்டு தெவிட்டனை
வேதனச்சிறைப்பாய்த், துயிறல்வந்தனையாய்த் திருவுளத்துவந்து
துள்ளுவெண்விடையின்மேலேறித் தொண்டரும் விசுமபி லண்டரு
ங்காணத் தோகையோடெனக்குவந்தருள்வாய், வயல்வரம்புறைந்த
கடைச்சியர்முகத்தைமதியமென்றதிசயமிருந்துவரும்பகலிடத்துமிர
வினுங்குவளை வாயொடுங்காமலேவிளங்குப!! கயனெடுத்த முங்கமு
முகமுனைக்காட்டியகன்னலும்பொதிந்த! கனவளஞ்சிறந்தகடவை
யம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. !! (7)

மறுகுவெஞ்சினத்தர் தெறுமவகுணத்தர் வஞ்சகம்பொதிந்தநெ
ஞ்சகத்தர்! வழுக்கமொன்றில்லாப் பிழச்சுருடர் மதியிலாப்பதித்
ராலனுகிப்! புறாறுமையிற்றரும நெறியினிற்சேடன் புலமையிற்
தூர்யமுனிவன்! புரந்தரவெனைவு புரந்தரமபசுந்து பொருதவ

ம்போக்கினனன்றோ!! வெறிமலர்ப்பிரசஞ்செளரிந்துவண்டினங்கள் மி
டைந்துமாழுநிலைக்கிழித்த! மேவிடத்திரவி பசும்புரவிகளாய்
விளங்கியே விண்டலமுகட்டைக்!! சுறுவினின்றோங்கிச் செறியுமை
ந்தருக்கள் சுற்பகத்தருவினையொப்பாய்க் கனவளஞ்சிறந்த கட
வையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (8)

நெஞ்சகங்குழைத்து பணிவிடைக்கிசைந்து நீரெடுகண்டுகை
புனைந்து! நிலவுபொற்கோயி லதைவலம்புரிந்து நெகிழுமுன்னுண்
மலரெடுத்த!! வஞ்சமாமயக்கி மயங்குமைம்புலஞ் சாற்றலர்வலிமை
யைக் கவர்ந்துன்!! மலர்ப்பதத்திருத்தி யலக்கணைத்தூரத்தி மதிமிசு
வாழ்வளித்திடுமாஞ்!! சுஞ்சகவெனுந் தூயமூன்றெழுத்தைச் சு
கிர்தமாய்க்கொண்டருச்சினைசெய் தொண்டர்களுறவைக்கொண்டு
னைப்பணியச் சுணக்கனெனக்கருள்புரிவாய், கஞ்சமென்மலர்மீதஞ்
சுகம்பசக்கக்கார்மயிலோரமாய்கடிசுருங்கனவளஞ்சிறந்தகடவையம்ப
தியாய்காலனைக் காய்ந்ததற்பரணே. (9)

மைக்கயல்விழியால் மடக்கியுள்ளருக்கி மஞ்சளால்முகத்தினை
மினுக்கி, மணிநகைபெருக்கி யாசையுண்டாககி வளரிளமுலைத்துக்
லிறுக்கி, பக்கல்வந்தமார்துமென்மொழிபகர்ந்து பரவசம்போலமே
ல்விழுந்து, படிதுளமுணர்ந்தே யசத்தியமுரைத்தப் பறித்திடக்கு
றித்த பாவையர்காய்த், துக்கசாகரத்தி லமுருங்கிரோடோறும் தேரத
ப்பட்டபாதகனைத், துய்யசெங்கமலச் செய்பதாளினைக்கே தொண்டு
கொண்டார் குறையறுமோ, கைக்கழங்காந் திறத்தினைநிகராய்
கமலமென்மலர் மிசையறுகாற் களிப்பரிசுழலங் கடவையம்பதிய
ய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (10)

சம்மார மூர்த்தி பதிகமுற்றும்.

நலிற்றுடிபதேசமுட்கொண், மனந்தனைத்தள்ளி யெனதுரா
 னெனுமான மில்லாய்லேதரத்தி யிந்திரியவாயில்களை யிறுக
 டுபுதைத்துநெஞ்சிருவறவிளக்கேற்றியே, வானநதமான விழ்
 பன்னமேயுள்ளையென் மனத்தாமரைப்போதுலே வைத்து
 வேறேகவிலையற்றமேலுற்றபா வசமாகியழியாததோர், ஆ
 னந்தவாரிதியி லாழ்கின்றதெனறுகா ணுசிகடவூரில்வாழ்வே
 பழுதேரோருடாக மகலாதசுகபாணியருள்வாமி யபிராமி
 யே . (5)

நிடுவுலகங்களுக் காதாரமாய்நின் று நித்தமாய்முத்திவடி
 வொப்நியமமுடன்முப்புகழொண்டறம்வளர்க்கின்ற கீமனைவி
 யாயிருநதும், வீடுவீடுதோறு மோடிப்புருநதுகா லவேசற்
 டுலெச்சையும்போய் வெண்டுகிலரைக்கணிய விதியறறுகிர்
 ளவான லோடமுங்கொண்டு தைக்கோர், ஒடேதெநாடெங்கு
 டுள்ளந்தளர்ததநின் றுனமத்தனாடியம்மா வுன்கணவனொ
 கெங்கு மையம்புகுதேங்கி புழல்கின்றதேதுசொல்வாய், ஆ
 டிகொடியா மிசைமாதர்வினையாடிவரு மாதிக-வுரிலவாழ
 வே பழுதே ரோருடாக மகலாதசுகபாணி யருளவாமி யபி
 ராமியே. (6)

பல்குஞ்சாந்தோட் டெறும்புகடையானதொரு பல்லுயி
 ர்க்குங்கல்லிடைப் பட்டதேரைக்குமன் றர்ப்பனித்திடு கரு
 ப்பந்தனிற்சிவனுக்கும், மல்குஞ்சராசரப் பொருளுக்குமிமை

யாத வானவர்குழாத்தினுந்தும் மற்றுமொருமூவர்க்கு மி
யாவர்க்குமவரவர் மனச்சலிப்பிசில்லாமலே, நன்குந்தொழிற்பெ
ருமை புண்டாயிருந்துமிருவநிதியுனக்கிருந்தும் காணொருவ
ன்வறுமையிற் கிறியினுனான் எனைப்புனக்கேடல்லவோ, அ
ல்கலந்தும்பர்நா டளவெடுக்குஞ்சோலையா திகட ஆரில்வாழ்வே
யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி யருள்வாமி யபிரா
மியே.

(7)

வாடாம லுயிரெனும் பரிர்சழைத் தோங்குவர வருண்ம
வழி பொழிந்துமின்ப வாந்திடிலேகின்ன தன்பெனுஞ்சிற
கால் வருநதாயவேணைத்துக். கோடாமல்வளர் குஞ்சரக்
தொட்டெறும்புடை கொண்டகருவானஜீவ சோடிகள்த
னக்குப்பொசிக்கும்பொசிப்பினைக் குறையாமலேசொடுத்து,
நீடாழியுலகங் ளிப்பாவையுந்திருவுந்தி செட்டுதரிசெதரிக்கும்
நின்னை யகிலங்களுக் கனையென்றோதாமல் நீலியென்றோது
வாரோ, ஆராயநான்மறையின் வேள்விபாலேக்குபுகழாதி
கடவுரில்வாழ்வே யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி ய
ருள்வாமி யபிராமியே.

(8)

மறிடல்களேழையுந் திகுரியொருந் நனையு மாதிரக்க
ரிபெட்டையு மானாகமானதையு மாமேருவானதையும் மா
ர்மமானதையுமோர், பொறியவவுதாங்குவரு புலனமீரே
நழையும் புத்தேளிர்கூட்-தத்தையும் பூமகனையுந்நிகுரி னாயனை

ஈழமரையினிற் புலியாடையுடையானையு, முறைமுறைகளாய்
ன்ற முதிர்களாய்ப்பழைப்பதலை முறைகள் செரியாதநீன்னை
மூவுலகிலுள்ளவர்கள் வாலையென்றறியாமல்மொழிகின்றதே
துசொல்வா, யழிவுடையபேர்மனத் தானந்தவாசியே யாதிக
டவூரிலவாழ்வேயமுதீச, ரொருபாக மகலாத சுகபாணியரு
ள்வாமியபிராமியே. (9)

மகாவார்குழல்மே டடர்த்துருமிழீதினில் மறைந்துவா
ளைத்துறந்துமைக்கயலேவெண்டினின் செக்கமலவிழியருள்வா
மபெற்றபேர்சொன்னே, செகமுழுதுமொற்றைத் தனிகுது
டைகவித்துமேற் சிங்காசனத்திலுற்றச செங்கோலுமனூரீ
தி முறைமையுமபெற்றமிகு திகிரியுலகாண்டுபின்பு, புகர்மு
மததைராஸதப்பாகராசிலை புத்தெளிர்வந்துபோற்றிப்போ
கத்தவேந்தர னென்புமுவிண்ணிற் புலோமிசையொடுஞ்
கிப்பார், அகரமுதலாகிவள ரானந்தருபியே யாதிகடவூரில
வாழவே யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி யருள்வாமிய
பிராமியே. (10)

உ

துயதமிழ்ப்பாமாலை ருட்டுசற்குழும்மதனால் வாயைங்
கரன்றாள்வமுததுவாம் தேயர்நிதம் எண்ணுமபுகழ்கடவூ ரெ
ங்களபிராமயல்லி நண்ணும்பொறபாசத்தனன்கு (11)

சங்கையொடு துப்பையு மணிந்தவார்வியக்துங் சலாமதி
டைநிகர் வதனமுங் கருணைபொழிவிழிகளும் விண்முகில்க

ள்வெளிநெனக் காட்டியகருங்கூந்தலும், சங்கையில்லாதொ
ளிநு மாங்கல்பதாரணந தங்குமணிமிட நுமிக்கச் சதுர்பெரு
குதுங்கபாசாங்குசுமில்ங்குகர தலமு. விரலிலணியுமரவும் பு
ங்கவர்க்கமுதருளும்தரகுஜங்கனும் பொலியுமவணிநூபுரம்
பூண்டசெஞ்சேவடியுமில்வடியனே னிதம் போற்றியென வா
ழ்த்தவிடைபோல், பங்குளமிருநகரீன்பதிபிடுனும்வந்தருள
செய்வளர்திருக்கடலூரில் வாழ் வாமிசுப நேமிபுகழ்நாமிசிவ
சாமிமகிழ் வாயி யபிராமியுமையே, (1)

சந்திரசுடாதரி முகுந்தசோகரி தங்க சலசலோசனமா
தரி சம்பரமபயோதரி சுமங்கலி சுலகூணி சாற்றருங்கருண
கரி, அகதரி வராகி சாம்பவி யமரதோதரி யமலை ஜகஜால கு
த்தரி அகிலாத்மகாரணிவிநோதஜயநாரணி யகண்ட சிண்டயபூ
ரணி, சுந்தரி சீரந்தரி நூரந்தரி வரைராஜ கருமாரி கௌ
மாரியுத் துங்ககல்பாணி புஷ்பப்பாஸ்திராபபூபாணி தொண்
டர்கட்கருள் சர்வாணி, வந்தரிமலர்ப்பிரம னாதிதுதி வேத
வொலி வளர்திருக்கடலூரில் வாழ் வாமிசுபநேமி புகழ்நாமி
சிவசாமி மகிழ்வாயி யபிராமி யுமையே. (2)

வாசமலர் மருவளக பராமுந் தண்கிரண மதிமுகமும
யில் விழிகளும் வள்ளநிகர் முலையுமன நடைபு நகைமொ
ழிகளும் வளமுடன்கண்டு மின்னார், பாசபந்தத்திடை மன
ங்கலங்கித்தினம் பலவழியுமெண்ணி யெண்ணிப் பழிபாவு

மின்னதென்றநியாமல் மாயாப்ரபஞ்சவாழ் வுண்மையென்
றே, ஆசைமேவிட்டு வினாக நாய்போற்றி ரித்தலைவதல்லாம
லுன்ற னம்புயப்போதெனஞ் செம்பதநதுதியாத அசுடன்
மேற்கருணை வருமோ, மாசிலாதோங்கிய குணாபிபவானி
சீர் வளர்கிருக்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ் நாமிசிவ
சாமி மகிழ் வாமிபிராமி யுமையே, (3)

நன்றென்று திதென்று நவிலுமி விரண்டின் முன் வின்ற
தேயுலகி லுள்ளோர் நாவொர்முகமாயடியேனு மவ்விதம் நா
டினே னாடினாலும், இன்றென்றுசொல்லாமல் நினது திருவு
ள்ளம் திதங்கியருன்செய்கு வாயே லேழையே னுய்குவேன்
மெய்யான மொழியினை னிதையமறியாததுண்டோ, குன்ற
மேல்வாழறைத்தென்றுமன்பர்க்கருள் குமார தேவனையளி
த்த குமரிமரகத வருணிவீடலிபைபரவிருணை குலவுகிரிராஜபு
த்தி, மன்றலமிருநற்கனவனங்கள்சிறையளி முரல்வளர்திருக்
கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்நா மிசிவசாமிமகிழ்வாமிய
பிராமியுமையே, (4)

ஒருநாளி ரண்டுநாளல்லநா, னுலகத்துதித்தினின்றுள்
வரைக்கு, மொழியாதகவலைபாற்றிராதவின்னல்கொண்டுள்
ளந்தளர்ந்தமிகவும், அருநாணியற்றிட்ட கிற்போலிருக்குமிய்
வடிமைமீதிற் கருணைகூர்ச் சஞ்சேலெனச்சொல்லி யாதரிப்
பவர்களுனையென்றியிலே யுண்மையாக, இருநாழிகைப்போது

ப வேண்டாது நிமிடத்தி லிவ்வகிலபுவனத்தைப் பியற்றிய
ருளுந்திறங் கொண்டநீ யேழைபே னினனல் தீர்த்தருளல
ரிதோ, வருநாவலுநர் முதலோர்பரவு மினிடபுழ வளர்திரு
க்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ் மாமிசிவசாமிமகிழ்வாமிய
பிராமியுமைமே (5)

எண்ணிக்கையில்லாததுன்புகள்மென்மேலு மேறிட்
டெற்றுக்கவந்தோ எவ்விதமுளஞ்சுகிததும்குவே னிப்பொ
ழு தெடுத்திட்டஜென்மமிதனில், நண்ணியெள்ளவுசுடமான
தொருநாளினும் நானனுபவித்ததில்லை நாடெலாமறியுமிது
கேழ்ப்பதேனின்னுளமு நன்றாயறிந்திருக்கும், புண்ணியம்
பூர்வஜெனனத்தினிற்செய்யாத புலையனானுலகினது பூரண
கடாசுதவிசுஷண்ணியஞ்செய்தெனது புன்மையைமகற்றிடரு
ள்வாய், மண்ணவர்கள்விண்ணவர்கள்நித்தமும் பரவுமிசை
வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்மாமிசிவசாமிமகி
ழ்வாமியபிராமியுமைமே (6)

தெரிந்தோவல்லாததெரியாமலோவிவ்வடிமை செய்திட்
டபிழையிருந்தாற் சினங்கொண்ட தோர்கணக் காகவையா
துதின் றிருவுளமிரங்கிமிகவும், பரிந்துவந்தினியெனும்பாழ்
வினையிலாழ்ந்தினற் படாதுநல்வரமளித்துப் பாதுகர்த்த
ருள்செய்யவேண்டுமெண்டாண்டவுயிர் பரிவுடனளித்தமுதல்
வி புரந்தரன்போதன்மாதலஞ்சியோர்கள் துதி புரியும்பதா

மடியமலர்ப் புங்குபுராத்தகிபுரத்தரிபுராத்தரி புராணிதிருபு
வனேகுகரிமருந்தினு நயந்தசொறபைங்குளிவராகியெழில் வ
ளர்திருக்கடவூரில்வாழ் வாமிசுபேமேபுழ் நாமிசிவசாமிம
கீழ்வாமியபிராமியுபையே (7)

வஞ்சகச்சொடியோராளநட்பவேண்டாமலு மருந்தி
னுக்காவேண்டி னு மறந்த மோர்மொய்மொழி சொலாமலுந்தி
மையாம் வழியினிற்செல்லாமலும், விஞ்சுநெஞ்சதனிற்
பொறுமைதரியாமலுமவிணவாபுபுரிபாமலு மிக்கபெரிடோ
ரகள் சொ லுமவார்த்தைகள் ளாமலும் வெஞ்சியவைகொள்
ளாமலும், தஞ்சமெனினதுபையாதமலர்ததிச்சிடத் தடிய
னுக்கருள்புரிநது சர்வவகாலமுமேனைககாத்தருளவேண்டி
னேன் சலககயல்கள்விழியுமனைய, வஞ்சியர்செவ்வாய்கிதரு
வாவியாம்பன்மலரும் வளர்திருக்கடவூரில்வாழ் வாமிசுப
மேபுழ்நாமிசிவசாமியகீழ்வாமியபிராமியுபையே, (8)

எனதின்னலின்னபடி யென்றுவேறொருவர்க்கிசைத்தி
டவுமவர்கள்மேட்டிவ்வின்னல்தீர்த்துள்ளத்திதங்குண்மைகள்
செயவு மெள்ளவுமுடியாதுகின், னுனதாருவுங்கடைககண்
ணருட்சிறிதுசெயி னுதவாதநான் மணல்சாளுமோங்குமாற்று
யர்சொர்ன்னமையா கு மதுவன்றி புயரகலபுலனங்களைக்கள
முடனளித்துமுப்பத்திரண்டறமுங் கவினபெறச்செய்யுநின்
னைக் கருதுநல்லடியவர்க்கெளிவந்துகதிமினிற் கார்த்திரசுழித்

தேதீர்ந்து, வனசநீகர்நின்பாத நம்மினேன் வந்த நுன்செய்
வார்திருந்த லூரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்நாமிசிவ சாரிம
கீழ்வாமியபிராமிபுமைமே. (9)

சுருநீலவடிவவார்மாதேநாயக்சண்ட சனதண்டமொமாச
முங் கைகடுகாணடுசண்டமாகாலனமுனெ தீர்க்கமார்துண்ட
ன்வெருண்டிநோகதி, யருநீலகண்டனெனு கிலபதியையுள்ள
த்திலன்புடகாண் டர்ச்சனைசெய வரனு மலிவிங்காபிளப்பதி
ன்னெடுமேதான்நி யவீர்செய்குலத்திலுன் றிப், பெருநீலமலை
யென கிலகதிலனைவான்விழப பிறங்குதான். லுதைத்துப் பே
சுமுனி மைந்தனுக்குளசெய்ததுவாகரிடேரருளின்வண்ண
மலவோ, வருநீலபடமாநர்நிழியென்னமலர்வானிவளா திருந்
ட லூரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்நாமிசிவ சாரிமகீழ்வாமியபி
ராமியுமைமே. (10)

சுகலசெல்வங்களுந்தருமிமைகிராஜ தனையமாதேவி
தினனைச சதம்மாய்கீதம் முள்ளத்திற்றுதிக்குமுத்தமருக்கிர
ங்கி மிகவும் அசிலநதில்மே, பினமைகல் விதனகானிய மழகு
புகழ்பெருமையினமை யந்வுசந்தானம்வலிதுணிவுவாழ்நான்
வெற்றி யாருகல்லுந்துகச்சி, தொகைதரும்பதினாறுபேறு
கீததருட் சுகானதேவாழ்வனிப்பாய், சுகர்தருணசாலி பரி
பாலியனுக்கலிதிரிகுலிமங்கலவிசாலி, மசவுகானீதாயளிக்கொ
ணுதோமகமை வளர்திருக்கடலூரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்
நாமிசிவசாரிமகீழ்வாமியபிராமியுமைமே. (11)

சம்மார மூர்த்தி பதிகம்.

அந்தரத்தமார் மந்தரத்தையொலியலகடற்றலை நிறுத்
தினின் றமுலுறக்கடைய வதலிடத்துடையவமுதமுற்றடைய
மண்ணலா, கந்தரத்திடை கறுப்பினூர்கொரி கண்களித்
திடுமுறப்பினூர் காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்டுதண்ட
னிடவல்லபேர், பந்தராயசையவமான கீதனை பழிபசத்திய
மனப்பயப்படி மவசனை யனர்த்தமால்கொடுமை பாபமீறு
கொலை சஞ்சலந் தொந்தபோகமவவேகமாசுசுதி துயரமுடமு
முனைவாரீன் தோதகங்குடி லமவகுணந்தவறுசோகமுநதகிரு
வார்களே,

(1)

வெங்குபத்துரியர் பங்கயர்குரியர் வேதவம்பரியர் தீதில
ர் விசர்விஞ்சுகர்வினோதர்கஞ்சுகர் வெற்றிமால்மகிழ்மத்தலு
ர், கங்குணத்தர்மிது வெங்கணத்தலைவர் களத்திசைந்த டொ
ருசீர்த்தனர் காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்டுதண்டனிட
வல்லபேர், திங்கள்வெண்குடைகவிப்பமும் முரசு சென்றுசெ
ன்றெதிரொலிப்பவெண் டிசைபுரக்குமனர் கைமுகிட்டவிக
லெவ்வருந்திறையளப்பமேல், மங்கைமார்கொளிகாட்சப்படு
மேகரதோரண வளப்பராய் மத்தயானைமிசை வெற்றியான
ரேன வையகந்தனி விருப்பரே,

(2)

திருகுவெள்ளையிற் வரிநெடுங்கழி செய்யகுஞ்சியொ
டு நஞ்செனச் சீமுகோபமுடனேறுத்பவிழி தெறுமிடிச் சூய
ல் முழக்கியே, கருமலைக்குங்க ரெருமையிற்பெரிய கால்மலைக்
குவடு போல்வருங் காலகாலர்கடவூரர்கோலமது கண்டிதண்
டனிடவல்லீபர், பொருமழுப்படையிலங்குசெஞ்ரடைபொ
ருந்துவெளவிடைதிருந்துவெண் பூதியாகமொரு தோகைபா
மழல் பொங்குநாகமணி கங்கணம், பெருகுகங்கைத் தி முடி
ங்ளங்கிவதி பிஞ்சுமாமதி கொழுந்தழற் பெய்தபெற்றிபெறு
மொற்றைநெற்றிவிழி பெற்றிருப்ப டையாளமே, (1)

பெண்ணிடம் பரிபுரத்தின ரொளி பிறந்திடம் பரிபுரக்
தினார் பிறைமுடிக்கு ளணிகங்கையார்மறைப் பொருளை
வைத்துளணிகங்கையார், கண்ணிசைந்ததொரு மூன்றினரு
ரிய கைலைதாழ நகமூன்றினர் காலகாலகடவூர் கோலம
து கண்டிதண்டனிடவல்லீபர், மண்ணாளந்த சரணர்க்கு
மென்முளரி மாலையாபரணருக்குமோர் வச்சிரத்திறைவரு
கு வெண்டுகிரி மாத்திரத்துறைவருக்குமே, விண்ணவர்க்கு
பிரகுபண்ணவர்க்கு முயர் வித்தகர்க்கு மதியொத்துவாழ்
மெய்த்தவத்து நிலைபெற்றவர்க்கு மவர்மேலிருப்பரடையா
மே, (2)

உரககுண்டலர் நெருங்கிவிண்டல ருறைந்தவண்டுமூர்.
கொன்றைபார் உத்தரீகமல ரொப்பிலாதசிலை பொந்த

ற்றிமலைமங்லையார், காகபாலர்திரி சூலர் நீலமணி கண்டர்
புண்டரிகவாடையார் காலகால கடஞ்ஞர்மேலமது கண்டு
தண்டலிடவல்லபேர், விரகமானதி லுணங்கிடாருடல் வேத
னைப் படவறிநதிலார் வெகுளியானது செறிந்திலாருலகை
வேண்டியினரை வணங்கிடார், நாகமென்பதனி லெய்திடார்
கரும நல்லதல்லதவர்செய்திடார்மேனிநுந்த திசைகண்டிடாரி
முதிபாளுமேபகுதியாவமே. (5)

துலைநிறுக்குமொரு வணிகனுக்குமத சூதனுக்குமனு
நீதிசேர் தொல்புவிக்கரசனுக்ரு மிக்கதமிழ் சொல்லுமோர்
புலவனுக்குராய்க், கலையனுக்குமதி நடுவனுக்குமுணிகாத
லர்க்கு மினிதருள்செயுங் காலகால கடஞ்ஞர்மேலமது கை
லை போலவரு மயிலனர், முலைமருந் பிவருபனசமே யினிய
மொழியுமின்ப முறுபனசமே முதலையொத்தமணி மூர
லைவணிகள் மொத்தத்தோள்களிலேவோலேசிலையிரண்டனைய
புருவமேயிரதி தேவியொத்ததவருருவமே திருமிடற்ற
முது சங்கமேயமுது சிந்தமாணடி டசங்கமே. (6)

விதிசொத்தைய ரிபழியாஞ்சகனை வேளுரத்தையெரி வி
றியர்மா மேருவிற் கையினர் நேர்கடுக்கையினர் வேள்விபிற்
பணியும் வள்ளலார், கதிரவன்றனது தந்தமம்புவிபி லுதிர
வன்பொடு புடைத்திடுங் காலகாலகடஞ்ஞர்மேலமது கை
லைபோலவரு மயிலனர், மதியினஞ் சமுயிருக்குமோகரிப ம

ஞ்சமாலிகை கரிக்குமோ வாவராவமுத மூறுமோகனக வ
ராயிலே புளகமீறுமோ, எதர்கலன டலதிருத்துமோவிடையி
லேகுமேகலைபொருததுமோ. (7)

இவலமித்து வருபகையினர் புறமெரிந்திடுங் கொடிய
கையினர் எரிமழுப்படைவலத்தினர் முடியிலேது பீறியா
லத்தினர், ககனமண்டல முழுநுவி சின்றுவித் காடுறொறுத
தொருகாணுவார் காலநால கடவூர்மேவிவளர் கைலைபோ
லவருமலினர், முகமநிகழ வடைபுகலுவாரளிகள் மொய்து
புற்குவமை நவலுவார் முலையினுக்கு வமைபகரு வாரினி
ய மொழியினுக்கு வமைமொழிருவார், கையினுக்கு வமை
கூறுவார் சரணடையினுக்கு வலம்பேசுவார் பேமறிந்திள
மை சொல்லுவாபெவருநி வறிந்தவர்களில்லையே, (3)

சிறைபனத்தனறை பெழுவனத்தறிவர் துனமனத்தி
டைதியானமே செய்துதங்கல்வாமெய்து தற்கரிய தேவ நே
வர்பரிபூரணர் கறைமிடற்றலைவரலேகடற் பரியர்கதிரங்கு
ரவை வெருவிலார் காலகாலகடவூர்கோலமதுகண்டு கைதொ
ழுதுமொண்டு காணொந்திரைப்பறை முழுகியங்கை தனிளி
க்கு வார்சிலைவனக்கீ நீ விருதலைக்கு மளிராணி றுக்கிமுனை
பூந்து மீரைபைமுறுகி வேள்,வெறிமலர்க்களை யெடுத்த
துங்கொடிய வேகமாயதுதொடுத்தது மெய்யினிற் படவிடுத்
ததுஞ் செவியிலவிண்டு விண்டு சொல்வெணுமோ. . (9)

குயில்பொழிப்புணர் முலைக்கருங்கனொரு கோதைபாதி
புறை சோதியார் கொக்கரித்து வருகக்கனாருயிர் ஈறை,
தெழுந்திடுமறத்தினர், கைலைநாதர் கணநாதர்பூதியணிகா
கியசமுமாயினோ காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்ணை
தொழுது வண்டுகாள், அமிலினுங்கொடிய வம்பினான்ம து
பாரவாரமிசைவோடு ஸ்தாரந்தனிலசைந்து நின்றடருமம
முடிகொடியசீயினால் துயில்துறந்து மெய்மறந்து வாடி மிக
சோக மாகபிறந்துளத் தோதகப்படவு நானகப்படுதல் டொல்
வயிர்மகனைவெல்லவே. (1)

கள்ள விநாயகர் பதிகம்.

பந்தயக்காளு மொருநான்குதோளு ம்படாமுகமும்,
நெஞ்சின் கோடும் வளர்மோ தகத்துடன் ரெங்கையிலே, அங்
சசயாசமு மாகிவந்தென்றனை யாண்டருள்வாய், வெங்கய
மடகடவூர் வாழுந்கள்ளவிநாயகனே. (1)

உண்ணும்பொழுது முறங்கும்பொழுது மொருதொழி
ஈப்பண்ணும்பொழுதும் பகரும் பொழுது நிற்பாதத்திலே,
ண்ணுங்கருத்தத் தமிழேனுக் கென்றைக்குநல்குவையே
யிண்ணுமபுகழ்கடவூர் வாழுந் கள்ளவிநாயகனே. (2)

வெதொன்றையாகிலு மெண்ணியபோதுன னிணைக்கமல்
பாதம்பரவிய பேர்கட்கலாது பவித்திடுமோ, பேதந்தெரிங்
மறையோர்தமது பெருந்தெருவில், வேதம்பயில் கடவூ
ரமுந்கள்ளவிநாயகனே. (3)

அரனென்பவனையும் அம்புயந்தோனையும் ஆழிதங்கு, க
னென்பவனையுங் கைதொழுவேண்டினுன் கால்தொழுவார்,
ஹவம்பகலு மியலிசைநாடக மென்னுன்னால் விரவுந்தமிழ்
கடவூர்வாழுங்கள் ளவிராயகனே. (4)

துதியேனெனினுந் தொழுகேனெனினும் முற்றொண்ட
ர்தமை மதியேனெனினும் வணங்கேனெனினும் வலியவந்து,
துதியேதரும்வழி காட்டிடுவாய் கின்கருணையினால். விநிபிபு
ரழ் கடவூர்வாழுங் கள்ளவிராயகனே. (5)

நாகன் ஹரகம் பலபணியாடை நவநிதிள் பாகஞ்சுமெ
ன்மோழியாள்போகமும் உன்றன் பாதத்திலே, மோகந்திக
ழப்பணிந்தோர்க்கல்லாமல் முயன்றிடுமோ மேகம்பயில் கட
வூர் வாழுங்கள் ளவிராயகனே. (6)

இளங்குஞ்சாரர்செழுங் கன்றையெனச்சொலி யேத்திந
ன்றாய், உளங்குகிந்தங்கையர் குட்டிக்கொண்டோர்க்குக்கு
றையுமுண்டிடா வளங்கொண்டழுவர் தமைமறித்தே தமிழ்
மலைகொண்டு, விளங்கும் புகழ் கடவூர்வாழுங் கள்ளவிராய
கனே. (7)

கண்டாபுதத்தைபுஞ் குவாயுதத்தையர் காங்கியென்னைக், கண்
ரவிகொள்ள நமன வுழும்வேளையிற் காத்திடுவாய், வண்டா

ரபாமஞ் செழுமலரசு சேரலை வளப்பழுடன், விண்டாவிய
டவுள்வாழுங் சுள்ளிவிநாயகனே. (8)

ஒவநுந்தங்கள் தொழிலேபுரிந்திட முத்திமுத்தித்
தாவருமெற்றிமில் தாசகபுன்னாந்ததை ராற்றிவிவார், தே
வரும்பொதற்வத்தேவே யுலையன்றித் தெய்வமுண்டோ மேவ
ருஞ்சிர் படவுள்வாழுங் சுள்ளிவிநாயகனே (9)

மைப்பொருவாரண மாமுகமீதினில் வாய் மதுறுதித்
ப்பொருளையென்று கைதொழுவிவர்க் துந் கருணைவைப்பா
ய், அப்பணியு மழுதிசர்மகழ பிராமியர் கை மெப்பொரு
ளே உடவுள்வாழுங் சுள்ளிவிநாயகனே. (10)

